

m. 1. 10

REGVLA S. BENEDICTI.

Eremitarum Camaldulensium ETiam Vigrensium
Constitutiones Congregationis
Eremitarum Camaldulensium:
MONTIS CORONÆ.

Visa, & approbata à summo.
Pontifice.

CLEMENTE. NONO.

S. BENEDICTVS.

F.M.B.

S. ROMVALDVS

CRACOVIAE. *Vigrensiu*

Ex Typ: M. Iacobi Moscicki, Ph: D. Anno D. 1674.

Ad Vsum Fratri - ~~Wigrensiu~~

REGVLA
B. BENEDICTI

Constitutiones Congregationis
Fecundum Consuetudinem
MONTIS CORONAE

CLEMENTE NONO

SEBASTIANUS

GRACIA
EX Typ. M. Thob. Meisneri in D. An. 1711

I N D E X CAPITVLORVM.

Primæ Partis, Proemium.

D E generibus, vel vitâ Monachorum. Cap. 1.	Pag. 9
Qualis debeat esse Abbas. Cap. 2.	Pag. 17
De adhibendis ad Consilium fratribus. Cap. 3.	Pag. 21
Quenam sint instrumenta bonorum operum. Cap. 4.	Pag. 24
De obedientia. Cap. 5.	Pag. 28
De Taciturnitate. Cap. 6.	Pag. 31
De humilitate Cap. 7.	Pag. 34
De officijs diuinis in noctibus. Cap. 8.	Pag. 40
Quot psalmi dicendi sunt in nocturnis horis. Cap. 9.	Pag. 42
Qualiter æstatis tẽpore nocturna laus agatur. Cap. 10.	Pag. 44
Qualiter Dominicis diebus vigiliæ agantur. Cap. 11.	Pag. 45
Quomodo Matutinorum Solemnitas agatur. Cap. 12.	Pag. 50
Qualiter priuatis diebus Matutini agantur. Cap. 13.	Pag. 51
Qualiter in Natalitjs Sãctorũ vigiliæ agantur. Ca. 14.	Pag. 53
Quibus temporibus dicatur Alleluia. Cap. 15.	Pag. 53
Qualiter diuina opera per diem agantur. Cap. 16.	Pag. 54
Quot psalmi per easdem horas dicendi sunt. Cap. 17.	Pag. 55
Quo Ordine Psalmi dicendi sunt. Cap. 18.	Pag. 62
De Disciplina Psallendi. Cap. 19.	Pag. 64
De Reuerentia Orationis. Cap. 20.	Pag. 71
De Decanis Monasterij. Cap. 21.	Pag. 72
Quomodo dormiant Monachi. Cap. 22.	Pag. 73
De Excommunicatione Culparum. Cap. 23.	Pag. 75
Qualis debeat esse modus Excommunicationis. Cap. 24.	Pa. 76
De Grãuioribus Culpis. Cap. 25.	Pag. 78
	De his

I N D E X

<i>De his qui sine iussione Abbatis iunguntur Excommunicatis.</i>	Pag. 80
<i>Cap. 26.</i>	
<i>Qualiter debeat Abbas sollicitus esse circa Excommunicatos.</i>	Pag. 81
<i>Cap. 27.</i>	
<i>De his, qui sæpius correcti non emendauerint.</i>	Cap. 28. Pag. 82
<i>Si debeant recipi Fratres egressi de Monasterio.</i>	Cap. 29. Pa. 85
<i>De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.</i>	Cap. 30. Pag. 87
<i>Qualis debeat esse Cellerarius Monasterij.</i>	Cap. 31. Pag. 87
<i>De Ferramentarijs Monasterij.</i>	Cap. 32. Pag. 92
<i>Si quid debeant Monachi proprium habere.</i>	Cap. 33. Pag. 95
<i>Si omnes æqualiter debeant necessaria accipere.</i>	Cap. 34. P. 99
<i>De Septimanarijs Coquina.</i>	Cap. 35. Pag. 100
<i>De Infirmis Fratribus.</i>	Cap. 36. Pag. 102
<i>De Senibus, vel Infantibus.</i>	Cap. 37. Pag. 108
<i>De Hebdomadario Lectore.</i>	Cap. 38. Pag. 109
<i>De Mensura Ciborum.</i>	Cap. 39. Pag. 113
<i>De Mensura Potus.</i>	Cap. 40. Pag. 120
<i>Quibus horis oporteat reficere Fratres.</i>	Cap. 41. Pag. 121
<i>Vt post Completorium nemo loquatur.</i>	Cap. 42. Pag. 122
<i>De his qui ad opus Dei vel ad mensam tardè occurrunt.</i>	Cap. 43. Pag. 124
<i>De his, qui excommunicantur, quomodo satisfacciant.</i>	Cap. 44. Pag. 126
<i>De his, qui falluntur in Oratorio.</i>	Cap. 45. Pag. 129
<i>De his, qui in aliquibus rebus leuibus delinquant.</i>	Cap. 46. Pag. 130
<i>De significanda hora operis Dei.</i>	Cap. 47. Pag. 131
<i>De Opere manuum quotidiano.</i>	Cap. 48. Pag. 132
<i>De Quadragesimæ obseruatione.</i>	Cap. 49. Pag. 136
113	De Fratri-

I N D E X

<i>De Fratribus qui longè ab Oratorio laborant aut in via sunt</i>	Pag. 138
Cap. 50.	
<i>De fratribus, qui non longè proficiscuntur.</i>	Pag. 138
Cap. 51.	
<i>De Oratorio Monasterij.</i>	Pag. 139
Cap. 52.	
<i>De Hospitijs suscipiendis.</i>	Pag. 141
Cap. 53.	
<i>Si debeat Monachus Literas, vel eulogia suscipere.</i>	Pag. 143
Cap. 54.	
<i>De Vestimentis, vel calceamentis Fratrum.</i>	Pag. 145
Cap. 55.	
<i>De Mensa Abbatis.</i>	Pag. 156
Cap. 56.	
<i>De Artificibus Monasterij.</i>	Pag. 150
Cap. 57.	
<i>De Disciplina suscipiendorum Fratrum.</i>	Pag. 151
Cap. 58.	
<i>De Filijs Nobiliũ vel pauperũ, qui offerũtur.</i>	Pag. 192
Cap. 59.	
<i>De Sacerdotibus, qui voluerunt in Monasterio habitare.</i>	C. 60
C.	Pag. 163
<i>De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur.</i>	C. 61. P. 165
C. 61.	
<i>De Sacerdotibus Monasterij.</i>	Pag. 166
Cap. 62.	
<i>De Ordine Congregationis.</i>	Pag. 168
Cap. 63.	
<i>De Ordinando Abbate.</i>	Pag. 171
Cap. 64.	
<i>De Præposito Monasterij.</i>	Pag. 179
Cap. 65.	
<i>De Ostiarijs Monasterij.</i>	Pag. 182
Cap. 66.	
<i>De Fratribus in via directis.</i>	Pag. 186
Cap. 67.	
<i>Si Fratri impossibilia iunguntur.</i>	Pag. 188
Cap. 68.	
<i>Quod in Monasterio non præsumat alter alterum defendere.</i>	Pag. 190
Cap. 69.	
<i>Vt non præsumat quisquam passim cedere vel Excommunicare.</i>	Pag. 191
Cap. 70.	
<i>Vt Obedientes sint sibi Fratres inuicem.</i>	Pag. 192
Cap. 71.	
<i>De Zelo bono, quem debent Monachi habere</i>	Pag. 193
Cap. 72.	
<i>De eo quod omnis observatio iustitiæ in hac Regula sit constituta.</i>	Pag. 195
Cap. 73.	

I N D E X
CAPITVLORVM.
Secundæ Partis.

D E Loco, & Tēpore celebrandi Capituli Generalis. Cap. 1.	fol. 198
Qui ad Capitulum venire, & quid secum afferre debeant.	
Cap. 2.	fol. 199
Modus inchoandi Capitulum. Cap. 3.	fol. 202
De Electionibus in Communi, quæ fieri debent in Capitulo. Generali. Cap. 4.	fol. 204
De Renu: Prælaturæ, & Absolutione Patrum Vocalium.	
Cap. 5.	fol. 205
De Electione P.P. Definitorum, ac P. Præsidentis. C. 9. f.	207
De Electione Scribæ, Vicarij, Capituli, & Officialiū. C. 7. f.	209
De Ordine seruando in negotijs per P.P. Definitores tractandis. Cap. 8.	fol. 212
De Electione. P. Maioris, & aliorum Prælatorum. C. 9. f.	217
De aliquibus requisitis, Prælati necessarijs. Cap. 10.	fol. 220
De Locorum reformatione, ac familiarum Constitutione.	
Cap. 11.	fol. 222
De conclusione, & publicatione Capituli. Cap. 12.	fol. 223
De auctoritate Patrum Maioris, & visitorū. Cap. 13.	fol. 225
De receptione nouorum locorum. Cap. 14.	fol. 230
Conclusio, & Confirmatio Constitutionum. Cap. 15.	fol. 231
Forma induendi Nouitios. Cap. 16	fol. 23
Forma Profitendi Nostrorum Eremitarum. Cap. 17.	fol. 235
Forma Professionis.	fol. 235

REGVLA ET CONSTITVTIONES

Eremitarum Camaldulensium Montis
Coronæ.

PROOEMIUM.

Avsulta ð fili præcepta Magistri, & inclina
aurem cordis tui, & admonitionem pij Patris
libenter excipe, & efficaciter comple, vt ad
eum per obedientiæ laborẽ redeas, à quo per
inobedienciæ desidiam recesseras. Ad te er-
gò nunc meus sermo dirigitur, quisquis abren-
nuncians proprijs voluntatibus, Domino Christo vero Regi mi-
litaturus. In primis, vt quicquid agendum inchoas boni, ab eo
perfici instantissimã oratione deposcas, vt qui nos iam in Filio-
rum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de ma-
lis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis
suis in nobis parcendum est; vt non solum ut iratus Pater suos non
aliquando filios exheredet, sed nec vt metuendus Dominus irri-
tatus malis nostris: vt nequissimos seruos perpetuam tradat ad
penam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturã ae-
dicente: Hora est iam nos de somno surgere, & apertis o-
culis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, diuina quo-

A

tidie

tidie clamans: quid nos admoneat vox? dicens: Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et iterum qui habet aures audiendi audiat, quid Spiritus dicat Ecclesijs, & quid dicitur; Venite filij audite me, timorem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ habetis, nè tenebræ mortis vos comprehendant. Et querens Dominus in multitudine Populi sui, cui hæc clamat, operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vitam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens respondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum: Diuerte à malo, & fac bonum inquire pacem, & sequere eam, & cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, & antequam me inuocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dulcius nobis hac voce Domini invitantis nos Fratres charissimi. Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.

Succinētis ergo fide, vel obseruantia bonorum actuum lumbis nostris, & calceatis in præparatione Euangelij pacis pedibus, pergamus itinera eius, ut mereamur eum, qui nos vocauit, in Regno suo videre. In cuius Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currēdo, minimè peruenitur. Sed interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in monte Sancto tuo? Post hanc interrogationem Fratres audiamus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula, & operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit ad-

Procemium.

aduersus proximum suum. *Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasionem sua à conspectibus cordis sui respiciens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus eius tenuit, & allidit ad Christum.*

Qui timent Dominum, de bona obseruantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputauit, dicens: Gratia Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur: Vnde, & Dominus in Euangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similabo eum viro sapienti, qui ædificauit Domum suam supra petram. Venerunt flumina, flauerunt venti, & impegerunt in Domum illam, & non cecidit, quia fundata erat supra petram. Hæc complens Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis monitis, factis nos respondere debere. Ideò nobis propter emendationem malorum huius vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad pœnitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed vt magis conuertatur, & viuat. Cum ergò interrogassemus Dominum, Fratres, de habitatore Tabernaculi eius, audiuimus habitandi præceptum. Sed si compleamus habitatoris officium, erimus hæredes Regni Cælorum. Ergò præparanda sunt corda, & corpora Sanctæ præceptorum obedientiæ militatura, & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum, vt gratiæ suæ tribuat nobis adiutorium ministrari. Et si fugientes gehennæ pœnas, ad vitam volumus peruenire

perpetuam dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus: Et hæc omnia per hanc lucis vitam vacat implere, currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum nobis expediat. Constituenda est ergo à nobis Dominice Schola seruitij, in qua institutione, nihil asperum, nihilque graue nos constituturos speramus. Sed & si quid paululum restrictius dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis procefferit, non illico pauore perterritus refugias viam salutis, quæ non est nisi angusto initio incipienda. Processu verò conuersationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei, vt ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in eius doctrina vsq; ad mortem in Monasterio perseuerantes, passionibus Christi per patientiam participamus, vt Regni eius mereamur esse consortes.

PRO-

P R O O E M I V M

Constitutionum.

Dostquam Beatissimus Pater noster
 ROMUALDUS totius Camaldulen-
 sis Ordinis Fundator, Monasticam vi-
 tam, in Monasterio Classensi, tribus
 annis Sanctissime traduxisset: Beatis-
 simi BENEDICTI Regulam profes-
 sus, Eremum subinde ingressus est; in qua nonaginta se-
 ptem annis, incredibili vitæ austeritate vsus, solis San-
 ctitatis suæ exemplis, crebrisq; admonitionibus verum
 Eremiticum institutum se sequentibus dereliquit. Nec
 aliud quicquam eis scriptum, præter eandem Benedi-
 cti Regulam obseruandâ moriens commendauit; Licet
 postmodum, nè labentibus annis, pia Patris exempla
 per obliuionem in desuetudinē venirent, sapienter ab
 ipsis discipulis, maximè á Beato RODULPHO quarto,
 à B. ROMUALDO Eremi Priore, in Constitutiones re-
 daçta fuere. Hoc autem Eremiticum Camaldulense in-
 stitutum, ab ipso Ss. ROMUALDO diuinitus inuentum,
 medium inter Cænobiticum, & Anachoreticum est; ita
 quidem vt vtriusque particeps vtroq; præstantius, lon-
 geq; securius existat. Nam & si claustralis conuersatio
 vbiq; summis laudibus extollenda videatur, nihilomi-
 nus tamen suis incommodis, molestisq; occupationibus,
 quæ sæpè animū á vera pietate longius arcant, minimè
 caret: è contra verò solitaria illa Eremitica vita, & cõ-
 versatio abdita, propter multa incõmoda, nec non peri-
 cula,

Proœmium.

6
cula, quæ humanæ naturæ corruptelâ, seu instabilitate, pati videbatur, minus tutâ; securaq; reputata est. Illa enim viuendi libertas, quæ olim solitarijs viris competere videbatur, quæ nec Ecclesiam inuisere, nec Sacramenta frequētare aliquo Canonico præcepto cogebatur, hodiē nobis per Ecclesiæ Sanctæ Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitus anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaq; difficultate exclusis, securissima, facilis, ac fideli cuiq; viro suauissima, ac proindē (omni reuerentiâ, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit. Ad quam siuē ex sæculo, siuē ex cænobijs accedentes, procul omninō á Ciuitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas inuicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula; vt diximus S. BENEDICTI, subq; Prælati disciplina, sub tandem proprij Ordinis Constitutionibus, in iugi observantiâ viuere tenentur: sic nihilominus hanc conuersationis formam temperantes, vt Cænobiticæ, socialisq; vitæ commodis, & securitate, sinē varijs occupationibus Monasterij, multiplicibusq; distractionibus poriantur, & solitudinis læta, fæliciq; admodum tranquillitate, absq; vllis solitariæ vitæ curis, periculis, & anxietatibus perfruantur.

cur. Hæc itaq; admirabilis, diuinitusq; inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, vsq; ad præsentem diem. per annos circiter 670. Fideliter discretè, ac Sancto vigore obseruata fuit in Sacra Eremitica Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tuscorum, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circa Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Iustinianum Eremitam supradictæ Sacræ Eremiticæ Maiorem, nouiter instituta, & aucta; fuit cum eadem obseruantia inuiolabili perseverat, prout ex constitutionibus patebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione & augmento huius dictæ Congregationis. Restat deniq; vt nos iuxta Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremitico, quæ nobis pro Monasterio est, vnanimè, quasi Apostolici viri, soli Deo enixè famulemur: Ita ut omnibus nobis vnum sit cor, & anima vna, in vinculo pacis, & charitatis viuentibus, sicq; demum in regulari, atq; Eremitica districtione, in finem vsq; perseverantes, Socij possimus esse passionum Christi, vt & cohæredes facti conregnemus cum eo.

CON-

8 CONFIRMATIO

*Constitutionum Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ in forma Specifica.*

C L E M E N S P P. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ folio, meritis licet imparibus per ineffabilem Diuinæ bonitatis abundantiam constituti, Congregationes Religiosorum virorum præ, sanctæq; institutas, ac vberiores bonorum operum fructus aspirante superni fauoris auxilio, assidue perferre satagentes, in visceribus paternæ gerimus charitatis, & illa quæ pro earum felici regimine & gubernio, prosperisque in via Domini progressibus providè, atq; sapienter constituta esse noscuntur, vt firma semper, atq; stabilia persistant, Apostolici muniminis patrocinio, cum id á nobis petitur, libenter roboramus. Exponi siquidè nobis nuper fecerunt dilecti Filij Maior, ac Procurator Generalis, & alij superiores Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, quod pro felici, prosperoq; eiusdem Congregationis regimine, & gubernio, illiusq; salubri tam in Spiritualibus, quàm in temporalibus directione factæ fuerunt, & in vnum volumen collectæ nonnullæ Constitutiones, quæ per Congregationem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus

bus Episcoporum, & Regularium præpositam, examinatz, recognitz, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur videlicet.

DE GENERIBVS, ET VITA MONACHORVM,

CAP I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cenobitarum, militans sub Regula, vel Abbate.

Constitutio.

I.

Remite Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitorijs Monasterij requiescunt; in hoc enim differt Cenobitica conuersatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in vrbibus terris, interq;. Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interq; nemora latitare congaudet. Quapropter maiorum nostrorum vestigia sequentes statuitur, nostra Eremitoria ab vrbibus, Terrisq; vno ad minus milliaro distare debere. Nostrisq; Eremitæ nunquam in Claustris permaneant, excepta Abbatia S. Saluatoris de Monte Corona, pro senum, infirmorum ac forensium solatio Imò si aliquando talis habitatio offeratur, nisi in formam Eremitæ reducta sit, dimittatur, tantum abest, vt de nouo Monasterium construi queat, aut suscipi.

B

2. Sint

2. Sint ergo Eremitoria nostra intèr Sylvas, easq; densas, talesq; plantando, inferendo, scindendo, alijq; opportunis modis conseruentur, & augeantur. Quãobrem intrã ambitum Eremi non licebit ligna cædere, nè eius pulchritudo deturpetur. Qui verò absq; superioris permisso aliquam arborẽ viridem inciderit, pro vna quaq; arbore semel in pane, & aqua ieiunet. Quod si loci Prior absq; cõsensu Capituli ipsius Eremi intrã ipsum ambitũ arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Gñali, disciplinã circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quãdo numerum quatuor, aut quinq; arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculo, quod sinè rationabili necessitate fieri nequit, dũ modo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci vniuersõ sepe, ac vallo circumdata, ita vt per solum ostium pateat ingressus, vndè egredi sinè licentia Superioris nemo possit. Et positã in Eremis clausura sinè licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul iunctæ, sed triginta plus, minusuè pedibus inuicem, si locus patiatur separatæ consistant, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque vt vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate saluã) arceatur. Adeò vt neq; vicini habitatores quocunq; prætextu in commune Commercium

cium admittendi sint: ac præcipè cauendum, ne eis vnquam ad nos accedendi causa tribuatur. Ideò sæcularium negotijs, etiam contanguineorum nè se nostri immisceant, quod strictè prohibetur, nisi alicui faciendum iustis de causis, superior iudicauerit.

6. Minus etiam liceat Eremitis sæcularium Ecclesias frequentare, nec funeralibus, alijsq; officijs celebrandis interesse, sicq; animarum curam exercere illis penitus est interdictum. Præterea vbiq; locorum foris, & intra Eremum, atq; etiam in propria Cella, non solum corporales, sed etiam mentales diuagationes effugiant, quæ & solitudinis propositum, & omne Spirituale ædificium destruere solent. Quapropter Superiores valdè cauere debent, nè faciles sint in dimittendis subditis suis, sed necessitate cessante, intra Clausuram in iugi obseruantia eos retineant. Quin & ipsi nunquam foras, nisi coactè egrediantur.

7. Et ad maiorem solitudinis obseruantiam, nemini permittum censetur in alterius Cellam, officinam uè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tum religiosos, tum sæculares extenditur, exceptis casibus incendij, infirmitatis, confessionis vel vrgentis cuiusq; necessitatis, quæ verisimiliter superioris animus ad talem concessionem mouere potuisset.

8. Ille vero, qui ob tento consensu, vel alias fratrem allocuturus ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen

finè mora audita voce illico accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introierit, vel qui alium intrare, permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & ieiunet semel in pane, & aqua, pro vnaquaq; transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ priuetur.

9. Et quia solitudo maximè fauet Castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremis mulieres vnquam propinquare, nedum intrare ipsas possint; vnde ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces lignæ magnæ longè à Ianua, quas mulieres sinè excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex priuilegio Pauli III. & Innocentij XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, iuxta d. Priuilegium concedere potest vt semel, bis, aut ad summum ter in anno, iuxta d. Capituli nominationem, deuotionis causa possint mulieres solum Ecclesiam ingredi, Eremum autem nullo modo, neq; Sacrarium, eiusq; vestibulum, vbi per portas Eremitarum Cellæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitalia ingredi, quibus introduci consueuere. Alias autem talis prohibitio inuiolabiliter perseueret. At si pertinacia populi aliter perùicaciter prætendat, cui resisti honestè non possit, locum potius deserere, ac longius abire consulant Patres.

11. Strictè insuper prohibetur, ne nostri Eremitæ mulier-

mulierculas regendas, confitendas, custodiendas uè suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio astante possint; quare si aliquis nostrum mulieres intrà Cruces venire permiserit, aut in hospitij, & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit, aut intrare permiserit, ubi solent Eremitæ habitare, aut earum confessiones exceperint, casu necessitatis excepto, circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent, nec in earum Ecclesijs sine debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

Deinde secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conuersionis feruore, initio, sed Monasterij probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio iam docti, pugnare; & benè instructi fraterna ex acie ad singularem pugnam Eremitæ, securi iam sine consolatione alterius, sola manu, vel brachio contra vitia carnis, vel cogitationum Deo auxiliante, pugnare sufficiunt.

Tertium uero Monachorum teterrimum genus est Sabarratarum, qui nulla Regu à approbati, experientiam magistræ, sicut aurum fornacis, sed plumbi natura molliti, adhuc operibus seruantes sæculo fidem, mentiri Deo per tonsuram noscuntur, qui bini, aut terni, aut certè singuli sine Pastore, non Dominicis, sed suis inclusi sunt ouilibus, & pro lege eis est desideriorum voluptas, cum quicquid putauerint,

rint, vel elegerint, hoc dicunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant non licere.

Quartum verò genus est Monachorum, quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita sua per diversas Provincias ternis, aut quaternis diebus per diversorum Cellas hospitantur, semper vagi, & nunquam stabiles, & proprijs voluptatibus, & gula illecebris seruentes, & per omnia deteriores Sarabaitis. De quorum omnium miserima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omissis, ad Canonitarum fortissimum genus disponendum, adiuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I. Lium vivendi modum. Anachoretis consimilem diuinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitavit, eorum scilicet, qui divina inspiratione, maioriq; silentij, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, iam ab initio inclusos Patres nostri vocauerunt, eò quia voluntariè intra unius Cellulæ, hortuliq; parietes, omni hominum consortio priuati, contineantur: Iuxta quod institutum hucusq; observatum, præcipitur, ut Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedenti, & morum probitas, moresq;

resq; religiosi innotescant, scilicet regularis obseruantia, silentium, orationis feruor, aliaq; conformes virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, si perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reseruatur. Nec ad longum tempus concedenda est, nisi ijs, qui pluries, aut saltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex sua Familia per annum ad summum concedere. At Prælati Nouitiorum, Magistro, Sacristæ, ac Cellerario, in eorum Prælatura, & officijs persistentibus, penitus interdicitur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Reclusis, quæ remotiores sunt ab alijs, quæ habeant oratorium cum suis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum. necessarijs, quarum hortuli parietibus sint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ reclusi, non secus ac alij superiorum obedientiæ subiaceant; A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, sed superioribus, qui reclusionem concesserunt. Licitum semper erit illos ab ea penitus eximere siue perpetua, siue fuerit temporalis.

4. Sciant aurem reclusi perpetuum sibi, inuiolabileq; silētium esse indictum, vnde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, sine expressa licentia scripta, & obsignata sui superioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquagesimæ, in quibus recreationis, ac charitatis causa Coëremitarum. semel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, alio sùe mittere, vel accipere

re nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipiens, semel in pane, & aqua ieiunet.

6. Canonicas horas intra oratorium suum persoluent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus obseruabunt, cum omnibus solitis cæremonijs & obseruantijs, quæ in istis constitutionibus, Breuarij; Rubricis continentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequè prætermittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ alię in suis oratorijs sint, lucrari. Feriâ quinta hebdomadæ Sanctæ, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum alijs communicaturi, refectio, ac mandato præsentis futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum ceteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si inclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum inclusorum Missas audire, eisq; sacrificantibus deservire, atq; ibi (permittente Prælato) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium, sanctas desiderat occupationes, ideo singulis diebus, ultra ordinarium officium quinquaginta, Psalmos Dauidicos recenseant, & lectionem quotidianam ante completorium, nunquam omittant, ultra quam, & alias lectiones, Eremitis apertis communes vnius horæ alicuius spiritualis libri lectionem persoluent. Eodem modo solitam

vnus horæ in mane, & serò diuisam, reclusi cum feruore Spiritus vtroq; tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab alijs coerceant, vt præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis ieiunij, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo fauente, viuere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitû eorum calopodio, siue socculo aperto vti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cili- cium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, actiuam vocem in Capitulo non habent; perpetui verò neq; actiuam, neq; passiuam.

Qualis debeat esse Abbas

Cap. II.

Abbas, qui præesse dignus est in monasterijs, semper meminisse debet, quod dicitur, & nomen Maioris implere: Christi enim agere vices in Monasterio creditur, quando ipsius vocatur pronomine, dicente Apostolo, Accepistis Spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus Abba Pater. Ideoq; Abbas, nihil extra præceptum Domini (quod absit) debet docere, aut constituere, aut iubere, sed iussio eius, vel doctrina feruenter diuinæ Iustitiæ in Discipulorum mentibus conspergatur. Memor sit semper Abbas, quia doctrinæ suæ, vel discipulorum obedientiæ vtriusq; rei in tremendo Iudicio facienda erit discussio; sciatq; Abbas, culpæ Pastoris incumbere, quicquid in ovibus Pater familias utilitatis minus poterit inuenire. Tantum iterum liber

C

erit,

erit, ut si inquieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fuerit omnis diligentia attributa; & morbidis earum actibus, vniuersa fuerit cura exhibita, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Iustitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem contemnentes spreuerunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pœna sit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergo aliquis suscipit nomen Abbatís, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis diuina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis iudicet non agenda, ne alijs prædicans, ipse reprobis inueniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu enarras Iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & protiecisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. Non ab eo persona in Monasterio discernatur. Non vnus plus ametur, quàm alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia inuenierit meliorem. Non præponatur ingenuus ex seruitio conuertenti, nisi aliqua rationabilis causa existat. Quod si ita (iustitiâ dictante) Abbati visum fuerit, de cuiuslibet ordine id faciat; sin aliter propria teneant loca. Quia siue seruus, siue liber, omnes in Christo vnum sumus, & sub vno Domino equalem seruitutis militiam baiulamus. Quia non est apud Deum personarum acceptio. Solūmodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores alijs in operibus bonis, & humiles inueniamur.

Ergò equalis sit omnibus ab eo charitas, una præbeatur omnibus secundum merita disciplina. In doctrina namq̃ sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam seruare, quã dicit. Argue, obsecra, increpa, idest miscens temporibus tēpora, terroribus blandimenta, dirum magistri, pium Patris ostendat affectum. Idest indisciplinatos & inquietos debet durus arguere; obedientes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obsecrare. Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut caperint oriri, radicitus ea, ut præualeat) amputet, memor periculi Helij Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atq̃ intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat. Improbos autem, & duros, ac superbos, uel inobedientes, verborum, uel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgã, & liberabis animam eius à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatq̃, quã difficultem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum seruire moribus, & alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus, & secundum vniuscuiusque qualitatem, & intelligentiam itã se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur; verum & in augmentatione boni gregis gaudeat. Antè omnia nè dissimulans, aut paruipendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitorijs, & caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus & rationem redditurus est: Et nè causetur de

minori fortè substantiâ meminerit scriptum, Primum quærite Regnum Dei, & Iustitiam eius, & hæc omnia adijci-entur vobis; Et iterum, nihil deest timentibus Deum; Sciatq; quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rati-onem reddendam. Et quantum sub cura tua fratrum se ha-bere sciuerit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Iudicij ipsarum omnium animarum, est redditurus Domino rationem, sinè dubio, addita, & suæ animæ, & itâ timens semper futuram discussionem Pastoris de creditis sibi ouibus, cum de alienis rati-ocinijs cauet, redditur de suis sollicitus, & cum de admonitioni-bus suis emendationem alijs subministrat, ipse efficitur à vitijs emendatus.

Constitutio.

1. **I**N Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis vsui vnquam fuit; ideo loci nostræ Congregationis, non Abbatiæ, nec Monasteria, sed Eremiti, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atq; adeo supremus totius Congregationis Prælatus, Maioris sibi nomen vsurpauit, nec aliter vsui fuisse apud Eremitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil releuēt quo Prælati nomine noncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremēdo Dei Iudicio stricta fiet discussio. Quicumq; ergo alijs præfigitur, duplici doctrinâ, verbi

bi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conetur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

De adhibendis ad Concilium fratribus:

CAP: III.

Quoties aliqua præcipua agenda sunt in Monasterio, conuocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse vnde agitur, & audiens consilium Fratrum, tractet apud se prudenter, & quod utilius iudicauerit, faciat. Ideo autem omnes ad consilium vocari diximus, quia sæpe Iuniori Dominus reuelat, quod melius est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subiectione; ut non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse iudicauerit, ei cuncti obediant. sed sicut discipulis conuenit obedire Magistro, ita & ipsum prouidè, & iustè condecet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistrum sequantur regulam, neq; ab ea temerè declinetur à quoquam. Nullus in Monasterio proprij sequatur cordis voluntatem, neq; præsumat quisquam cum Abbate suo proteruè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumpserit, regulari discipline subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & obseruatione Regulæ omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Iudicijs suis æquissimo Iudici Deo rationem reddituram. Si qua verò minora agenda sunt in Monasterij utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pænitebit.

Constitutio.

1. **H**æc conuocatio Congregationis, siuè Consilium vetustissima Religionis consuetudo obtinuit, vt Capitulum vocetur, & Congregationis hoc loco, vnus Monasterij, aut Religiosæ Domus Conuentus intelligitur. Capitulum autem, aut generale est, aut Conuentuale, aut certè (vt vocant) culparum, quorum vnum quodq; suum tractatum desiderat, cum singulorum diuersa sit congregandi causa, celebrâdq; modus. Hic solum de Capitulo conuentuali sermo est.

a. Quoties ergò aliqua percipua tractanda sunt in Eremo, Prior ad sonum Campanulæ, vt moris est, quod signum ad spatium vnus Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi vnus anni eiusdem loci, ac familiaræ tantum intelliguntur, nec non & Visitatores, vbi præsentés reperiantur, conuocet. Quibus convocatis, omnes genuflexi secretò dicant: *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum. &c. & Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsorijs, & Orationem *Actiones nostras*. Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi maior præsens fuerit, ad quem suo Iure spectat,) distinctè proponat. Deindè matura cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusâ omni prorsus passione, modestè, ac mansuetè loquantur, prohibita omni practica sub pænâ priuationis vocis actiuæ, & passiuæ ad sex menses; Et quod

àma-

à maiori parte approbaturum fuerit, definitum, ac ratum habeatur, ac totum in libro actuum Capitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipuarum, intelliguntur receptiones Nouitiorum, tam ad probationem Quadragenariam, quam ad habitus susceptionem ac professionem, incisionem lignorum intra Eremi ambitum faciendam, Conseruatoris, ac Medici electionem, Procuratorisq; sæcularis, & Aduocati, acceptare hereditates, donationes, ac legata, quæ tamen renunciari minimè possunt, sine consensu Capituli Generalis: Quod si dictum Capitulum expectari non possit infra annum cum assensu Patrum Maioris, ac Visitatoris, aut Dietæ, renunciari licitè poterunt. Locationes etiam possessionum ultra annum, & quascunq; species alienationum, circa quas alienationes hæc omnia infra scripta omnino obseruentur; scilicet, proponantur primo in Capitulo Conuentuali, & à maiori parte decretum, ad Capitulum Generale postea deferatur, aut ad Dietam, aut infra annum ad P. Maiorem & Visitatores, à quibus approbaturum, & confirmaturum, ad S. Sedem Romanam pro licentia recurratur, nec alienationis Instrumentum conficiatur antè assensum Apostolicum, vel si cum reseruatione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non tradatur possessio antè dictum consensum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in Capitulo, unde odium, aut scandalum oriri possit, reuelauerit, disciplinâ circulari plectatur; si autem leue fuerit reuelatum, arbitrio Prioris puniatur.

Quæ-

Quænam sint Instrumenta bonorum operum.

CAP. IV.

In primis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ
 anima, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se
 ipsum. Deinde non occidere, non adulterari, non
 facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dice-
 re, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult
 alijs ne faciat, abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Chri-
 stum, Corpus castigare, diuitias non amplecti, ieiunium ama-
 re, pauperes recreare, nedum vestire, Infirmum visitare,
 mortuum sepelire, in tribulatione subuenire, dolentem conso-
 lari, à sæculi actibus alienum se facere, nihil amoris Christi
 præponere, iram non perficere, iracundia tempus non reser-
 uare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare,
 charitatem non derelinquere, non iurare omnino, ne fortè per-
 iures, veritatem ex corde, & ore proferre, malum pro ma-
 lo non reddere, Iniuriam non facere, sed factam patienter suf-
 ferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed
 magis benedicere, persecutionem propter Iustitiam sustinere,
 non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non
 somnolentum, non pigrum, non murmurosum, non detractorem,
 spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit,
 Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat
 & sibi reputet, Iudicium timere, Gehennam expauescere, vi-
 tam æternam omni concupiscentia spiritali desiderare, mor-
 tem quotidie antè oculos aspectam habere, actus vitæ suæ omni
 hora custodire, in omni loco Deum se respicere pro certo scire,
 cogi-

cogitationes malas cordi suo aduenientes, mox ad Christum allidere, & saniori Spirituali, os suum à malo, & prauo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse quod absit, aliter agat, memor illius Domini præcepti, quæ dicunt facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & inuidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, Iuniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus antè solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

1. **Q**uanquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pænitentia, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octauo die, aut nono ad summum confiteantur: Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si

aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris infrâ dictum temporis spatium, confessus minimè fuerit, priuetur omninò pitantia, quousq; confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absq; alia licentiâ dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valebunt. Et si aliquis ex extraneis suprascriptis fuerit Prælatus, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sinè superioris localis licentiâ. Sic pariter PP. Visitatores quocunq; loco, & tempore, ac vocales ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessarij obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarij ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus vsq; visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitij suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior iudicauerit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum ad Nouitiorum confessiones bis in anno excipendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia diuertentes, & ad aliâ nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicunq; ex nostris exposito, ac approbato à superiore, & in defectu Sacerdotis approbati,

nostris etiam non approbatis valeat confiteri, vel alteri tum Sæculari, tum regulari Sacerdoti, dummodo necessario, non autem in fraudem fiat Confessio, tunc enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si sæcularis aliquis nostris confiteri desideret, quod nequè frequenter, neq; cum retributione fiat; decernetur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fuerit approbatus, quiq; casus reseruos calleat (quibus si pœnitens illaqueatus fuerit) ad suum Iudicem Ordinarium remittet.

8. In visceribus IESU Christi quilibet Prælati, ac superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens, ac Zelans sit extra curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absoluendi à suo Priore expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam censuram, vel casum sibi expresse reseruauerit, circa quod seruetur omninò decretum Clementis VIII. circa casus reseruos: at publica censura ob Clerici percussione Priori semper reseruata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pariter, & de sacra communione intelligantur, vt scilicet omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis diebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festiuitate, aut alia rationabili causa superior præuenientiam, aut differendam Sacram Communionem iudicauerit. Saluis semper Dominicis, Aduentus, & Quadragesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. Feria 5. in Cæna Domini omnes tum Sacerdotes, tum non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa

celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, seruatō professionis ordine, procedant, pallio omnes tecti, & Sacerdotes addant stollam, omnes itaq; omni possibili modestiâ, deuotione, ac reuerentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare uoluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunq; in loco Congregationis, ubi uiget usus chori, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo tectum, & obseratum clauē, auferuetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciunt igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hic à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformandum interiorem hominem inseruire, eiusq; mortificationem maximè iuuare; Parum enim corporalia exercitia profunt, nisi veræ pietati associentur. Et qui aliter solitariè vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quòd, Salvatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcitiâ.

De Obedientia.

CAP. V.

Primus obedientiæ gradus est obedientia sine mora, hæc
Proconuenit his, qui nihil sibi Christo charius existimant
propter seruitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ. Mox, ut aliquid imperatum à Maiore fuerit, ac si diuinitus imperetur, moram

ram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obediuit mihi. Et idem dicit Doctoribus, Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deserentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede iubentis vocem factis sequuntur. Et velut vno momento prædicta Magistri iussio, & perfectæ discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Idèò angustam vitam arripuit, undè Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viuentes, vel desiderijs suis, & voluptatibus obedientes, sed ambulantes alieno Iudicio & Imperio in Cænobijs degentes, Abbatem sibi præesse desiderent; sinè dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quâ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed eius, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si quod iubetur non trepidè, non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ Maioribus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit discipulus, & non solum ore, verùm, & in corde si murmurauerit, & si impleat iussionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis; & pro tali factò, nullam consequitur gratiam, Imò penam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendauerit.

Constitutio.

1. **Q**uia ab observantia eorum, quæ in præsentî Sanctæ Regulæ capite continentur disciplina, boniq; status conseruatio pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimodam, adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctissimus Pater in perfectæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subijciantur ergò in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationale valdè sit ibi maiorem esse debere obedientiam, vbi austerior, ac perfectior viuendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis vltra commune viuendi vsum licere: nullam exerceant artem, nihil ex vna in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neq; vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absq; sui superioris licentia aggrediantur. Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæ queeis sinè licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atq; his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad maiorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegijs, gratijs, Indultis seu concessionibus à Sede Apostolica iam antea in proprium cuiusq; fauorem obtētis, penitus abrenunciasse,
siue

siue eam singularitatē vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, siue subiectionis exemptionem, siue tandem quocunq; modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

De Taciturnitate.

CAP: VI.

F Aciamus, quod ait Propheta, Dixi, custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & filui à bonis. Hic ostēdit Propheta, si à bonis eloquijs interdum propter taciturnitatem debet tacere, quanto magis à malis verbis propter pœnam peccati debet cassari? Ergo quamuis de bonis, & Sanctis ædificationum eloquijs perfectis discipulis propter taciturnitatis grauitatem, rara loquendi concedatur licentia, quia scriptum est in multiloquio non effugies peccatum; & alibi. Mors, & vita in manibus linguæ, nam loqui, & docere Magistrum, condecet tacere, & audire, discipulo conuenit, & ideo si quæ requirēda sunt à Priore, cum omni humilitate, & subiectione, & reuerentia requirantur, ne videatur plus loqui, quàm expedit; scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum mouentia, æterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium discipulum aperire os non permittimus.

Constitutio.

I. **T**Aciturnitas Sacrosancta est, dummodo Iustitiæ metas non excedat, quæ tacendi, loquendi uè tempus docet. Ideò discreta consideratione hæc San-
 ti

Et **BENEDICTI** doctrina secundum tempus, ac locum, secundum deniq; necessitatis, & charitatis indigentiam obseruanda est; Idcirco quandoq; in hoc superior dispensare, aliquando verò neutiquam. Declaramus itaq; indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies, omnes & solemnitates, ac festa Sanctorum, quæ ex præcepto Ecclesiæ, vel Constitutionum veniunt obseruanda, ambas Quadragesimas, ac Sextas ferias cuiuscunq; hebdomadæ, omnes deniq; dies, in quos abstinentia transfertur. Ac insuper à Completorio cuiusq; diei, vsq; ad primam, sequentes horas quoque, quæ æstiuo tempore, orationi, vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis, locum non habet, vti sunt Ecclesia, & eius vestibulum Sacrarium, Capitulum culparum, & Refectorium. Imò in diebus dispensatis non intelligitur in vijs, quæ sunt inter Cellas, ac in plateis antè Ecclesias, & antè Eremiticam portam, in quibus silentium frangere nefas est.

3. At è contrà sic humana conditione, fraternaque charitate, sic exigentibus, etiam aliquando in diebus, horisue supra prohibitis, honesta loquendi licentia, concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo **S. MARTINI** (quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitatiue reficiuntur) silentium à Prima diei vsq; ad quartam noctis hora relaxabitur. Ecclesia, Sacrarium, Capitulum, ac vestibulum semper exceptis, dummodo diuinæ laudes in Choro consuetis horis, persoluantur.

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, vt bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio vltra signum Completorij eiusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ CRVCIS, vsque ad Pascha, Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis vsq; ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaq; dispensatio in hyeme feriâ terciâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non impeditum dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita vt nunquam in hyeme bis, & ter in æstate silentij dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in huiuscemodi colloctionibus aliquid sæculare, vanum, aut frivolum tractare.

5. Et quia silentium non solum verbis, imò magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideò necesse est, dum diuina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, vjjs, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentij temporibus, absq; superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pulsauerit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur diuina, & Oratio, siuè dormitio fit, maximeq; nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur.

tur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm vt Psalmus 50. *Miserere* dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, priuabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal iatrabile, ludicrum, atq; inquietum ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & vbi necessarij videbuntur.

6. Novitijs cum Professis, nulla sit vnquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, siuè sæcularibus, siuè Religiosis affinibus, vel amicis, vel operarijs, nulla sit conuersatio, nisi aliqua ex iusta causa iusserit Prælatus.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conuersi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo. & ostium circumstantiæ labiis meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.*

De Humilitate.

CAP. VIII.

 Lamat nobis scriptura diuina (Fratres) dicens, Omnis qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur. Cum hæc ergò dicit, ostendit nobis omnem exaltationem, genus esse superbiæ, quod se cauere propheta indicat, dicens, Domine non est exaltatum cor meum, neq; elati sunt oculi mei, neq; ambu-

ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me, sed quid? si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam meam, sicut ab lactatus super matrem suam, ita retribues in animam meam, Unde (Fratres) si summæ humilitatis culmen volumus attingere, & ad exaltationem illam cælestem, ad quam per presentis vitæ humilitatem ascenditur, volumus velociter peruenire, actibus nostris ascendentibus, scala illa erigenda est, quæ in somno Iacob apparuit, per quam et descendentes Angeli, & ascendentes monstrabantur. Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta, nostra est vita in sæculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Cælum; latera enim eiusdem Scalæ dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diuersos gradus humilitatis, vel disciplinæ vocatio diuina ascendendos inseruit. Primus itaq; gradus humilitatis est, ut si timorè Dei sibi antè oculos semper ponens, obliuionem omninò fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus: & qualiter contemnentibus Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum preparata est, animo suo semper reuoluat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitijs, idest cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propriæ, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Cælis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu diuinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris ita Deum semper presentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus nouit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt,

Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas peruersas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si obseruauero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ità facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis auertere; Et item rogamus Deū in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergò meritò nostram non facere voluntatem, cum canimus illud, quod dicit scriptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis vsq; ad profundum, inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis. In desiderijs verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse præsentem, cum dicit Propheta Domino. Ante te omne desiderium meum. Cauendum ergò est idèò malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Vnde scriptura præcipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergò si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nunciantur, cauendum est omni hora, Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & parcendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos conuerti in melius, nè dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed

Vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed eius qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pœnam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia se subdat maiori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus, Factus obediens vsq; ad mortem.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obedientia duris, & contrarijs rebus vel etiam quibuslibet irrogatis iniurijs, tacitâ conscientia, patientiam amplectatur, & sustinens non lassescat vel discedat, dicente scriptura. Qui perseverauerit vsq; in finem, hic salvus erit. Item, Confortetur cor tuum, & sustine Dominum, & ostendes fidelem pro Domino, vniuersa etiam contraria sustinere debere. Dicit ex persona sufferentium. Propter te morte afficimur tota die, æstimati sumus sicut oves occisionis; Et securi de spe retributionis diuinæ, subsequuntur gaudentes & dicentes; Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos; Et item alio loco scriptura; probasti nos (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur dicens. Imposuisti homines super capita nostra, sed & præceptum Domini in aduersis, & in iniurijs per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, præbeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo milliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo aduenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non celauerit suo. Hortatur nos de hac re scriptura, dicens, Reuela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit, Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius, Et item Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo aduersum me iniustitias meas Domino, & turemisisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, ¶ ad omnia, qua sibi iniunguntur, velut operarium se malum iudicet, ¶ indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum redactus sum, & nesciui, vt Iumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Septimus humilitatis gradus est; si omnibus se inferiorem, ¶ viliozem non solum suã lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, ¶ dicēs cum Propheta, Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis. Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item, Bonum mihi, quia humiliasti me, vt discam mandata tua.

Octauus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterij regula, vel Maiorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, ¶ taciturnitatē habens, vsq; ad interrogationem non loquatur, Montrante scriptura, quia in multiloquio non effugietur peccatum, ¶ quod vir linguosus non dirigitur super terram.

Decimus

Decimus humilitatis gradus est. Si non sit facilis, & promptus in risu. Quia scriptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Vndecimus humilitatis gradus est; si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter cum grauitate, vel pauca verba & rationabilia loquatur, & non sit clamorosus in voce, sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Idest in opere, in Monasterio, in Oratorio, in horto, in via, in agro, vel vbicunq; sedens, ambulans, vel stans, inclinato sit semper capite, defixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, iam se tremēdo Iudicio Dei presentari existimet, dicens sibi semper illud, quod Publicanus ille Euangelicus fixis in terram oculis, dixit. Domine non sum dignus ego peccator leuare oculos meos ad cælū, Et iterum cum Propheta. Incuruatus sum, & humiliatus sum vsquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus ad Charitatem Dei perueniet illam, quae perfecta, foras mittit timorem, per quam vniuersa quae prius non sine formidine obseruabat, absq; vlllo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non iam timore Gehennae, sed amore Christi, & consuetudine ipsa bona, & delectatione virtutum, quae Dominus iam in operarium suum mundum à vitijs, & peccatis, Spiritu S. dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamq; plena huius capituli tractatio, vt superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco sta-

co statuere, tantæq; vtilitatis huius lectionis series apparet, vt ex se non inuitet modò, sed etiam ad sui admirationem, & continuum studium propriâ virtute compellat.

De Officijs Diuinis in noctibus.

CAP: VIII,

Hyemis tempore, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, iuxta considerationem rationis, octauâ hora noctis surgendum est, vt modico amplius de media nocte pausetur, & etiam digesti surgant. Quod verò restat post vigilias, à Fratribus, qui Psalterij, vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi inseruiatur. A Pascha autem vsq; ad supradictas Kalendas Nouembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, vt paucissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria nature exeant, custodito, mox matutini, qui incipiente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

1. **Q**uod hyemis tempore octauâ hora surgendum sit, sed iuxta noctis breuitatem, vel longitudinem hora vel protrahenda, vel retrahenda est:
2. Vnde ab Idibus septembris, primum Matutini signû horâ septima pulsatur, tum à die septima octobris quasi per suos gradus ascendendo, horâ septima, & dimidia; sic à Kalendis Nouembris, horâ octaua dictum signum fiat. Rursus à decima Februarij sensim retrocedendo, horâ septimâ, & dimidia. A Septima verò
Mar-

Martij, hora septima. A secunda die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vigesima quinta eiusdem hora sexta, similiter à nona Maij hora quinta, & dimidia, & à die secunda Iunij hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte, iterum etiam signum protenditur, vnde à decima Iulij pulsatur hora quintâ, & dimidia, & à Kalendis Augusti, hora sexta, & à vigesima eiusdem vsq; ad prædictas Idus Septembris hora sexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Natiuitatis, in qua sexta hora pulsatur,

4. Duplex erit Matutini signum, sicut & aliarum Canonicarum horarum, primum Matutini signum erit quinque *Miserere* in hyeme, sed in æstate quatuor *Miserere* tantum, cum interuallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Vltimum verò signum vnus *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergò nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum, leuantes aliquam feruentem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Diuinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ grauitate seruata) properent, quo cum peuenerint, aperto in primis capite in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine &c.* quod quidem omnes obseruare debent, non solum intrantes, verum & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et antè Altare genuflexus postquam aliquantulum ora-

verit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officij incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda est Ecclesia, aperto capite ingrediatur, etiam si frigus maximè vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo se similiter inclinet, & intret chorum.

Quot Psalmi dicendi sint in nocturnis horis.

CAP. IX.

Hemis tempore præmisso in primis versu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina. In secundo ter dicendum est: Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam. Cui subiungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus, inde sequatur Ambrosianus. Deinde sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, & dicto versu, benedicat Abbas, & sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim à Fratribus in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reuerentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigilijs, auctoritates tam veteris Testamenti, quàm Noui, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicis

cisq; Patribus facta sint. Post has verò tres lectiones cum responsorijs suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluia canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litania, idest Kyrie eleison, & sic finiatur vigilia nocturna.

Constitutio.

1. **C**Um ad amussim Breuiarij Monastici ordo, ac forma seruanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officijs celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaq; Campanæ signo, omnibus in choro genuflexis, vt dictum est, dato ab ipso superiore Officij inchoandi signo, assurgant omnes, & profundè inclinati dicant secretò. *Pater noster, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum superiore signante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur omnes ad Altare conuersi, se signo Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice signent. Ad *Gloria Patri*, iterum vtrinque ad Chorum conuersi, profundè se inclinent. Postea stantes sequentia prosequantur.

2. Dum dicitur Psalmus *Venite exultemus*, ad Altare conuertant facies suas, quod & quando Euangelium super Altare legitur, semper obseruandum est. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad Magnificat, & *Benedictus* orationesque recitat, faciat, Et Clericus quando Responsorialia, Breuia, versiculos, & lectiones Officij parui B. V. & mortuorum.

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi iubet, legat ille, qui vltimus est, siue inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Euangelij desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarij munus erit. Responsorialia verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, vt in solemnioribus Festiuitatibus, Homiliæ, lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremitis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festiuitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarij munus subest, Sacerdos illi proximior homiliæ lectiones legat, atq; ita erit omninò obseruandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

Qualiter æstatis tempore nocturna laus agatur.

CAP. X.

A Pascha autem, vsq; ad Kalendas Nouembris omnis (vt supradictum est) Psalmodie quantitas tenetur, excepto, quod lectiones in Codice propter breuitates noctium minimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus, vna de veteri Testamento memoriter dicatur, quam breue Responsorium subsequatur, & reliqua

quæ omnia (ut supradictum est) impleantur, idest nunquam minus à duodecim Psalmorum quantitate ad vigilias nocturnas dicatur, exceptis tertio, & nonagesimo quarto Psalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur.

CAP. XI.

Dominico die temporius surgatur ad vigilias, in quibus vigilijs teneatur hæc mensura. Idest, modulatis (ut supra disposuimus) sex Psalmis, & dicto versu, residentibus cunctis dispositis, & per ordinem in subsellijs legantur in Codice (ut supra diximus) quatuor lectiones cum responsoriis suis, ubi tantum in responsorio quarto dicatur à Cantore Gloria. Quam cum incipit, mox omnes cum reuerentia surgant. Post quas lectiones, sequantur ex ordine alij sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores, & versus, post quas iterum legantur alie quatuor lectiones, cum responsorijs suis ordine, quo supra, post quas iterum dicantur tria Cantica de Prophetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica cum Alleluia psallantur. Dicto etiam versu, & benedicente Abbate, legantur alie quatuor lectiones de nouo Testamento ordine quo supra.

Constitutio.

Referentes nos ad noui Breuiarij ordinem hic de lectionibus, modoq; legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo præuideat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere

tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarij, siue Nouitius, siue professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinatus, benedictionem petat, qua à superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumq; sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertij verò nocturni lectiones, quæ ferè de homilia Euangelij recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium pertineat. Omnes lectiones à suprascriptis lectoribus in proprijs locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis diuinis, pariter, & nocturnis diuinum opus inchoat. Cuius munus erit ad omnes horas Capitula, & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & versiculos Commemorationum, nec non versum post Antiphonam B. MARIÆ in fine officij cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis pertinentibus, Psalmorum gradualium, pænitentiarumq; versiculi cum litanijs, quotiescunq; dicenda sunt, per ipsum Hebdomadarium persoluantur. Missam Conuentualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui eiusdem Chori erit
cum

eum Sacerdote prædicto, pronuntiabit inuitatorium cum Psalmo *Venite Exultemus*, Antiphonas, versiculos, & Responsorialia lectionum officij regularis. Lectiones, & versiculos in officio B. MARIÆ, & Defunctorum, lectionem Martyrologij, & lectionem breuem post Pretiosam; lectionem in Capitulo antè Completorium, & tandem omnes Antiphonas Psalterij in ferialibus, simplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum spectant. In omnibus Dominicis per annum, ac festis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniuersarijs Defunctorum. Clericus hebdomadarius præsens cum præterito, ambo inquam simul, Inuitatoria, & Responsorialia breuia, tam in Laudibus, quam in Vesperis in medio Chori decantabunt. Attamen in semiduplicibus, simplicibus, atq; ferijs, solus hebdomadarius in suo proprio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festiuitatibus solemnioribus idem hebdomadarius Maiori, seu Priori celebranti deseruiet, & omnibus diebus festiuis pacem, more solito, acceptam prius, alijs præbebit. Et vbi solus vnus erit Clericus, vltimus professionis Sacerdos, munera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcunq; solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò vnus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inseruiet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

5. Conuersus autem hebdomadarius, diligens in primis esse debet, vt quoties opus sit, præsens in Ec-
cle-

clesia reperiatur. Is lucernas Chori ad Matutinum, accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festiuis diebus ad Vesperas, quas diuino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos cõmunicandos, vngendos, mortuosq; sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conuentualem Sacerdoti deseruiet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præueniat ergò tempus, seq; ad Sanctum opus præparet, vt incepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacratio Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inseruiet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicenti Præsbytero daturus, assistere teneatur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitime impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus iustè impeditus personaliter his officijs adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socij munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atq; adeò Sacerdotes nouiter professi, completo professionis anno atq; à Nouitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarij munus incipient.

9. Hebdomadarij à vesp̄is Sabbati incipient, vsq; ad nonam sequentis Sabbati inclusiue, qui nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, & defectibus in officio per totam hebdomadam cōmissis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum *Te Deum* laudamus, quo deo legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quā perlecta, respondeant omnes Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnū *Te decet laus*, & data benedictione incipiat Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam æstatis, quàm hyemis, equaliter in die Dominico teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breuiandum est, aut Responsorijs, quod tamen omnino caueatur, ne proueniat. Quod si contigerit, dignè indè satisfaciat in oratorio, per cuius euenerit neglectum.

Constitutio.

I. Ille qui Choro præsidet, & absolutiones, quæ lectionibus præmittuntur, faciat, atq; Lectoribus benedictionem petentibus more solito impendat, ac deindè *Te Deum* incipiat, & Evangelium cum stola ad humeros super pallium, in medio maioris Altaris, stantibus omnibus, illucq; respicientibus, luminibusque in eodem Altari accensis, alta & intelligibili voce decantet. Quo finito *Te decet* cum oratione currentis

officijs dicat, & antequam ab Altari discedat, immediatè laudes incipiat, dicens *Deus in adiutorium meum.*

2. Quocunq; in nostræ Congregationis loco præsens in Choro fuerit Pater Maior, prædicta omnia ipse perficiet. Qui etiam in omnibus solemnitatibus primæ Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis, ac Circumcisionis Domini, nec non Purificationis, Annunciationis, & Natiuitatis B. MARIE diuinum Officium in primis, & secundis Vesperis, in Matutino, & Laudibus, ac Tertia, Officium, ac tandem Missam Conuentualem dicet. Eandem Missam celebrabit, quoties benedictio aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Oliuarum, & quodocunq; Nouitius induendus est, profiteri uè debet. Item Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes, iuxtà Missale Romanum.

Quomodo Matutinorum solemnitas agatur.

CAP. XII.

IN Matutinis die Dominico in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum; postquem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluia; postquem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde Benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi vna ex corde, & responsum, & Ambrosianum, & versus, & canticum in Euangelio, Litanie, & completum est.

Con-

Constitutio.

L HÆc diuini officij pars, præ alijs omnibus solemniter, idest maioris vocis sono, morositateq; peragenda est. Illuminatoq; semper Altari. Sed quia festorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, ideò in illuminando Altari, varius quoq; erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemnitatibus, & aliquibus secundæ, in quibus superior celebrare, ac officium dicere solet (vt supra dictum est) sex candelæ vnciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In festis secundæ Classis, quatuor eiusdem ponderis, at in duplicibus tertix Classis, & Dominicis etiam quatuor, sed trium vnciarum. In officio verò semiduplici, aut de die infra octauam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium vnciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Conuerso hebdomadario sunt accedendæ, & vsq; ad finem officij lucebunt. Ardebunt etiam ad Missam Conuentualem ac vesperras. verùm in ferialibus diebus, atq; in simplicibus festis, ad laudes, & vesperras, vna sola candela duarum vnciarum antè Altare lucere consuevit; idemque ad completorium seruatur.

Qualiter priuatis diebus Matutini agantur.

CAP. XIII.

Diebus autem priuatis, Matutinorum solemnitas ita agatur; idest sexagesimus Psalmus dicatur sine antiphona in

na in directum subtrahendo modicè sicut Dominica, ut omnes occurrant ad quinquagesimum, qui cum Antiphona dicatur. Post quem alij duo Psalmi dicantur (secundum consuetudinem, idest secundâ feria, Psalmus quintus, & trigesimus quintus. Tertiâ feria, quadragesimus secundus, & quinquagesimus sextus. Quartâ feria, sexagesimus tertius, & sexagesimus quartus. Quintâ feria, octuagesimus septimus, & octuagesimus nonus. Sabbato autem centesimus quadragesimus secundus, & Canticum Deuteronomij, quod diuidatur in duas glorias. Nam cæteris diebus Canticum unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequantur laudes, deindè lectio vna Apostoli, memoriter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Euangelio, Litaniæ, & completum est. Planè agenda matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent; ut conuenti per ipsius orationis sponsonem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab huiusmodi vitio. Cæteris verò agendis, ultima pars eius orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

I. **C**onsuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, ut scilicet alternati per vices suas vtriusque Chori superiores, Psalmos, & cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarij: sed Cantica Euangelica, idest Magnificat, & Benedictus. in Regulari officio Chori superior
into-

Intonabit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest utrumque cum decore peragere. Ideo qui post eum Choro præest, dicta cantica intonabit.

2. Eiusdem superioris onus erit in laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet, etiam si ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, idest *Salve Regina* & *Alma Redemptoris*, &c.

In Natalitijs Sanctorum qualiter vigiliæ agantur.

CAP. XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita agatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphonæ, vel lectiões ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

Quibus temporibus dicatur Alleluia.

CAP. XV.

A Sancto Paschæ, usque ad Pentecosten, sine intermissione dicatur Alleluia, tam in Psalmis, quam in Responsorijs. A Pentecoste autem, usque ad caput quadragesimæ omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad

nocturnos dicatur. *Omni verò Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonâ, cum Alleluia dicantur, vespera autem cum Antiphonis, Responsoris nunquam dicantur cum Alleluia, nisi à Pascha, usq; ad Pêtecosten.*

Qualiter diuina opera per diem agantur.

C A P. XVI.

Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui S septenarius numerus à nobis sic implebitur, si matutini primæ, tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperæ, Completorijs, tempore, nostræ seruitutis officia persoluamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigilijs, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Iudicia Iustitiæ suæ, idest matutinis, Primâ, tertiâ, Sextâ, nonâ, Vespera completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

1. **Q**uamvis Conuersi ad diuinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officij, ad infrascriptas quotidianas preces recitandas tenentur.
2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, vt scilicet Matutinis
qua-

quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, tertix, sextæ, nonæ, ac Completorio ipsarum. cuilibet horarum quinas tribuant, idq; maxima deuotione, attentione, & reuerentia persoluant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante Campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisq; laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festiuus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festiuitatibus præceptiuis etiam. vesperis intersint.

Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.

C A P. XVII.

Am de Nocturnis, vel Matutinis digessimus ordinem
I *Psalmodiæ. Nunc de sequentibus horis videamus. Prima hora, dicantur Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria. Hymnus eiusdem hora post versum. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina, antequam Psalmi incipiantur. Post expletionem verò trium Psalmodum, recitetur lectio vna, versus, Kyrie eleison. & Missæ sint.*

Constitutio.

1. **Q**uia magni interest, sic hæc Prima diei hora suo tempore absoluat, vt cætera, quæ domi agenda sunt iusto ordine succedant. Ideò primus huius horæ

horæ signum, à tertia decima Septembris, vsq; ad Calendas Nouembris, & à decima Februarij, vsq; ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortu pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Nouembris, vsq; ad decimam Februarij, eius signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, vsq; ad tertiam decimam Septembris orto iam sole. Primum signum ad spatium duorum. *Miserere* protrahatur, ac interuallum totidem, vltimum verò trium.

2. Prima completa, Conuersus, qui primæ Missæ inferuire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, vt omnes *EREMITÆ* ei possint assistere. Vnde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quod si quispiam diebus priuatis Missam audire non poterit. Prioris venia, omittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixum, nec multum celeres sint, sed potius inter vtrumq; extremum, medium tenentes, deuotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post primam igitur, vsque ad tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in communi Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur, Tunc cum Prioris licentia in priuatis Cellarum Oratorijs faciant. Et qui antè tertiam non poterit; postea celebret, dummodo

non

non fit tempus orationis, vel Missæ Conuentalis sinè expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, vt Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inueniatur. Missam conuentualemente celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, vt in Missali habetur, ad quam asperisionem omnes in Choro stare debent, nulloq; modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti formas in Tabernaculo reseruatas mutabit, seû renouabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate EREMITICA, deuotè, voce suauis, & cum debitis cæremonijs, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seû ornamentis vtendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, idest sinè pluuiiali, Tunnicella, alijs Pontificalibus ornamentis. Atq; in Missis quantumvis solemnibus vltra vnum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in maioribus solemnitatibus, in quibus Maior, aut Prior celebrat, Clericus erit. In alijs omnibus sufficit Conuersus, qui Clericum, vt supra iuuabit in thure Ministrâdo, ac in Sacrario Sacerdoti, dum se induit, ac exiit, inseruiet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Natiuitatis Domini, nec non in triduo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Conuentali

incensatur Altare, in qua purificatione modus, & Ordo Missalis Romani seruandus est: Euangelium pariter finè aliqua particulari exremonia in prædictis factis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ missalis Monastici monent.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusq; diebus festiuis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adstantibus Cunctis, incipiendo à Prælato, vel seniori vsq; ad vltimum, dicens vniciq; *Pax tecum & altero respondente, Et cum Spiritu tuo.*

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, depositâ prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idq; in Sacratio: In alijs autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum pallium, seu superpellicium, stola superposita. In ministrandis autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ, vel vnctionis extremæ. Rituale Romanum obseruabitur.

12. Quando priuatæ Missæ in maiori Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festiuis diebus, antequam Sacerdos, ad Altare accedat, signum detur vnus saltem *Aue Maria* cum quinq; ictibus in fine; sed ad primam Missam, & Conuentualem signum alterum dabitur vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* cum quinq; pariter ictibus in fine, antequam Sacerdos sacris induatur vestibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, & ad eleuationem
Corpo-

Corporis Christi, si Missa priuata fuerit, cum tintinabulo ad hoc parato; si Conuentualis, cum magna Campana signum, fiet spatio vnus *Aue Maria*, pro qualibet vice. Quo audito omnes vbicunq; fuerint genuflectant, & capite aperto Deum in tanto Sacramento humiliter adorent. At quando in præcipuis festiuitatibus Maiorem, aut Priorem celebrare contingit, tunc prædicta signa fiant cum magna, & parua simul campana, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, obseruandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacratio quinq; ictibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se inuicem præuenire præcipuè seruientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conuentualem in duplicibus, & semiduplicibus festiuitatibus, Dominicis, ac infra octauas iisdem Cerei, qui laudibus inseruierunt, inseruient. In simplicibus, ac serialibus diebus duæ Candelæ duarum vnciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus priuatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cereoli, quatuor vnciarum ardebunt.

16. Rursus semper antè Altare maius duo Cerei in magnis Candelabris esse consueuerunt, qui in Missis Conuentualibus ad eleuationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicauerit, extinguendi sunt. Quod pariter in minoribus Altaribus fiet, vnico tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine celebratur idest versus, Hymni earundem horarum terni Psalmi, Lectio, *Q* versus Kyrie eleison, *Q* Missæ sint. Si maior Congregatio fuerit cum Antiphonis, si verò minor in directum psallantur. Vespertina autem Synaxis quatuor Psalmis cum antiphonis terminetur, post quos Psalmos lectio recitanda est; inde responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Euangelio Litaniæ, *Q* oratio Dominica, *Q* fiant Missæ. Completorium autem trium Psalmorum dictione terminetur, qui Psalmi directanei sine antiphona dicendi sunt, post quos hymnos eiusdem horæ lectio una, versus, Kyrie eleison, *Q* benedictio, *Q* Missæ fiant.

Constitutio.

1. Signum Tertix, ab Idibus Septēbris vsq; ad Pascha, mediâ hora post primam Missam dandum est; & si fortè post Primam non celebretur, ad vnus horæ spatium signum tendatur. A Pascha autē, vsq; ad tertiam decimā Septembris, quando non ieiunatur, post horâ ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur; si verò ieiunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertix erit vnus Miserere, interuallum duorum, secundum signum Item duorum. In die verò Natiuitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa eiusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod vnicum est, erit spatij vnus Pa-

us *Pater noster*, & vnus *Aue Maria*, quæ in quadragesima consecutiue post tertiam dicitur, ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiarum. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Ferijs, post dictam Missam ordinariam Tertia Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (vt ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa, ac Vesperæ subsequuntur, ipsis absolutis adsit meridiæ, sed in Ieiunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, nec non dies, in quibus tempore æstiuo fit dormitio ante Nonam. In quibus Nona, in ipso meridiæ signatur. Primum ergò signum, quando dormitur ante nonam, erit duorum *Miserere*, quando verò non dormitur, vnus tantum, sed interuallum, & secundum signum, erit duorum *Miserere*.

5. Vesperæ ab Idibus Septembris vsq; ad Pascha, horam vigesima prima signandæ sunt, exceptis Dominicis quadragesimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Pascha vsq; ad festum S. CRUCIS Septembris, horam vigesima significandæ sunt. Primum, & secundum signum erunt duorum *Miserere*, tantundem interuallum erit, at in diebus Ieiunij quadragesimæ vnicum signum vnus *Miserere* sufficit. In festis autem duplicibus ipsa signa longiora esse debent, & in festiuitatibus Natiuitatis Domini ac S. ROMUALDI tria fiant signa eiusdem mensuræ.

6. Completorij tandem signum datur circa vigesi-

nam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, vt post Completorium vsq; *Aue Maria* signum, solitæ orationis tempus superfit. In hyeme autem Completorio finito, statim *Aue Maria* pulsatur, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad decimam Februarij. Eadem consideratione vti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, vt eo finito, dicatur *Aue Maria*. Signum Completorij ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breuiari potest diuini officij signum, verum vel vno absente ad iustam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorij non omittatur, quod vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post solis occasum pulsabitur. In nocte verò in fine laudum Regularis officij: At in meridie post Nonam, aut Vesperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, vniuscuiusq; signi spatium erit vnus *Aue Maria* cum suis debitis interualis. Quo audito genuflectant omnes, & aperto capite dicant *Aue Maria*. Sed toto tempore Paschali, & diebus Dominicis à primis Vesperis non genuflectitur.

Quo ordine Psalmi dicendi sint.

C A P X V I I I.

IN primis semper diurnis horis dicatur versus. Deus
In adiutorium meum intende, Domine ad ad-
 iuuan-

iuuandum me festina. Et Gloria. Indè hymnus uniuersusq; horæ; deindè Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula, Psalmi, centesimi decimi octauis; Reliquis uerò horis, idest Tertia, Sexta, & Nona, terna Capitula supradicti Psalmi centesimi decimi octauis dicantur. Ad Primam autem secundæ feriæ, dicantur tres Psalmi, idest primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad primam usq; ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usq; ad decimum nonum Psalmum, ita sanè, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad uigilias Dominicæ, semper à uigesimo incipiatur. Ad Tertiam uerò, Sextam, & Nonam secundæ feriæ nouem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octauo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expensio ergò Psalmo centesimo decimo octauo, duobus diebus idest Dominico, & Secunda feriâ, Tertiâ feriâ iam ad Tertiam sextam, & nonam, Psallantur terni Psalmi, à centesimo decimo nono, usq; ad centesimū uigesimum septimum, idest Psalmi nouem. Qui Psalmi semper usq; ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, lectionum, uel uersuum dispositione uniformi cunctis diebus seruata. & ita scilicet, ut semper à Dominica centesimo decimo octauo incipiatur. Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur. Qui psalmi incipiantur à centesimo nono, usq; ad centesimum quadragesimum septimum, exceptis his, qui diuersis horis ex eis sequestrantur, idest à centesimo decimo septimo, usq; ad centesimum uigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in uespera dicendi sunt, qui in numero supradictio fortiores inueniuntur, idest centesimus trigesimus octauus & centesimus quadragesimus

mus sextus, quia parvus est, cum centesimo decimo quinto coniungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua idest lectiones, responsoria, Hymni, versus, vel Cantica (sicut supra taxauimus) impleantur. Ad Completorium vero quotidie idem Psalmi repetantur, idest quartus, nonagesimus, ¶ centesimus trigesimus tertius. Disposito ordine Psalmodiæ diuinæ, reliqui omnes Psalmi, qui supersunt, æqualiter diuidantur in septem noctium vigilias, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt psalmi, ¶ duodecim per vnāquamq; constituentur noctem. Hoc præcipue commones vt si cui forte, hæc distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si melius aliter iudicauerit, dummodo omnibus modis id attendatur, vt omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur, ¶ Dominico die semper à capite repetatur ad vigilias. Quia nimis iners deuotionis suæ seruitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio cum Canticis consuetudinarijs per septimanæ circulum psallunt: cum legamus Sanctos Patres nostros vno die, hoc strenue impleuisse, quod nos tepide vtinam septimana integra persoluamus.

Constitutio.

1. **A**D integram perfectamq; regulæ satisfactionem, cum non semper fiat officium de feria; quilibet tunc Sacerdos, tunc Clericus qualibet hebdomada totum Dauid Psalterium siue ore, siue memoriter priuatim recitabit.

De disciplina psallendi.

C A P. XIX.

¶ **V**idetur, credimus diuinam esse presentiam, ¶ oculos Domini in omni loco speculari bonos ¶ malos. Maxime tamen

tamen hoc sine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus diuinum assistimus; Ideò semper memores simus, quod ait Propheeta, Seruite Domino in timore, & iterum, Psallite sapienter, & in conspectu Angelorum Psallam tibi. Ergò consideremus qualiter oporteat nos in conspectu Diuinitatis, & Angelorum esse, & sic stemus ad Psallendum, vt meus nostra concordet voci nostræ.

Constitutio.

I. IN omnibus nostræ Congregationis locis, omnes Sacerdotes, ac Clerici tam Professi, quàm Nouitij, auditò officij signo, quotidie ad singulas horas, tam diurnas, quàm nocturnas, ad Ecclesiam properent, ibiq; ante Ss. SACRAMENTUM deuotè, & reuerenter officium persoluant. Quod ità strictè obseruandum est, vt si fortè pauci, Imo si duo, vel vnus tantum in EREMO præsens fuerit, illi duo vel vnus id per se in Ecclesia implere teneantur, sinè cantu tamen, secundum antiquum Stylum, morem, ac consuetudinem Religionis, distinctis verbis, voce clara, concordi, ac sonora, simul incipientes ac pariter desinentes cum debitis pausis, seù punctis, monastico more; Ideò omnes ad quos spectat Psalmos incipere, responsoria, versus, & alia intonare, diligenter aduertant, vt cum voce mediocri, alta, ac sonora id faciant. Qui autem lectiones legunt, semper in eodem tono Chori incipiant, ac finiant, vt alij còmodius eundem tonum sequantur, & præcipuè cum duo simul Inuitatorium, aut Responsorium concinunt,

2. Et ne decor diuini cultus perturbetur, omnes perseverantes vsq; in finem officij, maneant in Choro, nisi necessitas naturæ indè exire cogat. Neque Prælati pro aliquo quamvis magno negotio, dum diuinis laudibus cum alijs vacat, interpelletur, neq; ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium paruum Beatissimæ Virginis MARIÆ quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Nouitiorum cum suis Notitijs in Capitulo, vel Sacratio honestâ mora persoluat. Cæteri verò priuatim, vbi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octauas B. Virginis, vigilæ Natiuitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item obseruandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium breuitatem.

5. Defunctorum officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pêrecostes, & infra octauam Epiphaniæ, applicata tamen semper missa, etiam si omittatur officium, quo officio Rubricæ Breuiarij præcipientis talem officij recitationem prima quoq; die mensis non impedita, fit satis. Declarantes propter Anniuersaria, quæ fiunt, per annum, tolli obligationem talis Defunctorum officij prima mensis non impedita, & cuiuslibet hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reuerentia interior, non parum interiorem deuotionem iuuat, idè quilibet pro virili cæremonias, maximè quæ in Choro fiunt cantari solent, seruare studeat. Illicitum quippè imò turpe reputatur, si stantes in Choro ad aliquam sedilium partem dorsum, latu suè reclinent, aut cubitis innitantur, nisi Senectus, vel infirmitas defectum excuset, quod tamen omni modestiâ, grauitateq; fiat, nè scandalo, aut admirationi Nouitijs, ac Iuniorib9 sint. Tandem quando omnes genuflexi manent, Chorus, Chorum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Cantica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce totum recitat *Pater noster*, stabit versâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, & *Gloria Patri*, in Hymnorum vltimis versibus ad *Sanctus*, *Sanctus* &c. *Fiat misericordia tua Domine* &c. *Te Deum laudamus*. Ad *Te decet laus* &c. post lectum Euangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni versu. *Deum precemur supplices* &c. Ad tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis* &c. & *Veniat super nos misericordia* &c. Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum*, quando dicitur à *Gloriosa Domina*, & *Maria Mater gratiæ* &c. ac tandem quoties nominatur *Iesus*, & *MARIA* inclinetur caput.

9. Cum in hymno *Pange lingua* &c. dicitur *Tantum ergò quesumus* &c. & in festiuitatibus Beatæ Virginis

primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Aue Mariæ stella &c.* ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus &c.* genuflectendum ad primos quatuor versus vtriusque hymni, sicut in hymno Crucis in versibus, *O Crux auespes unica &c.* ad primos duos versus tantum quod pariter toto passionis tempore obseruandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum &c.*

10. Ad omnes lectiones, & Responsorias, exceptis officij parui B. MARIÆ, & in initio Euangelij, quod antè lectiones homilix recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, aperto capite manebunt, exceptis lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter vtrumque signum omnes aperto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus alijs, quæ ad cultum diuinum pertinent, aut suis Cæremonijs, & obseruantijs, tam in Ecclesia, & Choro, quàm extra, ab Idibus Septembris vsque ad Pascha Resurrectionis, dimidium capitis detegitur, & à Paschate vsq; ad Idus prædictas, totum operum tenetur. Excipe tamen toto anni tempore principium diuini officij, quousq; psalmi cantari incipiant, quando legitur Euangelium, aut eleuatur Ss. SACRAMENTUM, quousq; Sacerdos (aut alij si qui sint) comunicauerit, quando datur signum salutationis Angelicæ, quando dicitur *Salve Regina*, aut alia similis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad

13. Ad hanc autem obseruantiam non adstringuntur infirmi, nisi in quantum ipsis videbitur, & placuerit, dummodo omnia faciant sciente, & consentiente superiore, qui poterit, & post Pascha & ante Idus Septembris, si fortè nimirum frigescet, dispensare, vt quisque saltim dimidium caput operire valeat, sicut in hyeme.

14. In Cæremonijs cum decore faciendis, multum iuuat vna omnium conformitas, vt scilicet omnes simul, & semel æqualiter caput aperiant, & operiant. Si item in erigendo se, & inclinando, incipièdo aliquid, & finièdo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem domum, formam deniq; ac mensuram eandem obseruent.

15. Finito verò officio nemo exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Cæremonijs conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu cõposito, solitisq; vestibus, & signanter cum pallio, sine quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de eius licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in vtu sicut in sæcularium Ecclesijs, fieri tamen debent, quando præcipiuntur à summo Pontifice ad conse-

quendas Indulgentias, quæque à Missali præscribuntur, in quibus Ritualis Romani ordo omninò seruandus est.

18. In Processionibus Feriarum Quintæ, & Sextæ maioris Hebdomadæ, singuli **EREMITÆ**, singulas candelas duarum vnciarum accensas gestabunt, quod ad honorè **Ss. SACRAMENTI** inconcussè obseruabitur, quod item faciendum, cum ad tumulum deferuntur Defuncti. Duarum pariter vnciarum erunt Candelæ, quæ in triangulo dicta Sacra hebdomada ad Matutinum accenduntur; illæ verò quæ in Altari ad Crucis adorationem accenduntur, trium vnciarum erunt: eiusdem item ponderis debent esse tres illæ, quæ nouo igne primæ in arundine accenduntur Sabbato Sancto, & tales erunt illæ, quæ in die Purificationis **EREMITIS** distribuuntur; priuatis in cellulis conseruandis.

19. Cereus autem Paschalis sex librarum circiter erit, qui à die Sabbathi Sancti, vsq; ad Ascensionem Domini, completo Euangelio dicti Festi in Missis conuentualibus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ardebit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesijs consumitur debet esse alba exceptis illis cereis, quæ in triduo Maioris hebdomadæ in officijs, & Missa feræ sextæ insumuntur, & in Anniuersario omnium Defunctorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ Sexta in Parasceue adorandam, Celebrans depositis solum crepidis alij verò **EREMITÆ** pedibus nudis, singillatim peragant, secundum eorum gradum, quod pariter ad mandatum in die

Cœnæ Dñi obseruabunt. Prophetiæ Sabbathi Sancti, ac Vigilæ Pentecostes, inter Clericos, & Sacerdotes distribuuntur, secundum superioris ordinem, semper verò à Junioribus, ac vltimis sumatur initium.

De reuerentia Orationis,

C A P. X X.

I cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, **S**ere, non præsumimus, nisi cum humilitate, & reuerentia, quanto magis Domino Deo uniuersorum cum omni humilitate, & puritatis deuotione supplicandum est, & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachrymarum nos exaudiri sciamus? & ideo breuis debet esse, & pura oratio, nisi forte ex affectu inspirationis diuinæ gratiæ protendatur. In Conuentu tamen omninò breuiter, & factò signo à Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

1. **Q**uamvis EREMITICA vita continua debeat esse oratio, illa tamen cõmunis quam hic Sancta præcipit Regula breuis erit, vnus scilicet horæ spatij bipartiti bifariã, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pariter de sero post cõpletorium. Oratio tẽpore æstiuo, à Pascha videlicet Resurrectionis, vsq; tertiam decimam Septẽbris, propter noctiũ breuitatem, post nonã erit, nisi ieiunetur, si verò Ieiunatur, post Sextæ. Hyemis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quàm secundum Orationis, erit Campanulæ, ad spatium vnus *Aue Mariæ*, cum quinque ictibus in fine, quod semper omnique

tem-

tempore obseruabitur, etiam si oratione completa, pulsetur signum *Aue Maria*, quæ oratio in communi fiat, idest statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nona, aut Sexta in æstate, ac illico finito completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & conuersi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, ita vt ad signum orationis sint ibi præsentés: Officium Beatissimæ Virginis immediatè post, à Nouitijs recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indulgentiam vulgo dictam. *Exaudiat*, specialiter nostræ Congregationi ab VRBANO VIII. concessam. Illas PAULI V. & alias si quæ sint. Meminerint etiam omnes præter hanc præscriptam, orandi tempora, formamq; per breues aspirationes ardenti desiderio frequenter iaculatas, orationi incûbere, sic enim adimplebitur, quod scriptum est; oportet semper orare & non deficere, & illud *Orate sinè intermissione*. Hic siquidem vitæ EREMITICÆ finis est.

De Decanis Monasterij.

C A P. XXI.

¶ I maior fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres
 ¶ S boni Testimonij, & Sanctæ Conuersationis, & Constitu-
 ¶ antur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decani-
 as suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta Abba-
 tis sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas

par-

partiat^r onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitæ meritum, & sapientiæ doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia repertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, deiciatur, & alter in loco eius, qui dignus sit, subrogetur, & de Preposito eadem constituimus.

Constitutio.

I. **Q**uamuis apud nos Decani non eligantur, magna tamen sollicitudo, curaq; particularis, erga Nouiter Professos adhibenda est, Ideoq; statuitur, vt Nouitij post emissam professionem, etiam per annum sub cura, & disciplina Patris Magistri maneant, quo anno post Professionem durante, etiam si Sacerdotes sint, vocem in Capitulo minimè habeant, culpamq; cum alijs Nouitijs dicent, post dictum tempus, loci Prior curabit, vt bis in hebdomada in suam cellam euocati, suorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etsi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod si Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem subrogabit, alias pænæ Patrum visitatorum arbitriæ subiaceat.

Quomodo dormiant Monachi.

C A P. XXII.

Inguli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conuersationis, secundum dispensationem Abbatis sui accipiant, si fieri potest omnes in vno loco dormiant: si autem multitudo non

K

sinit,

74 *Regula* &
finit, deni, aut viceni cum senioribus suis, qui super eos solliciti
sint, pausent. Candela iugiter in eadem Cella ardeat usq; ma-
ne. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cul-
tellos ad latus non habeant, dum dormiunt, ne forte per somni-
um vulnerentur dormientes. Et parati sint Monachi semper,
ut facto signo, absq; mora surgentes festinent inuicem se prae-
uenire ad opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia.
Adolescentiores fratres iuxta se non habeant lectos, sed per-
mixti sint cum Senioribus: surgentes vero ad opus Dei, inui-
cem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusa-
tiones.

Constitutio.

- D**ORMiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extra EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctiq; eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neq; itineris, neq; ætus causâ exuere licet, neque vnquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello vti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua ieiunet. Omni modestâ cõpositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, vitra quam sinè superioris licentia immorari non licet, & transgressor, culpam in Capitulo dicat.
- Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint, & vniformes, quibus pro culcitra, stramenta palearum apparentur, & si alicui magis placuerit storea cõcedatur, plumea verò culcitra, aut lanceo ana-
cli

cliterio, ac linteaminibus penitus, & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus vniformia dentur, nempe stragula Dalmatina, vulgò sclauinæ, villosa, & aspera, numquam meliora, ac lanea permittantur, cui verò vnum opertorium non sufficit, addatur secundum, & non vltra.

4. Pro cervicali, sacculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumeum namq; aut laneum EREMITAM habere strictè prohibetur.

5. Verum quæ de austeritate lectisternij dicta sunt ad infirmos, & debiles, senioq; confectos non extenduntur, cum quibus superior arbitrio suo charitatiuè poterit dispensare.

6. In hospitio forèsum, ac Peregrinorum eiusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

De Excommunicatione Culparum.

C A P. XXIII.

Siquis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regule, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admoneatur semel, & secundò a Senioribus suis; si non emandauerit, obiurgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis poena sit, excommunicationi subiaceat: si autem improbus est, vindictæ Corporali subdatur.

Constitutio.

1. **H**Oc, & alijs sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaq; culpis infligenda; At quia inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, maiorem requirit tractationem; ideo hic solû de pœnis culpis dandis, tractabitur.
2. Multâ prudentiâ, sagaciq; Iudicio Superiores, iustâ quasi trutina librent, non solum culparum qualitates, earumq; circumstantias, verum etiam, & conditiones, ingeniu, naturamq; errantium considerent, aut salubri conuenienti q; remedio vtantur; sæpè enim pharmacus, quod vni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq; aliter Iuuenis, sensualiter, vno modo, qui ex malitiâ, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac alijs similibus considerationibus ad culparum correctionem deueniat superior, vt humilibus parcat, superbosq; deprimat.

Qualis debeat esse Excommunicationis modus.

C A P. XXIV.

Secundum modum culpæ excommunicationis vel discipline debet extendi mensura. Qui culparum modus in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen Frater in Leuioribus culpis inuenitur, tantum à Mense participatione priuetur. Priuatus autem à Mense Consortio, ista erit ratio, vt in Oratorio Psalmum, aut Antiphonam non impanat, neq; lectionem recitet, vsq; ad satisfactionem. Refectionem autem cibi

post fratrum refectiōem solus accipiat, mensura, vel hora, qua præuiderit Abbas ei competere, ut si uerbi gratia fratres reficiat sexta horâ, ille frater nona, si fratres nona, ille uesperina, usq; dum satisfactiōe congruâ ueniam consequatur.

Constitutio.

I. SCIEBAT utiq; Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus: Ideò ne à recto Iustitiæ tramite declinemus, culparum qualitates nosse, aliæ enim leues, aliæ graues, grauiores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaq; leues culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parui momenti esse noscuntur, ueluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis uerbis violare, uas aliquod, uel aliud incautè frangere, & huiusmodi innumera. Animaduertendum tamen est, has culpas de sui natura leues, malitiâ, seu deprauatâ intentione, & ex consuetudine, graues fieri posse. Æquum igitur erit leuioribus culpas mitioribus pœnis deleri, quæ licet arbitrarie sint, poterit tamen delinquens uerborum secretâ admonitione primò, deindè si opus est publicâ reprehensione corripi: mox aliquâ leui pœnitentiâ, puta Psalmum dicere quinquagesimum, aut Coronâ Domini, abstinere à fructibus, uino, uel pitantiâ, ac protestationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graues autem culpæ sunt, si frater cum fratre intrâ, vel extra EREMUM lites, contentionesuè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse deprehensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacratio, aut Capitulo sine necessitate procaciter fregerit. Si quis ieiunia regularia sine causa, & licentia non seruauerit, & similibus; Pœna autem graui culpæ debita, erit, vt deliquens culpam suam dicat in Capitulo, & ieiunet in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pœnitentiales, & cætera huiusmodi. Declarâtes, quod ubi in Constitutionibus dicitur, quempiam grauiter esse puniendum, aut corrigendum sine addito, intelligendum de similibus pœnis hic supradictis.

De grauioribus culpis.

CAPITULUM XXXV.

I autem frater, qui grauioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab oratorio: nullus ei fratrum in vlllo iungatur consortio, neq; in colloquio; solus sit ad opus sibi iniunctum persistens in pœnitentiæ luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam, dicentis. Traditum huiusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, vt Spiritus saluus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, quæ præuiderit ei Abbas competere, nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibis, qui ei datur.

Con.

Constitutio.

Hic de culpis grauioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi priuatim vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impostum est.

2. Grauiiores etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, iniuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertionem ad castigationem iustis considerationibus personæ, & delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, vt Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores, contra delinquentes luridice processisse.

4. Poenæ quidem pro his grauioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrantur, vt pane, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso
semel,

semel, vel pluries facere. aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori iacere, super quem omnes transire, ac etiã discretè calcare debeant, consortio fratrum eum penitus priuare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, idest infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce actiua, & passiuã priuare, & si fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibiq; ieiunijs, abstinentijs, flagris, manicis, ac compedibus ferreis, affligere, ac grauare, & similibus pœnis mulctare. Declarando Corporis pœnam infamiam non afferre, nec priuationem, aut ad officia inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam afferat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus auertat, deliquerit, carceretur, ibiq; abstinentijs, disciplinis mulctetur; Etsi peccatum etiam sæcularibus innotuerit, iisdem alijsque ad Patrum Maioris, & Visitatorum arbitrium, pœnis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælatus, deponatur, & alijs pœnis ad Patrum superiorum, vt supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Iustitiæ prætextu scandala oriantur præcipitur, vt semper leuibus culpis, secretæ dentur pœnitentiæ.

De his qui sinè iussione Abbatis iunguntur excommunicatis.

C A P. XXVI.

Siquis præsumpserit sinè iussione Abbatis, fratri excommunicato, quolibet modo se iungere, aut loqui cum eo, vel

vel mandatum ei dirigere, similem sortiatur excommunicatio-
nis vindictam.

Constitutio.

IVxta Sacræ Regulæ præscriptum nemo cum Carce-
ratis loquatur, neuè eis auxilium, fauorem, aut ali-
quod adiutorium præbeat, declarantes eos, qui captos
ad fugam hortati fuerint, vel consilium, siuè auxilium
quocunq; modo dederint, quin etiam si eos velle fu-
gere sciuerint, & non superioribus reuelauerint, ea-
dem Carceris pœna plectantur. Reliqui verò (exce-
pto Carceris Ministro) qui allocuti eos fuerint, graui-
ter puniantur. Quod & de sequestratis in Cella, & si-
lentio constrictis, intelligatur.

Qualiter debeat esse Abbas sollicitus circa Excommunicatos.

C A P: XXVII.

 Mni sollicitudine curam gerat Abbas circa de-
linquentes Fratres, quia non est opus sanis Medi-
co, sed malè habentibus, & ideo vti debet omni
modo, vt Sapiens Medicus immittere quasi oc-
cultos Consolutores senipetas, idest Seniores sapi-
entes Fratres, qui quasi secretè consolentur Fratrem fluctuan-
tem, & prouocent eum ad humilitatis satisfactionem & conso-
lentur eum, nè abundantiori tristitiâ absorbeat, sed (sicut ait
Apostolus) confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omni-
bus. Magnoperè enim debet sollicitudinem gerere Abbas, &
omni sagacitate, & Industriâ curare, ne aliquam de ouibus si-

bi creditis perdat. Nouerit se infirmarum curam animarum non super sanas tyrannidem exercere; & metuat Prophetæ comminationem, per quem dicit Deus. Quod Crassum uidebatis, assumebatis, & quod debile erat proiiciebatis, & Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta nouem ouibus in Montibus, abiit vnā ouem, quæ perierat querere. Cuius infirmitati in tantum compassus est, ut eam sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam omnes, qui alij præfunt: Discant inquam errantem ouem querere, inuentam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm peruersè agunt Pastores illi, quin etiam contagiosos hircos blanditijs demulgent, manfuetas autem oues, atq; fætosas ubiq; percipiunt, & irritant: sed vix illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

De his qui sæpius correcti non emendauerint.

CAP: XXVIII.

Si quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, si etiam excommunicatus non emendauerit, acrior ei accedat correptio, idest verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faci-

faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum diuinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam praualescere industriam, adhibeat etiam, (quod maius est) suæ, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc iam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & iterum. Infidelis si discedit, discedat ne vna ovis morbida totam gregem contamineat.

Constitutio.

I. **H**ic iam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam **VRBANI VIII.** decreta de Apostatis, & eiectis omnino obseruentur. Grauiſſimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, plures à Religione discedere, & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiâ fecerit, ex quibus alia similia delicta facillè dignoscuntur.

2 Si quis igitur de supradictis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ conuictus fuerit, pœnis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastuli. Et si delicti grauitas (quod **DEUS** auertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc vltima Iudicia expoliandi, eiectendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi solum Capitulo Generali, aut Dietæ reseruantur, aut infra annum Patri maiori, & omnibus visitatoribus; in quibus Iudicijs

Peritorum consilio vtantur: in ferenda sententia, in expoliatione, & eiectione, obseruetur decretum V R-
BANI VIII. de Apostatis & eiectis.

3. Debent nostri Superiores locales, contra huiusmodi delinquentes procedere, culpabilesq; repertos carcerare, eorum tamen causas iudicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus grauissimarum culparum causis quoad fieri potest, Iuris ordo seruandus circa Iudicij substantialia, omissis solemnitatibus, & Apicibus Iuris; at si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Iudicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato eiusdem Prioris; postea verò completo processu, Deoq; datis defensionibus, clausoq; sigilloq; benè munito, ad competentes Iudices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres, Maiorem, & visitatores: quem ordinem si quis Prior obseruare noluerit, a Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitatoribus in actu visitationis grauitè pro culpæ qualitate puniatur: sed contra illos, qui propria delicta fatentur, pænitentiamq; acceptant, defensionibusq; renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neuiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Iustitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, vt si accusator ille fratris sui delatum crimen non probauerit, aut ex malitia illum accusare, conuictus fuerit grauitè, secundum delicti grauitatem puniatur, talionisq; pænæ subiaceat,

fità expedire iudicabitur, vnde in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciations, quod pariter Priores obseruabunt. Qui autem scribere nesciunt, signo Crucis signent.

Si debeant recipi Fratres egressi
de Monasterio.

C A P. X X I X.

Fater, qui proprio vitio egreditur, aut proicitur de Monasterio, si reuerti uoluerit, spondeat prius omnem emendationem vitij, pro quo egressus est, & sic in ultimo gradu recipiatur, vt ex hoc eius humilitas comprobetur. Quod si denuo exierit, vsq; tertio, ità recipiatur. Iam vero postea sciat omnem sibi reuersionis aditum, denegari.

Constitutio.

SI quis Apostatauerit, aut fugæ se dederit, non sagnes, negligentesue sint superiores in perquirendo, procurandoue eius regressu, & reuersus infra hebdomadam, circulari disciplina mulctetur, & ad mensam carceris custodiã puniatur, & reuertens infra mensem, vltra pœnas prædictas professionis loco, voceq; actiuâ, & passiuâ per biennium priuetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris EREMIS reuertatur, recipiendus à superiore, & si habitum deposuerit, ab excommunicatione incurfa absoluatür iuxtà formam Ritualis, nunciando Patri maiori, ac Visitoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt,

ac

ac disciplina circulari mulctetur: tum solito longo scapulari spoliatur, & alio mutilato vsque ad cingulum curto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pœnitentia erit. Nouitijs sub omnibus alijs vno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumq; pœnitentiæ tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti breuis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit uoce actiuâ, & passiuâ, diesq; fugæ eius solito in libro adnotetur.

2. Huius nouitiatus tempore completo, nouo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo, die sue professionis tempus incipiet, absq; vlla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si antè discessum, flagitium aliquod patrauerit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, vltra supradictas pœnas, conijciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iuerit, sinè superiorum debitâ licentia immediatè carceri mancipetur, statimq; Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, vltra pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, priuationis actiuæ, & passiuæ pro Clericis, Mensisque vnus Carceris, pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absq; licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum

rum iuerit, ad mensẽm pœna Carceris, alijsq; pœnitentij Superiorum arbitrio puniatur.

5. Sed si quispiam ad Patrem maiorem sinè eius licentia pro recursu iuerit, pari pœnâ puniatur, nisi causam sui recursus probauerit, à D. P. Maiore iudicanda.

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

C A P. XXX.

*Mnis ætas, vel intellectus, proprias debet habere mentis
O iuras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adolescentes ætate,
aut qui minus intelligere possunt, quanta pœna sit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, ieiunij nimis affligantur, aut acribus verberibus coercentur, vt sanentur.*

Constitutio.

CVM in nostra Congregatione adultâ Nouitij recipiantur ætate, nihil de pueris, aut Iunioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ inest ad EREMI labores perferendos, neq; mentis discretiõ ad tentationum fluctus superandos.

Qualis debeat esse Cellerarius Monasterij.

C A P. XXXI.

Cellerarius Monasterij eligatur de Congregatione Sapiens, maturus moribus, non multum edax, non elatus

tus non turbulentus, non iniuriosus, non tardus, non prodigus, sed timens Deum. Qui omni Congregationi sit sicut Pater. Curam gerat de omnibus, sine iussione Abbatis nihil faciat, quæ iubentur custodiat, Fratrem non contristet. Si quis autem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter postulat, non spernendo eum contristet, sed rationabiliter cum humilitate malè petenti, deneget. Animam suam custodiat, memor semper illius Apostolici præcepti. Quia qui benè ministraverit gradum bonum sibi acquirit. Infirmorum Infantium hospitem, pauperumq; cum omni sollicitudine curam gerat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die Iudicij rationem redditurus est. Omnia vasa Monasterij, Cunctamq; substantiam ac si Altaris vasa sacrata conspiciat, nihil ducat negligendum, neq; avaritiæ studeat neq; prodigus sit, aut extirpator substantiæ Monasterij, sed omnia mensuratè faciat, ¶ secundum iussione[m] Abbatis sui. Humilitatem antè omnia habeat, ¶ cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est, Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei iunxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua, à quibus cum prohibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam Annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur, memor diuini eloquij, quid mereatur, qui scandalizauerit unum de pusillis. Si Congregatio maior fuerit, solatia ei dentur, à quibus adiutus ¶ ipse æquo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, ¶ petantur, quæ petenda sunt, ut nemo perturbetur, neq; contristetur in Domo Dei.

Con-

Constitutio.

1 **Q**ualitates, & onera Cellerarij tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, vt omnes nostrorum locorum Cellerarij, hoc Regulę Sanctę Caput, non solum legant attentè, ac sæpè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nitantur.

2 **E**ligatur itaqùè Cellerarius à Capitulo Conuentuali, qui saltem Professionis suę quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatie Montis Coronę, qui à Capitulo Generali eliguntur, quę Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè prouidebunt, & si infra annū necesse sit, de Cellerario prouidere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quemadmodum illi omnium rerum (cum superioris tamen autoritate) cura, & administratio committitur, ita ipse codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta ab eo fideliter notata, distinctè appareant intus in scriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, statusq; domus pariter appareat, quibus adde, & Libellū diurnū, seū diuturnalem nuncupatū, in quo breuiter quidem, sed exactè cuiuslibet diei expensas, & exactiones describet.

4. Ad eius ergò curam pertinebunt omnia Eremitica bona, mobilia, & Immobilia, redditus & prouen-

tus, siuè in pecunijs, siuè in fructibus consistant. Eius item erit credita exigere, debitaq; iusto tempore ac finè mora Creditoribus soluere, caueat nè cum pauperibus, qui non sunt soluendo, durè, rigidèuè procedat. Lites, ac controuersias fugiat, temporaliũ rerum, sed quando necesse sit de aliquo interesse tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordix prius tententur. Ad ipsum parum spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunq; ad Eremitarum victum pertinent, diligenterq; ac prudenter colligere, ac prouidere, & in locis aptis collocata sapienter conseruare.

5 Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, siuè vestimentorum, siuè suppellectilium Cellarum, siuè alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisq; opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operentur.

6 Curet autem, vt vasa omnia, tam quæ mensæ deseruiunt, quam quæ in cella communia, vel priuata, & præcipuè sciphi, seu crateres, quibus bibimus, omnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec vnquã vitrea, seu alterius cuiuscunq; rei in vsum deduci queant. Idque etiam in hospitem hospitij seruandum erit. sicut prouidus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, iusta pe tentibus, negare cogatur.

7. Super omnia fataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrà menses Septembris ad sūmum, vnicuique iustā quantitatem tribuerè. Animaduertat tamen, nè in cedendis lignis, syluę extirpentur, sed potius conferuentur; & circa vias publicas ad ornatum, & vmbra illarum, aliquę arbores relinquantur. è conuerso caueant Eremitę, ne huiusmodi lignorum abundantia malè superflueq; abutantur, ne, & ipsi propter hoc & Purgatorij ignes diutius experiantur.

8. Et sicut Cellerarius omnia cum consensu sui superioris facerè tenetur, Ità, & singulis mensibus eiusdem, aut cui ipse voluerit, administrationis suę rationem reddet.

At si Cellerarius propria voluntate, non autem superiori obediendo, se gerat, tunc superior cum duobus senioribus Domus, illum amouere possit, quamuis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticę administrandę pondus portare nequit, frater Conuersus pro Dispensatore ei adiungatur, qui, & ipse Idoneus sit ad huiusmodi munus exercendū. Ei ergò omnia, quę ad vsum Domus, & Eremitarum tam in victu, quam in vestitu sunt necessaria, committuntur. vadè magnam debet adhibere diligentiam, vt cuncta munda, beneq; disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusq; distribuantur.

10. Eidem etiam addatur Cellę vinarie custos, qui eam benè custodiat, vinū per singulas Cellas, oportu-

no tempore deferat. Poma item, & agrumina distribu-
at iuxta superioris ordinationem, curans ne com-
munis eorum aceruus marcescat.

De ferramentarijs Monasterij

Cap. XXXII.

*Substantię Monastery in ferramentis, vel vestibus, seu
S quibuslibet rebus, prouideat Abbas fratres, de quo-
rum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut
vile iudicauerit) consignet custodienda, atque recolligenda,
ex quibus Abbas breuem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata
fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. si
quis autem sordide, aut negligenter res Monastery tractauerit,
corripiatur, si non emendauerit, discipline subiaceat.*

Constitutio.

I Sub nomine substantię hoc loco Pater Sanctus
ferè omnia mobilia, cuiuscunq; speciei exi-
stant planè comprehendere videtur. Quapropter non
ab vno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui
omnes quotannis à Conuentuali Capitulo in singulis
Locis, statim post ingressum noui Prioris eligendi sunt.
Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, &
omnia ornamenta Altaris, & Sacrarij custodienda, tra-
ctanda, atq; dispensanda committuntur. Ideoq; cum
Inuentarij confectione eadem recipere, & omni tem-
pore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod
si non fecerit à superiore corripiatur. Quę ornamen-
ta & sacrarij suppellectilia secularibus, eorumq; Ec-
clesijs sinè assensu Capituli Conuentualis, commo-
dam

dari non licebit.

2. Sacristę etiam officium erit horologium temperare, singulasq; horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officij pulsu campanę, congruis temporibus, debitisq; interpositis spatijs, & alia quęcunque simili egent sono, significare, qua in re quoties horam pulsandi præterire, siuè præuenire contigerit, à Priore corrigatur, Item Ecclesiam, Sacrarium, atq; Capitulum, vasa sacra, sacrasq; vestes, Altariumq; ornamenta, vniuersalem, dènique Ecclesię sacrarij; suppellectilem, munda, beneque composita, suisque in Locis constituta summa eum diligentia custodire, Lampades, tam antè Tabernaculum S. S. Sacramenti, quam alibi ardere solitas, expolitas tenere, & accensas continuo seruare, simili & modo Lucernas in Choro (nisi adsint Nouitij) & ipsas mundas, suis aptando locis singulis noctibus paramenta Altarium, secundum officij qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemq; Ecclesię ac Sacrarij Custodes pertinet, exactè peraget, idq; auxiliantibus Nouitijs, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras Reliquias expostas, atq; autenticas custodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut asportare licebit, sub pœna disciplinę circularis, neq; reus absolutionis beneficio nisi prius facta restitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domesticarum Custodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecę curã gerat, perpolutam tenens ac ab humiditate, alijsq; ne-

cessarijs diligētijjs, custodiat, libros ōnes, cōpetēti ordine, & secundū eorū materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui quæritur, inueniatur. Caveat nè in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut Lasciuus, aut tractans, vt dicitur, de Cauallaria, & similes multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caueat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod vt melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros, tam eos qui in communi Bibliotheca, quàm eos, qui ad Eremitarum vsu in priuatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cūq; aliquis ab Eremito discedit, omnes libros, quos in Cella inuenerit ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoq; ferramentarius, qui ferramenta, seu Instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, claue obserrata; vndè quoties opus erit, proferat, tradatq; operarijs volentibus, opere tamen consumato, eadem in ipsam officinam restituere curabit, vt benè tractentur, curabit etiam, vt necessaria fiant, si desint, & contrafacta reficiantur.

7. Multum interest nostrarum Eremorum syluas immunes conseruari, ideoq; illarum custos Iuuenis robustusq; esse debet, qui singulis quibusq; diebus semel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora circuire, vicinorumq; animalia ab ipsis arcere, damnaq; omnia declinare. Quare sylvarum Custos, ex oblatiis semper erit (vel quod honestius est) merè Laicus mercede
condu-

conductus, qui habitū regularem omninò non deferat.

8. Nec solum supradicti officiales, verum etiam omnes, quicunq; ad suam cuiuscunque generis obedientiam, aliqua habuerint Instrumenta, eadem benè tractare, reficere, & custodire non negligant, quia res omnes Monasterij sacras reputandas, ac de earum administratione negligenti, Deo rationem esse reddendam certum est; si quis autem infra mensem, post acceptam obedientiam, ac officium, Inuentariū non conficiet omnium, quæ sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

C A P. XXXIII.

Precipue hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neq; aliquid habere proprium, nullam omninò rem, neq; codicem, neq; tabulas, neq; graphium, sed nihil omninò, quippe quibus nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia verò necessaria à Patre Monasterij sperare, neq; quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permisit, omniaq; omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel præsumat. Quod si quisquā huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admonetur semel, & iterum, si non emendauerit, correctioni subiaceat.

Consti.

Constitutio.

1. **G**eneralis prohibitio huius Capituli omnē prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptū istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis nostris obseruandum est: Ita certè, vt nullus omnino Eremita (præter cellerariū, seu in eius defectu ipsū loci Priorem pecuniā, vel in minima quantitate, neq; in Cella sua, neq; extra eam, neq; per se, neq; per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quouis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secus fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquā, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus auertat) aliquo modo proprietarius deprehendatur, ultra pænitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pænæ etiam Ecclesiasticæ priuationis vocis actiuæ, ac passiuæ, per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25. cap. 2. subiaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquā fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio priuetur, & simili pænæ subiaceat. Prælati verò tali vitio infecti à Visitatoribus puniatur, & Visitator, ac Maior à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessariū vsū ab ipsis Prælati, tam ad victū, & vestitū quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permixtæ censentur: Caueant au-

tem

tem Priores nè superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus vsum permittant, vt ornamenta Reliquiarum aut Agnus Dei aurati argentati, margaritis, aut gemmis pertexti Horologia item, quæ tum iustibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratorijs, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium inualefcere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atq; indè quidquid superfluum inuenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reseruatum fuerit, inuenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens ieiunet, secundâ vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus vt supra puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium Priori ingressus pateat, vnus formæ sera erit, ita vt vna clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarij Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, siuè intus, siuè foris existant, ostium cellæ, obserrare, nisi eremo ingressi illa die non sint reuersuri, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8. Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu noui Prioris (etiam si idem sit) nouam de omnibus, quæ
N
ad vsum

ad vsum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius iudicauerit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, vt discipuli vidētes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autē sibi assumere, quæ alijs iustè permittuntur.

10. Dum Eremicolæ de loco ad locum in familiam proficiscuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem deuotum Prioris arbitrio, qui verò indumenta aliudue sinè Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatem corripiatur, ac totus ad locum, vnde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligent, à visitatoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictè obseruabunt.

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo priuatur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum peruenerint, quique ad externa loca negotiorum causâ mittuntur, vt ad proprium Locum reuersi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

Si omnes æqualiter debeant necessaria accipere:

C A P . XXXIV.

Sicut scriptum est, diuidebatur singulis, prout cuiquæ opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui verò plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, antè omnia nè murmuraciones malum pro qualicunq; causa, in aliquo qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si deprehensus fuerit quis, districtiori disciplinæ subdatur.

Constitutio.

1. **S**uper hæc æqualitatis verba, non solum Prælati, sed etiam Ministris omnibus præcipitur, quatenus omnibus petentibus, atq; indigentibus, faciles, benignosq; se præbeant, numquam, quod præstare possunt, negâtes, atq; omnibus æqualiter secūdum cuiusq; necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri nequit, blandè saltim, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumq; ergò partialis ergà aliquem deprehensus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensator, aut quicumq; ex Ministris aliquis, qui non indigenti tribuat, & deneget indigenti, quod licitè dare potest, aut duris respondeat verbis, à Visitatoribus in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dieta puniantur.

De Septimanarijs coquinæ.

C A P. XXXV.

Fratres sic sibi inuicem seruiant, vt nullus excusetur à coquinæ officio, nisi aut ægritudine, aut in causa grâuis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde maior merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur solatia, vt non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si maior congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina, vel si qui (vt diximus) in maioribus utilitatibus occupantur. Ceteri verò sibi sub charitatè inuicem seruiant. Egressurus de septimana, Sabbatho munditias faciat, linteamina, cum quibus ipsi fratres manus, ac pedes tergunt, lauet, pedes verò, tum ipse qui egreditur, tum ille, qui intraturus est omnibus lauet, vasa ministerij sui munda, & sana, Cellerario consignent, qui Cellerarius item intranti consignet. vt sciât quid dat, aut quid recipit. Septimanarij autem ante vnâ horam refectiõnis accipiant super statutam Annonâ, singulos biberes, & panẽ, vt horâ refectiõnis sinè murmuratiõne, & graui labore seruiant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, vsq; ad missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes hebdomadarj in Oratorio mox matutinis finitis, Dominica omniuin genibus prouoluantur, postulantes pro se orari. Egrediens autem de septimana, dicat hunc versum. Benedictus es Domine Deus, qui adiuuisti me, & consolatus es me. Quo dicto tertio, accipiat benedictiõnem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat Deus in Adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina, & hoc idem tertio repetatur ab omnibus, & acceptâ benedictiõne ingrediatur.

CON-

Constitutio.

1. **Q**Via Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non nouit, minimè patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coqus per annum in sua obedientia perseueret.

2. Cuius partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præueniendo tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuiq; ciborum portunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumue observator, ut secundum eorum diuersitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen eius curâ erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis, quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere, ac inseruire non omittant. Insuper vasa, quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sût, vnoquoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solum comestibilia, verum etiam vasa, Lintheamina, aliq; ad suum officium necessaria petere, atq; recipere debet.

5. Vbi maior est fratrum numerus, illi socius (sicut regula iubet) adiungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo

retineat Coquus, se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, Qui mihi ministrauerit, honorabit illum Pater meus.

De Infirmis fratribus.

CAP. XXXVI.

Infirmorum cura super omnia adhibenda est, ut sicut reuera Christo, ita eis seruiatur, quia ipse dixit, infirmus fui, & uisitastis me, & quod fecistis uni de his minimis meis, mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in honorem Dei sibi seruire, & non su perfluitate sua contristent fratres suos seruientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus fratribus infirmis, sit cella per se deputata, & seruitor timens Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis autem, & maxime Iuuenibus tardius concedatur. Sed & carniū esus infirmis, omnino debilibus, pro reparatione concedatur, ut ubi meliorati fuerint, à carnibus more solito omnes abstineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne à Cellarijs, aut seruatoribus negligantur Infirmi: quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

1. **C**ella, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro communi valetudinario intelligitur, in quo non vna tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Cameræ, ne alter alteri impedimento esse queat.
2. Hoc

2. Hoc valetudinarium, quamprimum in vnaquaq; nostra Eremita fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellū ad celebrandū. sit & officinula, in qua diuersa Pharmaca, puta vnguēta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccarum, & confectiones, aliq; huiusmodi pro Infirmorum vsu afferuentur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquēdis. Omnis quippè Camerula suum habeat Caminū cum lectulo sine linteaminibus tamen, Eremitico more, quamuis grauescente morbo cervical etiam plumum, & anaclyterium laneum concedi possit.

3. Qui uerò ad Infirmorum curam præficitur, non solum perpetua diligentia, magnaque charitate illis seruire debet, verum etiam in præparandis rebus necessarijs viriliter insudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum visitatio non desit, aut saltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio, cum qualitatibus tum infirmi, quam morbi, mittatur, & omnia secundum eorum consilium (nulla expensarum ratione habita) fiant.

4. At sicut Superiores, & infirmorum Præfecti solliciti esse debent in medicis consulendis, & accersendis, ita nemini licebit Medicum adire, cumq; de sua infirmitate informare, sinè Superiorum licentia, imò in vnaquaque Eremita Medicus à Capitulo Conuentuali eligatur, qui toti loci familiarē medeatur, nec aliquo àlio medico uti valeat, nisi in grauium infirmitatū consultationibus,

5. Hoc

5. Hoc etiã strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorũ, nec in publicis Xenodochijs, imò nec nostris in Hospitijs curetur. Qui verò secus fecerit, & superior permittès grauitè à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui diu, noctuq; infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisq; causã, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos inuisere, ibiq; seruata tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad subleuandum quoad melius potuerit animum Infirmi. Caueant autem Eremitæ, nè tali benignã charitatiua indulgentia abutantur, finem immutando, quod utiq; fieret, si quispiam, (quod absit) valetudinarium, non ex principali charitatis obiectu, frequentaret, sed ad violandum procaciter silentium, vana, curiosa, & quod peius esset murmuratoria colloquia, immiscendo, ad quod præcauendum, vltra Infirmarium, non poterunt nisi duo simul eodem tempore in Infirmi cellula commorari, quiq; tertius aderit, panis aquæuè pænitentia plectatur, suamq; in Capitulo culpam dicat. Si quis autem diutius, vltra discretionis terminos immoretur, frequentiusq; ibidem reperiatur, ita vt reliqui excludantur. Inuigilet in hoc summopere superior, eiq; valetudinarij ingressum, quousq; sibi placuerit, prohibeat, nè alterius indiscretio tale charitatis opus non impedi-

pediat: Nemo tamen infirmos reclusos sine facultate superioris, nec eos, qui in proprijs Cellis, ubi valetudinarium adest, inuisere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum usus raro, vel nunquam, (si fieri potest) concedatur, quod si vrgens necessitas cogat, trium medicorum, aut certe duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Dietæ, aut infra annum, Maioris, ac Visitorum (nisi Domi balneatio fiat) quiq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permiserit, ambo a Visitoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum prouisio, cum prudente, maturoq; socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrâ valetudinarium, ubi aderit, & commodè fieri poterit, concedatur, & ubi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis ægrotis vetari solitis penitus abstineat, ideoq; carnibus indigentes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec tempore, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior inuigilet, qui non concedet, ut quis eodem tempore pisces, & carnes edat, aut quidpiam infirmo insalubre, & noxium, & super hoc inquirant visitatores ad plectendos delinquentes. Insinuatur tamen Prioribus charitas, & ut secundum infirmitatis qualitatem, grauitati morbi compatiantur. Postremo summopere caueant su-

periores, nedum conualescentibus, senibus, ac debilibus rationaliter indulgent, sanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia sagaciter attendat Prior, nè anima ipsius infirmi, suis solatijs priuetur, suauiter illi suadès atq; adeò (si ita res postulat) iubens quatenus peccata sua confiteatur, sacramq; sumat communionem. Vbi verò mortis periculum imminet, sacro eum inungat oleo. Et tandem, sicut in Ecclesiæ Rituali continetur, quantum fieri poterit, ad felicem exitum adhortetur.

12. Profectò si infirmis, dum viuūt, cura (quam diximus) adhibenda est, multò magis eisdem defunctis exequiarum charitas, ac suffragiorum impendenda. Defuncto igitur Infirmitate, signum Angelicæ salutationis (vt omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Miserere* protracta. Primum statim post *Aue Maria*. Secundum cum defertur ad Ecclesiam: tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus prædefuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibiq; piè, ac deuotè funeralia persoluantur, secundum Rubricas in fine Breuiarij positas; quod si manè fiat, missa præfenti cadauere celebretur, quâ expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Præterea, & pro defunctis quatuor Anniuersaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est,

est, quod iubet Ecclesia Kalendis Nouembris; secundum feriã seruanda post festum Ss. MARTINI pro Eremitis, ac Congregationis Benefactoribus. Tertium feriã secunda post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in vno quocumque loco post octauam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniuersarijs, quotiescunq; fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit vnum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniuersarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro vnoquoq; Anniuersario, vnum Psalterium recitabunt de illis, quæ priuatim recitare tenentur, addito versu *Requiem æternam* in fine cuiuslibet Psalmi. Fratres verò conuersi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Aue*.

15. Et quia dicta Anniuersaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelæ trium vnciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, siue exequijs defunctorum nostrorum seruatur, adduntur duæ Candelæ, vna ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniuersarijs ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatus fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, eius loci, in quo ipse humanæ naturæ

regulæ auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in ijs imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regulæ teneatur in alimentis, sed in eis pia consideratio, & prævenciant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio confectos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: vnde senes, qui sexagesimum, annum expleuerant, non tenentur ad ieiunium panis, & aquæ. Propterea in visceribus Iesu Christi omnes admonentur, vt cuncti ad quos eorum cura spectat. Prælati, & Ministri, semper misericordes, & compatientes erga senes esse velint, vt & ipsi misericordiam consequantur, neque inhumani, ac sine pietate, & male se cum senibus habentes sine correctione euadant, imò grauitè puniantur.

De Hebdomadario Lectore.

CAP. XXXVIII.

Mensis fratrum edentium, Lectio deesse non debet nec fortuito casu, qui arripuerit codicem, legere audeat ibi, sed lecturus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post missas, & communionem, petat ab omnibus pro se orari, vt auertat ab eo Spiritum elationis, & dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus: ipso tamen incipiente, Domine labia mea aperies. Et os meum annūciabit laudem tuam. Et sic accepta benedictione ingrediatur ad legēdum, summumque fiat silentium ad Mensam, vt nullius mussitatio vel vox,

nisi solius legentis ibi audiatur. Quæ verò necessaria sunt comedentibus, & bibentibus, sic sibi inuicem ministrent fratres, ut nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cuiuscunq; signi potius petatur, quam voce, nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliud eo quidquam requirere, ne detur occasio maligno, nisi fortè Prior pro ædificatione voluerit aliquid breuiter dicere; frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum prius, quàm incipiat legere propter Cõmunionem Sanctam, & ne fortè graue sit ei Ieiunium sustinere. Postea autem cum Coquina Hebdomadarij, & seruatoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant; aut cantent, sed qui ædificent audientes.

Constitutio.

1. **I**am à nostri Ordinis exordio, ab ipso Ssmo. Patre nostro Fundatore ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc vsque diem tenaciter per nostros Eremitas extat obseruatum, ut vnusquisque in sua, quam incolit, cella (dum in Eremita manet) solus reficiat, sic namq; maiori silentio intendere, strictiori; parsimonix sine alterius admiratione, proprij; animi elatione, solus vti poterit feruens Eremita.
2. Excipiuntur quædam præcipuæ festiuitates, in quibus omnes ad commune Refectorium conueniunt, scilicet dies Dominicæ, Resurrectionis, Pentecostes, assumptionis Beatissimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Natiuitatis Domini, Epiphaniæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. ROMUALDI in vtraq; solemnitate, S. BENEDICTI, Festorum Dedicationis, ac Tituli Eccle-

Ecclesiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, ubi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro est hebdomadarius, communis mensæ lectioni incumbit, qui absolute à superiore benedictione petita, & accepta, legere incipiet. In secunda verò mensa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda sunt tam prandij, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ singula viginti ictus Campanulæ rari, quorum intervalla duorum *Miserere* erant. Secundæ verò Mensæ unicum erit eiusdem Mensuræ, & si dies erit Ieiunij pro collatione serotinam, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, ubi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandij, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad Dei gloriam sumat, non tamen omittat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deinde gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mēsam, sed in terra sedens, tabulâ supposita, pedibus nudis aut seminudis) sinè vllò apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab hac obseruatione, ac reficiendi modo eximuntur duæ solemnitates, scilicet Ss. MARTINI, & Dominicæ quinquagesima, in quibus propter ingressum Quadragesimarum, quadam piâ, ac charitatis plenâ libertate alacrius, lautiusque bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis simul, atq; in eadem Mensâ, non tamen in Refectorio, sed in alio quodam ad hoc præparato seorsum loco. Quæ nihilominus recreatio, cum religiosa modestia, omni prorsus profano, sæculariue luxu expulso, imô expressè prohibito fieri debet; ideò non licebit à sæcularibus instrumenta ad solum sumere.

7. At quia per consuetudinem solet Priori præcedenti hebdomada fratres suos, bipartitos tamen, non vna die, omnes foras ad aliquod loci membrum, seruatâ ibidem eadem, quâ in Eremo modestia, ad comedendum mittere, eadem quidem die sub vesperam reuersuros, ibique in prædicto recreationis loco simul Cœnatos.

8. Caueant autem in sæcularium, aut Regularium domibus comedere, quod si quis secus fecerit, grauer puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Vbi non erit membrum Eremi, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Piores domi concedere. Consuevit item singulis annis tempore vindemiæ, vnâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

De

De mensura ciborum.

C A P. XXXIX.

Vfficere credimus ad refectiōem quotidianam, tam sextæ, quàm Nonæ omnibus mensis cocta duo pulmentaria, propter diuersorum infirmitates, ut fortè, qui ex vno non potuerit edere, ex alio reficiatur, ergò duo pulmentaria cocta fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma, aut nascentia leguminum addatur, & tertium.

Constitutio.

1. **Q**uia Eremitica austeritas maiorem victus austeritatem requirit; ideo in cibis ministrandis infrascriptus seruandus erit. A Pascha Resurrectionis, vsq; ad exaltationem S. CRUCIS (exceptis feriâ quarta, & sexta, in quibus ieiunatur, singulis diebus in mane vnicum pulmentum ministrabitur, sed si festum duplex primæ, vel secundæ Clasis celebratur, pitantia addatur. Ad Cœnam etiam pitantia dabitur, & insuper quando superiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in Dominicis tempore hyemali.

2. Acetarium ex herbulis condire nemini prohibetur in cœna, quod etiam de mane in diebus Ieiuniorum, extrâ quadragesimas, & abstinentias, & quando in Ieiunijs vnum tantum ferculum defertur, permittitur. At qui nemini licebit acetarium à Ministro delatum, & quod quis sibi fortè parauerat manducare, quia tunc vnum relinquere omninò debet.

3. Si quis extrâ dies ieiuniorum semel tantum, qua-

si ieiunaturus, vellet refectioem accipere, mane hora refectiois solita tribuatur, quicquid alijs tam mane, quam serò alijs dandum erit.

4. Ieiunium quartæ feriæ in æstate, si officium feriale occurrit, cum vno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octauã, aut vbi Capitulum Generale celebratur, tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Rogationum militabit, etiam si de simplici sola fieret commemoratio, quibus diebus ieiunium, vt in quarta feria dictum est supra, seruandum erit.

5. Feriã verò sexta æstiuo tempore in pane, & aqua ieiunetur additis fructibus, seu agruminibus, vel herbulis cum sale sinè aliquo condimento. Sed si in feria sexta aliquod duplex festũ inciderit, abstinentia transferitur, & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, idest minestra, ac pitantia, quod in omnibus sextis ferijs per annum obseruetur: abstinentia verò in alium diem ieiunij, qui duplici careat, transferatur. Quod si omnes dies sint duplices, feriã sexta etiam duplici fiat abstinentia, & hoc strictissimè obseruandum, vt nulla decurrat per annum hebdomada sinè aliqua panis, aqua què abstinentia.

6. Qui tamen in sexta feria abstinere voluerit (nisi in communi reficiatur) abstineat in Domino. Declarando quando abstinentia ex pœnitentia fit, extrã quadragesimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus septembris vsq; ad Pascha (vt Pater San-

Sanctissimus præcepit) perpetuum indicitur Ieiunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Ieiunium ad cuiuscunq; arbitrium relinquitur. Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo simul datur, ut qui unâ refectioe uti voluerit, liberè possit, sed ei, qui de sero cœnare voluerit tunc pitãtia de sero detur, & de mane pulmentum, si ità placuerit.

8. Ab eadem die festo S. CRUCIS, vsq; ad festum S. MARTINI, & à Natiuitate Domini, vsq; ad quinquagesimam, ter in hebdomada nempe Dominica, feriã tertia, & quinta, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora obseruatur: Et quando Anniuersaria, cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feria secunda, & Sabbatho pulmētum crassum cum insalatitio defertur. Feria verò sextã abstinetur, ut supra.

9. Postremò in vtraquè quadragesima singulis Dominicis, & feriã quinta cum festis duplicibus, duo fercula macra quisq; habere debet; feriã tertia, & Sabbatho, vnum simili condimento pulmētum cum acétario, feriã verò secunda, quarta, & sexta in pane, aqua ac sale, addita etiam herbula cocta vnus tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus ferijs, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinentia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinentiæ diebus conuersis per continuum laborem, vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.]

10. At Vigilia Natiuitatis Domini (nisi venerit in

die abstinentiæ) & Sabbatho Sancto Ieiunium cum vino, fructibus, soloq; pulmento seruabitur.

11. Præter Quadragesimas, & alia ieiunia ab Ecclesia indicta, ex speciali Religionis nostræ deuotione ieiunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Natiuitatis B. MARIÆ, ac S. Patris nostri ROMUALDI septima february, quæ habet octauâ, sed non in festo altero de mense Iunij, in quibus vigilijs ieiunatur, cibus quadragesimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in sexta feria Natiuitatis Domini aut S. ROMUALDI festiuitas occurret, ouorum & casei pulmentaria comedantur, Ieiunium verò minimè soluitur. Intra septa Eremiti nunquam licet feriæ sextæ Ieiunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis supradictis, sed neque hospitibus, neq; operarijs, aut seruientibus in ferijs sextis oua, seu lacticia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborent, aut personæ valdè nobiles, multumq; delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè uisa nostri omninò tam intrâ, quàm extrâ Eremos oua, aut quodcunq; crassum strictissimè pròhibentur edere.

13. Si deniquè ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die, fieri consuevit.

14. Ouorum pitantia, duo oua, piscium recentium, sex vncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis vncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ouum vnum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Macrum dici, quod sine ovis, aut lacticinijis fit, crassum illud quod ouorum casei, butyri, lactisue mixtione conditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoq; prohibetur, ne quis in priuata Cella aliquid, quod pulmenti speciem sapiat, coquat, præter fructus, vt sunt poma, & crumina, & qui contra fecerit semel in aqua; & pane mulctetur.

17. Præter comestibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per singulas Cellas saltem semel in hebdomada, vel bis, si commodè poterit, vel pluries in æstate, iusta fructuum portio deferatur. Dari quoq; aliquando solent, secundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud huiusmodi. Nulla tandè hebdomada trãseat sine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Casei quoq; pitantia sex vniciarum ponderiserit, quæ die Dominico tantum singulis datur, cuiusq; discretione in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunq; Eremitis ministratur ex decoctis Epulis, si cuiquam supersit, quod scilicet non manducauerit, in crastinum sibi reseruare omninò nequit, sed eadem die foras deponat, sic & vasa, quibus vsus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex proprijs, aut com-

munibus hortulis, herbulas sibi ad proprium usum sumere; solus autem Coquus vndecunq; pro Coquinæ usu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissa, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

Panis libra una pro mensa sufficiat in dies, siue una sit refectio, siue prandij, & cæna. Quod si cenaturi sunt, de eadem libra tertia pars à Cellerario reseruetur, reddenda cenaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (si expediat) aliquid augere, remotâ præ omnibus crapula, ut numquam subrepat Monacho indigeries, quia nihil sic contrarium est omni Christiano quomodo Crapula, sicut ait Dominus noster. Vide te ne grauentur corda vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem seruetur quantitas, sed minor, quàm maioribus, seruata in omnibus paritate.

Constitutio.

Quia complexionibus hominum variæ existunt, nulla certa panis mensura nobis à maioribus nostris, constituta inuenitur. Quin potius secundum antiquorum ritum, tanta panis quantitas, quoties recens coquitur, cuiq; à ministro in Cellam deferretur, quanta rationabiliter ei sufficere possit, quousque recens iterum deportetur: verum pane deficiente mittat foras in armario-

lo buc-

lo buccellum pro signo, & statim supplementum ab eodem ministro recipiat. Panis tandem cibarius, seu communis, bonus, beneq; conditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

Carnium vero quadrupedum omninò ab omnibus abstinetur comestio præter omninò debiles, & ægros.

Constitutio.

I. **Q**uadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendendi minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carniùm Quadrupedum, & bipedum, ac volatiliùm, Eremitis prohibitus censetur, imò verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ iusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubiq; tam in Eremo, quàm extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omninò maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, facilliter concedant, modo supra expresso.

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cuiuscunq; status, aut conditionis fuerint, intra Cruces Eremi, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui vel manducaverint vel manducare permisserint, disciplinâ circulari plectantur, ac tribus diebus in pane, & aqua ieiuent; Et si delinquens

quens fuerit Prælatus, à visitatoribus, si autem visita-
tor, aut maior, à Capitulo Generali, aut dieta eadem
pænitentia puniatur, & qui manducari à sæcularibus
permiserint, ter in pane, & aqua ieiuent.

De Mensura potus.

C A P. XL.

Nusquisque proprium habet donum ex Deo, ali-
us sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua scrup-
olositate à nobis mensura victus aliorum
constituitur. Tamen infirmorum contuentes
imbecillitatē credimus, heminam vini per sin-
gulos sufficere per diem. Quibus autem do-
nat Deus tolerationem abstinentiæ, propriam se habituros mer-
cedē sciant. Quod si aut loci necessitas, vel labor, aut ardor ex-
statis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consitat, conside-
rando in omnibus ne subrepat satietas, aut ebrietas, licet lega-
mus vinum omnino monachorum non esse, sed quia nostris tempo-
ribus id Monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consen-
tiamus, ut non vsq; ad satietatem bibamus, sed parcius, quia
vinum apostatare facit etiam sapientes: ubi autem necessitas
loci expostit, ut nec superscripta mensura inueniri possit, sed
multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi babi-
tant, & non murmurent. Hoc autem antè omnia admonemus,
ut absq; murmurationibus sint.

Constitutio.

I. **Q**uia inter Eremitas nostros magna est citrà vini
potum diuersitas, ideò vasculum, quod quisq; de
consensu Prioris in Cella habet, singulis diebus non
prohibitis Minister impleat.

2. Sed

2. Sed diligenter aduertant Prælati, nè vascula modestiam, sobrietatemq; Eremiticam excedant, magis autem aduertant subditi, vt semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec vnquam vinum, nisi aqua dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedeant, ambabus manibus craterem tenentes.

Quibus horis oporteat reficere fratres.

CAP. XLI.

A Sancto Pascha, vsq; ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad feram cœnent. A Pentecoste autem tota æstate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimitas æstatis non perturbat, quartâ, & sexta feria ieiunent vsq; ad nonam, reliquis verò diebus ad sextam tardent. Quæ sexta prandij, si opera in agris habuerint, aut æstatis feruor nimis fuerit, continuanda erit, & in Abbatis sit prouidentia, & sic omnia temperet, atq; disponat, qualiter animæ saluentur, & quod faciunt fratres, absq; vlla murmuratione faciant. Ab Idibus autem Septembris, vsq; ad caput quadragesimæ, ad nonam semper reficiant fratres. In quadragesimâ autem vsq; ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic agatur, vt lumine lucernæ, non indigeant reficientes, sed luce adhuc diei omnia consumentur, sed & omni tempore, siuè Cœnæ, siuè refectiois hora, sic temperentur, vt cum luce diei fiant omnia.

Constitutio.

1. **Æ** Stivo tempore cum non ieiunatur, hora prandij erit post sextam, hora verò cœnæ, post vespervas antè tamen Completorium. Q 2. In

2. In hyeme qui diebus Dominicis cœnare de se-
ro voluerit, propter dierum breuitatem ad sanita-
tem tuendam, post completorium licebit, post ora-
tionem (ita etiam de collatione serotina in alijs die-
bus intellige) sed inter prandium, & cœnam quid-
quam potus, aut cibi sumere non licet.

3. In Ieiuniorum diebus post nonam reficiant fra-
tres, sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma,
quam omnes Professi, ac Nouitij obseruare tenen-
tur, nec sinè Superioris licentia, nec in totum, nec
in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus,
maiori austeritate vti desiderat, cum Prioris benedi-
ctione agat, dummodo sua singularitate alijs admira-
tionem, Ministrisq; molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restrin-
gendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionē magistrâ
auctoritatem habent, & specialiter cum oblati, qui
non sicut professi ad tantam obseruantiam non tenentur.

Vt post completorium nemo loquatur.

C A P. XLII.

*Mni tempore silentio studere debent Monachi, maxime
O tamen nocturnis horis, & ideo omni tempore siue Ieu-
nij, siue prandij, si tempus fuerit prandij, mox, ut sur-
rexerint à Cæna, sedeant omnes in vnum, & legat vnus collati-
ones,*

ones, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod edificet audientes, non autem Eptaticum, aut Regum; quia infirmis intellectibus non erit vtile illa hora hanc scripturam audire: alijs verò horis legantur; si autem ieiunij dies fuerit, dicta Vespera paucò interuallo, mox accedant ad lectionem collationum, vt diximus, & lectis quatuor, aut quinq; folijs, vel quantum hora permittit, omnibus in vnum concurrentibus per hanc horam lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commisso, fuerit occupatus, occurrat. omnes ergò in vnu positi compleant, & exeuntes à Completorio nulla sit licètia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inuentus fuerit quisquam præuaticari hanc taciturnitatis regulam, grauori vindictæ subiaceat, excepto si necessitas hospitum superuenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa grauitate, & moderatione honestissimè fiat.

Constitutio.

- I. **V**espertinæ lectionis, quam hic fieri præcipit Pater Sanctus, in nostra Societate, hic fuit, & erit semper præscriptus modus. Pulsante completorij signo, omnes Fratres ad Ecclesiam decore seruato, concurrent, vbi ante Sacramentum flexis genibus manebunt, signo postea completo, cunctis aulam Capituli ingressis, & attentè audientibus, ibi Clericus hebdomadarius, ad quartam horæ partem, vel donec per Superiorem, signum datum, more solito fecerit, librum collationum, siuè alium vulgarem similem, vt & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.
2. Vnde surgentes, ad Ecclesiam reuersi comple-

torium persoluent, & vsque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inuiolabilique silētio permanebunt.

3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripiatur à Superiore.

De his, qui ad opus Dei, vel ad mensam tardè occurrunt.

CAP. XLIII.

AD horam Diuini officij mox, vt auditum fuerit signum, relictis omnibus quæcunq; fuerint in manibus, summâ cum festinatione curratur, cum grauitate tamen, vt scûrilitas non inueniat fomitem. Ergò nihil operi Dei præponatur. Quod si quis ad nocturnas vigilias post gloriã psalmi nonagesimi quarti (quæ propter hoc omnino protrahedo, & morosè volumus dici) occurrerit, non stet in ordine suo in Choro, sed vltimus omnium, aut in loco, quem talibus negligentibus, seorsum constituerit Abbas, vt videatur ab ipso, vel ab omnibus, vsq; dum completo opere Dei, publicâ satisfactione peniteat. Ideò autem eos in vltimo, aut seorsum iudicauimus debere stare, vt visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur. Nam si extra oratorium remaneant, erit fortè talis, qui se, aut collocet, aut dormiat, vt certè sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno, sed ingrediatur intro, vt nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & gloriã primi psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege quam supra diximus, in vltimo stet, nec præsumat sociari choro
psal.

psallentium, usq; ad satisfactionem, nisi fortè Abbas licentiam dederit permissione sua, ita tamen, vt satisfaciat reus ex hoc.

Constitutio.

1. **M**odus à regula præscriptus, sic à nobis hodie vsui est, aut quodcumque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesse deprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in alijs verò horis diei, Sacrista, cui officij signandi cura est, pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (vt moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò rarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in alijs horis incepto primo psalmo accedens, extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profundè humiliatus tamdiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, vt assurgat, quò facto in suam sedem ascendet. Quòd & Conuersi obseruabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideò quando tardè venerint, vel inde recesserint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris signum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad matutinum non venerit, ieiunet semel in pane, & aqua.

Régula &
Sequitur Regula.

AD horam verò refectiois, qui antè versum non occur-
rerit, ut simul omnes dicant versum, & orent & sub
uno omnes accedant ad mensam. Qui per negligentiam
suam, aut vitium non occurrerit, vsque ad secundam vicem
pro hoc corripatur, si denud non emendauerit, non permittatur
ad mensæ communis participationem, sed sequestratus à consor-
tium omnium, reficiat solus, sublatâ ei portione sua vini, vsq; ad sa-
tisfactionem, & emendationem. Similiter autem patitur, qui,
& ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur.
Nec quisquam præsumat antè statutam horam, vel postea quid-
quam cibi, vel potus percipere; sed etsi cui offertur aliquid à
Priore, & accipere renuerit, hora, qua desiderauerit hoc, quod
prius recusauit, aut aliud omninò non percipiat, vsq; ad emen-
dationem congruam.

Constitutio.

Quod Pater Sanctus de tardè ad mensam venienti-
bus disponit, idem in nostris Refectorijs (licet ra-
rius accidat) strictius obseruetur.

De his, qui excommunicantur quo-
modo satisfaciant.

CAP. XLIV.

Qui pro grauioribus culpis ab oratorio, & à mensa ex-
communicantur, horâ qua opus Dei in oratorio per-
celebratur, antè fores oratorij prostratus prònus omni-
um de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tamdiu
faciat, vsque dum Abbas indicauerit satisfactum esse. Qui cum
iuf-

iussus ab Abbate venerit, prouoluat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigijs fratrum, vt orent pro eo, & tunc si iusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreuerit, ita sanè, vt psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio imponere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, proijciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciatur, vsque dum ei iubeat iterum Abbas, vt quiescat iam ab hac satisfactione. Qui verò pro leuibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisfaciatur vsq; ad iussionem Abbatis, & hoc semper faciant, vsq; dum benedicat, & dicat sufficit.

Constitutio.

I. **E**Remita, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit iuxtà nostrorum priuilegiorum facultatem, debitâ præmissa satisfactione absoluat, seruata omninò forma super hoc Rituali Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, vt quinquies in anno, quilibet Prior in sua Eremita, suos subditos generaliter absoluat, at vbi Pater maior fuerit, suum id munus erit, quæ absolutiò tradenda est in Capitulo culparum de sero antè Completorium, in Vigilijs Natiuitatis Domini, Paschæ, Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. M. V. & Capitulo Generali absoluto, lectâ tabula. Sic autem fiat, omnes Eremitæ congregati, ac genuflexi; sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c.* & postea adhibita super pallio stola superior stans dicat *Misereatur*

tur &c. & Indulgentiam &c. postea absolutionem, secundum sequentem formam, recitabit.

3. Si tenemini aliquibus vinculis, siue sententijs excommunicationis maioris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, siue pœnis quibuscunq; tam à Iure, quàm ab homine latis, vel alias quotiescunq; , & quomodolibet incurfis, auctoritate Apostolica mihi commissa, & vobis concessa, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia nostra. Ego absoluo vos omnes Iurisdictioni meæ subiectos tam præsentis, quàm absentes ab omnibus vinculis, censuris, & pœnis prædictis, & restituo vos Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac vnitati fidelium, & dispenso vobiscum super omni irregularitate, siue irregularitatibus si quæ, vel si quas contraxistis, & absoluo vos ab omnibus defectibus, & negligentijs commissis in administratione ordinum, & Sacramentorum & officiorum vestrorum, & à transgressionibus Regulæ, & Constitutionum, admonitionumq; maiorum vestrorum, & earum pœnitentijs incurfis, non tamen sub huiusmodi absolutionis prætextu, vel expectatione commissis, vel dimissis: Aboleoq; à vobis omnem infamiæ & inhabilitatis maculam, vnde cunq; contractam, & restituo, ac habilito vos ad status, famam, & executionem ordinum, & officiorum vestrorum, nec non ad omnes gradus dignitatum, & honorum, ad participationem quoq; privilegiorum omnium; & beneficiorum Ecclesiasticorum, in quantum possum, & indigetis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti Amen. Iniungat postea omnibus vnum *Pater* & vnum *Aue Maria*.

De

De his, qui falluntur in oratorio.

CAP. XLV.

SI quis dum pronunciat psalmum, responsorium, aut antiphonā, vel lectionē, fallitur, nisi cū per satisfactionem, ibi coram omnibus humiliatus fuerit, maiori vindicta subiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes verò pro tali culpa vapulent.

Constitutio.

I, Circa emēdationē errorū, qui in Choro occurrere solēt, consuetudo antiqua nostræ Cōgregationis tenuit, ut qui versiculum, Responsorium, Antiphonam, Capitulum, orationem, lectionem uē dicendo peruerterit, & qui alium errare facit, Chorum uē perturbat; finito officio in medium Chori exiens, ibi prostratus super terram, signum superioris, vel pænitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seu ceremonijs naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genuflectit statim, vel certè in proprio loco caput profundè inclināt; Quòd si enim tremore, negligentia uē sopitus, facere recusat, iussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam pænitentiam suscipere cogitur.

Z. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui iuxta errantem manet, tacitè signo, alio uē modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, si uē manifesta, correctio desideratur, tunc quoad professos

corrigendos, solius Prioris officium est. Nouitios verò ipsorum Magister instruat, atq; corrigeat. Non tamen Priori prohibitum est, & Nouitios in choro, & vbique corrigere, & reprehendere, tandem nulli priuato licet superioribus præsentibus aliquem errantem, reprehendere, seu emendare, nisi Prælati negligentibus, siuè non aduertentibus, talis error scandalum, absurdum è esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed oportuna talis correctio.

3. Animaduertant tamen omnes, vt correctiones homini in diuinis officijs, nutu potius, signouè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Vndè consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrumpere, vel alios in admirationem ducere.

De his, qui in aliquibus rebus leuibus delinquent.

CAP: XLVI.

SI quis dum in labore quouis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid excesserit; vbi, & non veniens continuò ante Abbatem, vel Congregationem, ipse vltro satisfecerit, & prodiderit delictum suum, cum per alium cognitum fuerit, maiori subiaceat emendationi: Si animæ peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut Spiritualibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera, non detegere, ac publicare:

Con-

Constitutio.

I. **D**iscretissime Sanctus Pater (sicut sagacissimus animarum Medicus) sancit debere vnum quęquę ægrotum suam detegere infirmitatem, latens enim morbus curari non potest, Idcirco Eremitę nostri omnes Constitutionum transgressiones, defectusq; manifestos in Capitulo culparum, coram omnibus dicant, quatenus superior vnicuiq; vulneri congruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoq; in Capitulo culpam dicere tenentur, vt faciunt professi, sed antę omnes etiam nouitios, qua dicta omnes simul discedant.

De significanda hora operis Dei.

C A P. XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq; sit cura Abbatıs, vt aut ipse, nunciare aut tali sollicito fratri iniungat hanc curā, vt omnia horis cōpetentibus cōpleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussu fuerit imponant. Cantare autem, & legere non pręsumat, nisi qui potest ipsum officium implere, vt adificentur audientes, quod cum humilitate, & grauitate, & timore fiat, & cui iusserit Abbas.

Constitutio.

I. **L**icet vtsuprà Capitulo trigesimo secundo dictum est, diuinum officium Campanę signo nunciare, munus esse sacristę; Inuigilabit tamen superior, vt id opportunis, congruisq; horis peragatur; & vt hoc, vt decet, exequatur; statuitur, vt in omnibus nostris Ere-

mis vnica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque ideò vbi non fuerit, quamprimum, fiat, vt domus seruitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conuentuali, aut, à Priore socius detur.

3. Circà psalmodum, & antiphonarum intonationē dictum est in Capitulo tertiodecimo.

De opere manuum quotidiano.

CAP. XLVIII.

tiōsitas inimica est animæ, & ideò certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectiōe diuina. Ideòq; hac dispositione credimus vtrāq; tempora ordinari, idest vt à Pascha, vsq; ad Kāendas octobris, manē exeuntes à prima, vsq; ad horam penē quartam laborent quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta, vsq; ad horam quasi sextam lectiōi vacent.

Constitutio.

1. **C**onsiderantēs Patres, non posse adimplere, quod sancta regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cauetur nè vllō vnquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis iniuriā, aut à feruenti calore in æstate, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitiō vacent.

2. A die Resurrectiōnis Dominicæ, vsq; ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ

mulæ signo; omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatum operaturi concurrent, vbi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tēpore id ipsum, & eodem ordine finitâ sexta fieri consuevit. Absoluto tandem opere incipiente superiore, dicitur psalmus Deprofundis pro Defunctis cum versiculis, & oratione Deus veniæ largitor.

3. Nouitij cum suo Magistro seorsum huiusmodi exercitium persoluere tenentur, nisi superiori aliud visum fuerit.

4. Pigri verò ac negligentes, seu recusantes venire, grauius corripiantur: qui sua sponte horam exercitij excedere voluerint, non illis prohibetur. verum quando adest Capitulum culparum, aut fit Panis, vel communis tonsura, illa die non tenentur ad manuale opus. In panis confectione si numerus Fratrum sufficiat, semper lectiō adesse debet.

5. Signa autem exercitij, & Panificij erunt viginti campanulæ ictus.

6. Possunt præterea, imò debent vnusquisque in proprijs cellis, aut alibi priuatim, aliquod opus exercere, vti scribere, libros legere, signacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, sportulas, iunceas, mattas, & similia. Prohibentur tamen Coclearia, coronasue ex ebore, aut alijs pretiosis materijs conficere.

Sequitur Regula

Post sextā autem surgentes à mensa, pausent in Lectulis suis cum omni silentio, aut fortè qui voluerit sibi legere, sic legat, vt alium non inquietet. Agatur nona temporibus, median- te octaua hora, & iterum quod faciendum est, operentur vsq; ad vesperam: si autem necessi- tas loci, aut paupertas exegerit, vt ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur. Quia tunc verè monachi sunt, si de labore manuum suarum viuunt, sis, vt & Patres nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensuratè fiant propter pusillanimes. A Kalendis autem octobris vsq; ad Caput quadragesimæ vsq; ad horam secundam plenam lectioni vacent. Hora secunda aga- tur tertia, & vsq; ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis iniungitur. factò autem primo signo horæ nonæ, disiungant se ab opere suo singuli, & sint parati cum secundum signum pulsauerit.

Constitutio

1. **Q**uia homini à natura insitum est post labo- rem anhelare quietem, idèd æstiuo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis vsq; ad Exaltationem S. Crucis statuitur, vt Eremitæ sumpta refectione paululum quiescant, Ita vt noctis, & meridiei somnus septem horarum saltem spatium æquet.
2. Sacrista igitur post prandium, hora scilicet, ac di- midia post dictam sextam, vel Nonam solita campa- nula dormitionis signum dabit, ad spatium vnus Pater noster cum ictibus quinque.
3. Audito itaq; signo, vnusquisque in cellam suam se reci-

se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat. sed qui dormire nolit, quietus in silentio maneat, nè ipse alijs aliquo modo impedimento sit, quod superiores animaduertere debent.

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando ieiunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula

Post refectioem autem, vacent lectionibus suis, aut psal-
 mis. In quadragesima vero diebus, à mane usque ad ter-
 tiam plenam lectioni vacent, & usque ad decimam ple-
 nam operentur, quod eis iniungitur. In quibus diebus quadra-
 gesima accipiant omnes, singulos Codices de Bibliotheca; quos
 per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadra-
 gesime, dandi sunt. Ante omnia sanè deputetur vnus, aut duo se-
 niores, qui circumeant Monasterium, horis, quibus vacant fra-
 tres lectioni, & videant ne fortè inueniatur frater accidiosus,
 qui vacet otio, aut fabulis, & non sit intentus lectioni, & non
 solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis si (quod
 absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundo, si non e-
 mendauerit, correctioni regulari subiaceat, taliter vt ceteri
 metum habeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis in-
 competentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis
 his, qui varijs officijs deputati sunt. si quis verò ita negligens,
 & desidiosus fuerit, vt non velit, aut non possit meditari, que
 lege.

legere, iniungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars iniungatur, ut nec otiosi sint, nec violentiâ laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Constitutio.

1. **A**D sacræ regulæ complementum in vnaquaque Eremita, deputetur Pater, qui bis in hebdomada, scilicet die lunæ, ac Iouis per horam antè vel post vesperas lectionem moralis Theologiæ habeat, postquam inter se mutuò fratres conferant, quod etiam in Aduentu, & quadragesima obseruabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, In illis verò locis, vbi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut deijsdem materijs per fratres differatur, vbi ipse cum omnibus Choristis interueniet, iuxta constitutionem Clementis. VII.

2. Insuper quilibet sacerdos, Clericusuè vnicum sacræ Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis in dies legat, quia lectio præmissa multum iuuat orationem.

De Quadragesimæ obseruatione.

CAP. XLIX.

Sicut omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent obseruationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus; idè suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnès pariter negligentias aliorum temporum, his diebus Sanctis diluere. Quod tunc dignè fit, si ab omnibus vitijs nos temperemus, Orationi cum fletibus, lectioni,

Etioni, & compunctioni cordis, atq; abstinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensû seruitutis nostræ, orationes peculiâres, Ciborum, & potus abstinentiam, & vnusquisque super mensuram sibi indiçtam aliquid propriâ voluntate cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Idest subtrahat corpori suo de cibo, de potu, de somno, de loquacitate de scurrilitate & cum Spiritualis desiderij gaudio, Sanctum Pascha expèctet. Hoc ipsam tamen, quod vnusquisque offert, Abbati suo suggerat, & cum eius fiat oratione, & voluntate. Quia quod sine permissione Patris Spiritualis fit, præsumptioni deputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Constitutio.

I. **S**I veris Cænobitis tantoperè expedit in quadragesima Regularibus institutis aliquid addere. certè nobis Eremitis Cultoribus necessarium videtur, totum integrum annum, nedum quadragimas quibusdam piorum operum additamentis exornare. Ideo Eremita singulis ferijs sextis totius anni, hora, quæ cuique commodior visa fuerit, quisque in sua Cella se ipsum flagris tâdiù cedat, quandiù bis psalmum quinquagesimum pronuntiando immorabitur, quam flagellationem, seu disciplinam in hebdomada maiori in memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet eam feriâ quarta, quinta, & sexta faciendo. Hortantur insuper Patres omnes coeremitas, vt in honorem quadragesiinæ, singulis diebus abstinentiæ eam frequentent, & professi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant

leant sinè alia licentia, at nouitij habeant consensum sui Magistri.

2. Si quis ad certum tempus, vel perpetuò voluerit ciliciò uti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt, quod maximè in quadragesima fieri, solet, de licentia Patris Spiritualis, & Nouitij sui Magistri, valeant.

De fratribus qui longè ab oratoriò laborant, aut in via sunt.

C A P. L.

Fratres, qui omninò longè sunt in labore, & non possunt occurrere horâ competenti ad Oratorium, & Abbas hoc sperperdit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Diuino flectentes genua. similiter qui in itinere directi sunt, non eos prætereant horæ constitutæ, sed ut possunt, agant sibi, & seruitutis pensum, non negligent reddere.

Constitutio.

NOtent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortatione neminem ab officio, horis uè Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex professione, votoq; contracta, propter opera manualia immunem fieri, neq; itineris labore. semper igitur dómo, nostri Eremitæ Choro addicti debitum Diuini officij, ac laici orationum suarum integrum deuotè persoluant.

De fratribus, qui non satis longè proficiscuntur.

Fratres, qui pro quouis responso proficiunt, & eadem die sperant reuerti ad Monasterium, non præsumant foris manducare, etiam si à quouis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerit, excōmnicetur.

Constitutio ?

I. **Q**uod hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum est, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectiois tempore reuerti poterunt in nostris (si adsunt) hospitij, aut alibi reficiantur de sui licentia Prælati, tacitâ, vel expressa : & si extra Eremum pernoctare coguntur, vbi nostra aderunt hospitia, neq; superiores extra illa dormire nequeant, neque extrâ illa comedere sinè licentia : & qui secus fecerint, semel in pane, & aqua ieiuent.

2. Non potest Prior sibi, neq; suis veniam dare itinerandi vltra quinquaginta miliaria, sed solius Patris Maioris, aut vicemaioris, munus erit, quod si dictus Pater maior, aut vice maior longè abesset, & periculum esset in mora, tunc Prior cum suo Capitulo Conuentuali, talem impartiri licentiam poterit, & qui tali ordinationi non paruerit, carcerali pœna per mensem puniatur.

De oratorio Monasterij.

Oratorium sit hoc, quod dicitur, nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reuerentia Deo, ut frater,

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi fortè secretus orare, simpliciter intret. *¶* oret non in clamosa voce, sed in lachrymis, *¶* intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, nè alius impedimentum patiatur.

Constitutio.

I. **D**OMUS Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitiò, oratorium appellat. Cum ergò oratiò silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemq; tumultum propulsare: In tota itaq; Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumq; silentium seruetur, vt non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures peruenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu eleuatio, librorum indiscreta reuolutio, inurbana tussis, modesta consputatio, atq; oscitatio, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur lectiones, antiphonæ, & similia, ac in missa cum legitur Euangelium, & dum canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacrifixæ nè aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, seu alta voce orare. Quicumq; ergò colloquentes, quacumq; diei hora, vel noctis inuenti fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis

quis supradictis defectibus Prioris discretioni, correctio, vel pœnitentia relinquatur.

De Hospitibus suscipiendis.

C A P. L I I I.

Mnes peruenientes hospites, tanquam Christus suscipi-
Orantur, quia ipse dicitur est. Hospes sui, & suscepistis-
 me, & honor congruus omnibus exhibeatur, maximè tamè
 domesticis Fidei, & Peregrinis. ut ergo nunciatus fuerit hospes
 occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charita-
 tis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quod
 pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione præmissa propter
 illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibea-
 tur humilitas omnibus venientibus, siue discedentibus hospiti-
 bus inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra. Chri-
 stus in eis adoretur, qui & suscipitur. suscepti autem hospites
 ducantur ad oratorium, & postea sedeat cum eis Prior, aut is,
 cui iusserit ipse. legatur coram hospite Lex diuina, ut edificet-
 tur, & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas Ieiunium à Pri-
 ore frangatur propter hospitem, nisi fortè præcipuus sit dies Ieiunij,
 quod non possit violari. fratres autem Ieiuniorum consuetudines
 prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes
 hospitibus omnibus, tam Abbas, quam cuncta Congregatio la-
 uet: Quibus lotis, hunc versum dicant, suscepimus Deus mise-
 ricordiam tuam in mediò Templi tui. Pauperum autè, & Pere-
 grinorum maximè susceptio omni curæ exhibeatur, quia in ipsis
 Christus magis suscipitur nam diuitum terror, ipse sibi exigit
 honorem. Coquina Abbatis, & hospitum per se sit, ut incertis
 horis superuenientes hospites, qui numquam desunt Monasteriò,

non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediuntur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) solatia administrentur, ut absque murmuratione seruiant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officijs Monasterij ista sit consideratio, ut quando indigent, solatia accomodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti.

Constitutio.

1. **H**OSPITIA loco commodo tam hospitibus, quam fuscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitarijs cellulis sint separata, quo hospites maxime, qui de longinquo venerunt, benignè deducantur, adsintibi leætisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, Mensæque providere necessaria, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, iumentorumq; (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3. Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eremum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec vltra agat, nisi à superiore habeat in mandatis.

Super

4. Super omnia tamen vnusquisque eorum in suo Ministeriò sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat, sed potius, tam verbis, quàm factis eos ædificare nitatur, pietatis virtutisque exemplis coram ipsis semper insistendo.

5. Eisdem & Ministris (quia hodie ob varias occupationes officiorum, rerumq; domesticarum) Prior non potest, tam manuum, quàm pedum lotioni incumbat, Hoc additò, quòd ad pedum lotionem præter versiculum, suscepimus Deus &c. Psalmũ miserere vel aliòs, siuè hymnos addant. si quis autem hanc pedum lotionem prætermiserit semel in pane, & aqua ieiunet.

6. Discendentibus hospitibus itineris, directio si alias ignorant, negari minimè debet.

7. Caueant autem Priores, nè in suis locis Banditos, ære alieno grauatos, vel alia quacunq; ex causa sæculari Curia obnoxios (nisi coacti fuerint) hospitio recipiant, qui secus fecerit secundm culpæ grauitatem puniatur.

Si debeat Monachus litteras, vel Eulogia suscipere.

C A P. L I V.

*V*llatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum, nec sibi inuicem litteras, aut eulogia, vel quelibet munuscula accipere, aut dare sine præcepto Abbatis sui Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, non præsumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati, quod si iusserit suscipi, in Abbatis, sit potesta-

potestate, cui illud iubeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter præsumperit, disciplina regulari subiaceat.

Constitutio.

1. **C**VM violatio huius Capituli, sinè vitio proprietatis atq; inobedientiæ esse non possit, ideo strictè omnino in eo contenta inuiolabiter observentur in literis dandis seu recipiendis, quam munusculis hinc inde mittendis, vel in alijs quibuscunq; rebus, præter fructus, qui mutuo inter Eremitas dari possunt.

2. Et ad maiorem paupertatis obseruantiam prohibetur nè priores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel Amicis, sub quouis prætextu, ac colore etiam eleemosynæ pro missis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. quod ita strictè prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui huiusmodi eleemosynis, particularia sibi emit, cum non possit superior talem licentiam impartiri, sed huiusmodi eleemosynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitatoribus puniatur, & subditus proprietarij pena mulctetur.

3. Quod ut facilius suum sortiatur effectum, teneantur Priores subditorum litteras antequam ad eorum manus perueniant aperire, ac legere, nisi fortè à Maiore, aut visitatoribus sint directæ, quas sub pena circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis
missas,

missas, quod facile innotescet, sin in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Maior, ac visitatores obseruabunt, vt vnus alterius litteras non aperiat.

4. Sic pariter locorum superiores teneantur, vt supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi verò, qui furtiuè mittent, sinè superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo grauis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquatur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic grauiter plectatur quilibet subdicitus, qui alterius priuati literas referare præsumpserit, & multò grauius puniatur quicumq; sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior absente Priore illius aperire poterit nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes Epistolæ in loco, vbi adest Pater Maior ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Maiori visum fuerit alicuius illius familiaræ Epistolas aperire.

7. Nemo vti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectiuè.

De vestimentis, vel calceamentis

Fratrum.

C A P. L V.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem, vbi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis

T

gidis regionibus amplius indiget, in calidis vero minus. Haec
 ergo consideratio penes Abbatē sit. Nos tamen mediocribus lo-
 cis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam,
 Cucullam in hyeme villosam, in aestate puram, aut vetustam, &
 Scapulare propter opera, indumēta pedum, pedules, & caligas.
 De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur
 Monachi, sed quales inueniri possunt in Prouincia in qua habi-
 tant, aut quo vilius comparari potest. Abbas autem de mensu-
 ra prouideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis,
 sed mensurata; Accipientes noua, vetera semper reddant in praesenti
 deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Mo-
 nacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, &
 propter lauare ipsas res. Iam quod superfuerit, superfluum est,
 & amputari debet: & pedules, & quodcumq; est vetustum red-
 dant, cum accipiunt nouum. femoralia hi, qui in via diriguntur
 de vestiario accipiant, qui reuertentes lota ibi restituant: etiam
 Cuculla, & Tunicae sint aliquantō, his, quas habere soliti sunt,
 meliores quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & re-
 uertentes restituant. Stramenta autem lectorū, sufficiant mat-
 ta, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Ab-
 bate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inuentum
 fuerit, quod ab Abbate non acceperit, grauissima disciplinae sub-
 iaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, den-
 tur ab Abbate omnia, quae sunt necessaria, idest Cuculla, Tunica,
 pedules, caligae, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, ta-
 bulae, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen
 Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum,
 quod dabatur singulis, prout cuiq; opus erat. Ita ergo, & Abbas
 consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem In-
 uiden.

videntium. In omnibus tamen Iudicijs suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

1. **P**Rior, ac Cellerarius specialiter curabunt, vt pannorum prouisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita vt antè Sanctorum omnium solemnitate, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visitentur, inquirendo, & inuestigando, quod unicuiq; loco, personæue desit, indè memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, antè tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi desunt, poscat.

3. Cuncti itaq; nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sinè aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, paruiq; pretij semper quærenda est, puta leuidensa, quæ rasciam mulionum vulgò, seu sclauonica dicitur, ex qua Tunicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunicella ad dimidium Tibiarū descendat. Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus consutus sit. T 2 6.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotannis, sed quando Prælatus opus esse iudicabit, quæ pro choristis vsq; ad talos protrahatur, pro conuersis quatuor digitorum breuior sit.

2. Pallium quoq; ex rudi, ac villosò griso, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica breuius, lingeo globulo antè pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vetustum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluviæ adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodq; nunquam à pallio seiunctum gestare possunt Eremitæ.

9. Eiusdem rationis, ac formæ Conuersorum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo breuior

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarū panno, qua subtus vtimur, ad genua vsq; descendens: cuius vice si quispiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Calzette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femoralia non permittuntur Eremitis, quàmquam campestria vulgò mutandæ ex tela linea tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli vdone, siuè pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cingulū ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Nouitij subtus cingantur, & conuersi ex corio, cum annulo ex offe ad maioris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Calapodia lignea tecta, quæ pro calceis, crepidis succedunt, quoties opus erit. Si etiam vnicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinaria, & communi, caueantque ne solo vnquam bireto vtantur.

14. Strictè prohibetur nè chirothecas, ocreas, vel aliquid aliud vestium genus induere, siue gestare audeant, volentes insuper (iuxta regulam) vt nouis vestibus receptis, illico vetera Dispensatori restituantur, benignè propter munditiam indulgentes, vt duas subuculas, duas tunicas nouam scilicet, & veterem, duo similiter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec vnquã tela pro pedulis, nec subtus tibialibus vtantur, nisi pro marsupio iuxta nostrum antiquum vsum, nec ante, vel in sæmoralibus ad sæcularium morem.

15. Ex eodẽ panno ac raschia induantur oblati, sed horum Tunica habeat os citrà collum erectum, & Scapulare sinè Caputio supra datur Tunicam, ea quatuor digitorum breuius, & corio sicuti conuersi cingantur, eorum pallium erit sicuti conuersorum, sed breuius.

16. Qui oblatorum habitus quouis quæsito colore ac prætextu nec causa deuotionis concedi possit.

17. Peritum ergo in arte sartoria cum esse oportet, cui hoc munus delegatur (ad quod munus nullus sæculariũ admittatur, nisi in Tibialibus scindendis, siuendis) in scindendis vestibus iusta seruetur mensura, in dandis æqualitas, neminem contristando: Quod si non fecerit per Priorem, aut eò negligente, per visitatores, corri-

corripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus emendentur, & in debitam formam reducantur. Neq; vestibus nouis induantur Eremitæ, nisi à Priore, vel superiore prius benedictionem acceperint.

De Mensa Abbatis.

CAP. LVI.

Mensa Abbatis cum hospitibus, & Peregrinis sit semper, quoties tamen minus sunt hospites, quos vult de fratribus vocare, in ipsius sit potestate, seniorum unum tamen, aut duos semper cum fratribus dimittendos procuret propter disciplinam.

Constitutio.

I. **Q**uoniam apud nos neq; Priores, neq; etiam Pater Maior, propriam Mensam habent, sed vna, & eadem est illis cum ministris, ac seruientibus ciborum portio, soli q; sicut cæteri omnes, in priuata cella manducant. Ideo quæ hic iubet Sanctus Pater, nec obseruare possunt, cum penitus vsui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitibus esse conuenit Mensam Prælatorum nostrorum, cum hodiè frequentia aduentantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælati Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospitio poterunt manducare, charitatis, ac reuerentiæ causa.

De Artificibus Monasterij.

Artifices si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reuerentia faciant ipsas artes si tamen iusserit Abbas.

Constit: Eremitica,

LVI

Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia artis suæ, eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis euellatur ab ipsa arte, & denuo per eam non transeat, nisi fortè humiliato, eè iterū Abbas iubeat. Si quid verò ex operibus artificum, venundandum est, videant ipsi per quorum manus transigenda sunt, nè aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Anania & Saphira, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterij fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretijs non subrepat auaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab alijs secularibz datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD huius Sanctæ Regulæ obseruantiam, statuitur, vt nemo infcio Priore artè aliquam exerceat, & quid quid Eremitæ fecerint, siuè Coronas, siuè coclearia, aut aliud superiori deferant aut de eius mandato Cellario in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multò minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui aliter fecerint grauitè puniantur iuxta culpæ qualitatem, & in hoc inuigilet Prior, ita vt infallibiliter obseruetur.

De disciplina suscipiendorum fratrum.

CAP. LVIII.

¶ Quiter veniat si quis ad conuersionem, non ei facilis tribuatur ingressus; sed sicut ait Apostolus, probentur Spiritus si ex Deo sunt. Ergò si veniens perseuerauerit pulsans, & illatas sibi iniurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persi-

*persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hora
Spitum paucis diebus; postea autem sit in Cella Nouitiorum, ubi
meditetur, & manducet, & dormiat.*

Constitutio.

1. **A**D hanc considerationem probationem uè, quam in recipiendis Nouitijs hic Pater Sanctus requirit, multa sunt hodiè attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuq; puerili aut maiores quadraginta quinque ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in maioribus per Capitulum Generale, vsq; ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint Rei, aut delictorum cõmissorum suspecti, pro quibus iam cõdemnandos fore timetur, si supra vires ære alieno grauati, aut ratiocinijs reddendis alicuius administrationis obnoxij, ita vt per hoc lis mota, vel mouenda dubitetur, & vt non sæculi humaniui respectu, sed ex deuotionis, spiritus uè feruore, sponte Religiosam vitam eligant, iuxta Bullam Sixti V. eiusquè moderationem. Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, achæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæq; anteaactæ.

3. Postremè professi alterius Religionis non recipiantur, nisi habita prius informatione vitæ, ac morum eorum, ac licentiæ petitiæ, licet non obtentiæ suorum.

Suppe.

Superiorum: & quod non discedant ab eorum Religione ob malas satisfactiones; se^o maioris perfectionis desiderio, cautè tamen, ac prudenter procedendum, ita vt solummodo Capitulum Generale tales Professos, Nouitiosuè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manifestauerit se fuisse Nouitium alterius Religionis, aut aliquam grauem, incurabilem, aut contagiosam infirmitatem tacuerit, & si talis profiteatur, eijciatur, tanquam professus contra voluntatem vocalium, qui receperunt, seruata tamen forma sacri Concilij Tridentini *Cap. 19 Sess. 25. de Regularibus*, & declarationi Sacræ Cõgregationis supradicti Concilij 23. Ianuarij 1666. quod tunc procedit, quando in Capitulo pro habitu suscipiendo, professioneuè emittenda, interrogatus, ac intimatus fuerit, suam professionem fore nullam, si quid ex supradictis negauerit, quæ protestationes, ac intimationes, semper in libro actuum Capitulariũ Eremitarum ascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis, congregentur simul Patres, Maior, Prior, Visitatores, ac Nouitiorum Magister, aut eorum maior pars, absentibus alijs, ita vt minoris partis absentia non præiudicet: In alijs verò locis, vbi non fuerit Pater maior, eodem modo Prior, Nouitiorum Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Capitulo conuentuali specialiter electi insimul conueniant, & coram eis Nouitius constitutus, diligenter citra scientiam (si ad Clericatum assumendus erit) ad quem gradum nemo, nisi sufficienter latinam calleat linguam non admittatur, & de alijs vt supra.

6. Qui verò in Cōuersorum Classẽ ascisci debent, & ipsi de ingenij vigore, & industria, & aptitudine, imò promptitudine ad obedientiam, de corporis viribus, sed super omnia tam Clerici, quàm Conuersi, de spiritu, an ex Deo sit, ac mundum ex devotione, perfectio- nisque zelo mundo renuncient, an verò leuitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si vo- uerunt Religionem, si ad toleranda aduersa, & ad obe- diendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes filij, aut sorores sua præsentia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, la- boresq; quos in Religione passurus est, at si ita exami- natus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inuētus fuerit, & approbatus, tunc conuocato Capitulo cōuētuali, ipse Pater maior, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more iactis, si maiore partem obtinuerit, electus intelligatur, atq; inter Nouitios in Nouitiatu admittatur, quod si secus, honestè dimittatur.

8. Semel verò receptus à Gñali, vel Cōuētuali tan- tum Capitulo, non autem à quouis Prælato eijci potest.

9. Ista prima receptio, non statim ad habitum susci- endum factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc noua Capitu- li approbatione habitus ei concedatur, habita prius à Patribus Maiore, ac visitatoribus venia, quibus pri- mò qualitatis Nouitij informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadragenaria probatione duran-

durante, antequam proprijs vestibus exuatur vt S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuentur. Qui accuratè attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eò gradum, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet replicentur, nè amplius ignorantiam valeat allegare.

II. Nec ignorare fas est si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuò esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quam quam ad inferiorem descendi (quale est è Clerico conuersum fieri) plena reseruetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea antè habitus susceptionem, Nouitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad maiorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adiutorio expeditis, noua Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, vt supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII. quolibet quarto mense Nouitius in Capitulo-Conuentuali calculis exponatur, vbi si maior suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò maior pars propitia, ac fauens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Nouitiatum, quod de duobus intermedijs scrutinijs intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, maior pars fauorabilis omninò esse de-

bet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Nouitijs simul, licet non omnes in quarto existant mense, secundum discretam prudentiam Patris maioris, aut Prioris respectiue, dum modo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conuentuali recipiuntur, præmissâ licentia Patris maioris, ac visitatorum, quolibet tempore, & loco, vbi sub disciplina alicuius Patris manent, quousq; religiosos mores, & quæcunq; ad verum Christianum, necessaria sunt ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atque etiam de valetudine, corporisq; viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleuerint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris maioris, ac Visitatorum, & ex graui admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum benè se in Religione gesserint, post septennium in Conuersorum numerum à Capitulo generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti Capituli Generalis. Et sciendum quod quando pro Conuersis proponuntur, si maior pars votorum fauorabilium deficeret, non idè à Religione excluduntur, sed vt prius, oblati, remaneant.

17. In eorum insuper ingressum publico mediante Instrumento Deo se offerent, Religioniq; gratis seruire promittent, renunciantes eorum medio iuramento cui-

cunq;

cunq; mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere instrumentum, reijciantur; At si aliqua in ingressu Religionis dederint siuè mobilia, siuè immobilia, siuè pecunias numeratas in discessu singula sinè fructibus restituantur. Si quis oblatus sponte exierit, vel à Religione licentia- tus fuerit, numquam recipiatur.

18. Non possunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes se retinere, sed omnia apud Cellerarium ad conseruationem deponantur, vt suprâ, & si bona stabilia possideat, non faciat fructus suos, donec in Religione vixerint, sed intra primum annum de bonis, ac fructibus ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

✠✠✠✠✠ *T* Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas
✠✠✠✠✠ *E* animas, qui super eum omninò curiosè intendat, & solli-
✠✠✠✠✠ *c* itus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus
Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

1. **A**D Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, vt Nouitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non iuuenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientiâ, in incessu grauis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentij amator, atq; in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter iustis de causis Capitulum Generale decreuerit, & sit alios docere Peritus.

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spiritualement promouere eorum naturales affectus, corruptasq; consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicitusq; assiduis correctionibus euellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maximè vtilitatem, obedientiam plantare. Instruat deindè eos in his, quæ ad diuinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis ritè secundum Regulas Breuiarij persoluendas, tum in solitis cæremonijs, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, deuotioneq; obseruandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia visus modestia, strenuè retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, extrernusq; veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali,

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visitabit, & eis oportunis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atq; sæpè aliquo exercitio spiritali eos depascet. Post completorium tandem illis cōuocatis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, pænitijsq; iniunctis necessaria monitiunculâ præmissa, eos benedicat: Benedictio Dei Patris omnipotentis &c.

4. Meminerit autem perpetuò Nouitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros vsq; ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens vberem à Deo mercedem suorum laborum, recepturum.

5. At è contrà si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interuentu, illum ab officio suspèdere, & alium in eius locum subrogare, donec superiores aliter prouiderint.

Sequitur Regula.

Pœdicentur ei dura, & aspera, per quæ itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua perseuerantia post duorum mensium circulum, legatur ei hæc regula per ordinem, & dicatur ei. Ecce lex, sub qua militare vis, si potes obseruare, ingredi, si verò non potes liber discede, si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Nouitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensium circulum, relegatur ei Regula, ut sciat ad quid ingreditur, & si adhuc stat post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, etsi habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, & cuncta imperata seruare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regulæ constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec collum excutere de sub iugo regulæ, quam sub tam morosa deliberatione, licuit recusare, aut suscipere. Suscipiendus autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conuersione morum suorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis eius, ut si aliquando aliter fecerit, à Deo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua, faciat petitionem ad nomen Sancterum, quorum Reliquiæ ibi sunt, & Abbatis præsentis quam petitionem manu sua scribat, aut certè si non scit litteras, alter ab eo rogatus scribat, & ille nouitius signum faciat, & manu sua, eam super Alta-

re po-

re ponat. *Quam cum posuerit, incipiat ipse Nouitius mox hunc versum, Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & viuum, & non confundas me ab expectatione mea. Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adiungentes, Gloria Patri &c. Tunc ipse frater Nouitius prosternatur singulorum pedibus, vt orent pro eo, & iam ex illa hora in Congregatione reputetur.*

Constitutio.

Postquam per annum varijs exercitijs, ac correctionibus probatus est Nouitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei regula, & Constitutiones, vt supradictum est, vt plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inuentus fuerit, si Capitulo, audito ab ipso Magistro, & alijs de eius moribus & in Religione progressu, discussione facta, eum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Quam professionem ipsemet Nouitius manu propria subscribat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, siuè fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita Communi, ita vt nunquam sic professus ex quauis antiqua consuetudine prætereundum se liberum, ac immunem ab vlla, vel minima obseruantia his in constitutionibus expressa, qui vsus, ac consuetudines forsan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequi-

Sequitur Regula.

Es, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut faciat solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reseruans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergo in oratorio exuatur rebus proprijs, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterij. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conseruanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterij proijciatur: illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in monasterio seruetur.

Constitutio.

I. **U**T hæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunq; secum attulit Nouitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellarium in custodiam, & conseruationem deponantur. Quæ res nullo modo antè eius professionem, nequè à superioribus, neque à Cellario, nec ab ipso etiam Nouitio, vel eius iussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunq; nomine, vel prætextu venditi, vel commodati, nec elemosynæ quidem, sed ipse Nouitius ante professionem de rebus suis plenè, ac liberè disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro alijs petere audeat quidquam sub pæna circularis disciplinæ, quam etiam incurreret, qui petere suggesserit, vel antè professionem aliquid de eius rebus disposuerit.

3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusaerit, aut certe uoluerit, eo casu quæcunq; ex eius spolijs remanent, in usum Ecclesiæ cõuertantur, in ornamentis scilicet Altarium, ac sacrarij; idem de eleæmosynis in Ecclesia relictis obseruandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium usum conuerterit, ter in pane & aqua ieiunet, & legata Congregationi relictæ, non nisi in usum à Benefactore statutum, conuertantur.

5. Quoad verò ad acceptationem missarum perpetuam, obseruetur omninò decretum Sac. Congregationis Concilij de celebratione Missarum, suisq; congruis temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non recipiatur, si congruo tempore adimpleri non possunt. Nec anticipatè pro personis, aut eleæmosynis incertis applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuò celebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum intentionem, & quinq;, quæ restant ad superioris intentionem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo dies non habeant in hebdomadis, in quibus Eremiti obligationibus satisfi.

6. Si autem aliquis Nouitius mendax inuentus fuerit circa sua grauiora propalanda impedimenta, antè professionem expellatur; at si post professionem detegatur, grauius puniatur; dummodo professio nulla non sit.

De Filijs Nobilium, vel Pauperum qui offeruntur.

CAP. LIX.

Si quis

SI quis forte de Nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio, si ipse puer minori etate est, parentes eius faciant petitionem, quam supradiximus, & cum oblatione ipsam petitionem, & manum Pueri inuoluât in palla Altaris, & sic eum offerant. De rebus autem suis, aut in presenti petitione promittant sub iureiurando, quia nunquam per se, nunquam per suspectam personam, nec quolibet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasionem habendi. vel certè si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint in eleamosynam Monasterio pro mercede sua, faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio donationem, reseruato sibi (si ita voluerint) usu fructu; atq; ita omnia obstruantur, vt nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit (quod absit) quod experimento addicimus: Similiter autem, & pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

Cum dictum sit supra, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusue tractemus.

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare.

CAP. LX.

SI quis de ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi rogauerit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regulæ disciplinam seruaturum, nec aliquid ei relaxabitur, vt sit, sicut

scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nullatenus aliqua præsumat. Sciens se discipline Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det. si fortè ordinationis, aut alicuius rei causa fuerit in Monasterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium, non illum, qui ei pro reuerentia Sacerdoti concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de obseruatione Regule, vel propria stabilitate.

Constitutio.

I SACERDOTES qui animo perseverandi in nostram Congregationem venient, simul atque habitum Eremiticum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen omnes Sacerdotes non solum professos, sed etiam Novitios collocantur: At Clerici cum Præbyteri effecti fuerint, supra dictos Sacerdotes, locum recuperabunt.

2. Novitij Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarij in Choro, nec in Altari Conventualem missam celebrare: & ad minus trium annorum spatio omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exercent, nec in alijs, quam Clericorum obedientijs misceantur.

3. At Clerici cuiuscunq; gradus, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Novitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex devotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras inuisant, dum ibi commorantur,

si Epi-

si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiastica, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus utiq; cedere solent, reliquis omnibus præire.

4. Idipsum in Religiosis hospitiibus obseruari solet. Demum hæc hospicium & insignium personarum promotio, absolutè ex superioris arbitrio pendet.

De Monachis Peregrinis qualiter suscipiantur.

CAP. LXI.

SI quis Monachus Peregrinus de longinquis Prouincijs superuenerit; si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam inuenit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod inuenit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, nè fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non reuatur talis voluntas, & maxime quia tempore hospitalitatis, potuit eius vita dignosci. Quod si superfluus, aut vitiosus inuentus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterij, verùm etiam dicatur ei honestè, vt discedat, ne eius miseria etiam alij vitientur. quod si non fuerit talis, qui mereatur projci, non solum si petierit suscipiatur, Congregationi sociandus, verùm etiam suadeatur, vt fiet, vt eius exemplo alij erudiantur, & quia in omni loco, vni Domino seruitur, vni Règi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in

superiori constituere loco, non solum autem Monachum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in maiori, quam ingreditur loco, si eius talem prospexerit esse vitam. Caueat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis eius, aut Litteris comendatitijs, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi vero, qui ad nostras Eremos visuri accedunt, maximam charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini, tum quia Religiosi sunt: sed ultra triduum commorari non permittantur, ne ipsi in hospitio otio delitescant, & Domus expensis grauetur.

De Sacerdotibus Monasterij

CAP. LXII.

¶ **S**i quis Abbas sibi Presbyterum, vel Diaconum ordinari petierit, de suis eligat, qui dignus sit Sacerdotio fungi: ordinatus autem caueat elationem, aut superbiam, ne quicquam presumat, nisi quod ei ab Abbate precipitur, sciens se multo magis discipline regulari subditum. Nec occasione Sacerdotij obliuiscatur Regulae obedientiam, & disciplinam, sed magis, ac magis in Deum proficiat: locum vero illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium, praeter officium Altaris, & si forte electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vite merito eum promouere voluerit, qui tamen Regulam a Decanis, vel Praepositis constitutam, sibi seruandam sciat. Quod si aliter per-

præsumpserit, non ut Sacerdos, sed ut rebellis iudicetur. & sæpè admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec se emēdauerit, clarescentibus culpis, projiciatur de Monasterio, si tamen talis fuerit eius contumaciæ, ut subdi, aut obedire regulæ nolit.

Constitutio.

1. **C**lericorum ad ordines promotio, solius Capituli Generalis, vel Dietæ est facultas; præmissa diligenti, plenaque à Patribus visitatoribus informatione, an promouendus habeat requisita, qui Patres in actu visitationis, vna cum loci Priore, exactè considerent num sufficienti scientia sit instructus, tum mores scrutentur, ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præbyteratum promoueatur, nisi post professionis quinquennium, licèt in hoc, si idoneam personam iudicabitur, Capitulum Generale dispensare possit.

3. Qui se ipsum promouere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Dietæ suiuè superioris, disciplina circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos ordinatos. Qui autem absq; dictis facultatibus quempiam fecerit promoueri, circulari pariter disciplina, alijsq; arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, vt Clerici à Capitulo Generali, vel Dieta promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promouean-
tur,

ur, Priores diligenter in Sacramentorum doctrina versari faciant, eosq; qui Sacerdotio initiandi sunt, ut caeremonias casu suè, qui euenire possunt, Theologiamq; moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli terrij facultate, prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine Capituli Generalis venia in praxim deducat.

7. Fratres Laici caueant nè causâ lectionis, negligentes ad obedientiam reddantur: Ideoq; statuitur, ut ex dictis nullus plusquam duos codices, vltra officium Beatæ Virginis, doctrinam Christianam, præsentisq; Constitutionis sub ieiunio in pane, & aqua retinere possit.

De ordine Congregationis.

CAP. LXIII.

rdines suos in Monasterio ita conseruent, ut conuersionis tempus, & vitæ meritum discernit, vel ut Abbas constituerit. Qui Abbas non conturbet gregem sibi commissum, nec quasi liberâ utens potestate, iniuste disponat aliquid, sed cogitet semper, quod de omnibus Iudicijs, & operibus suis redditurus est Deo orationem. Ergo secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fratres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum imponendum, in Chorum standum, ut in omnibus omninò locisetas non discernatur in ordine nec præiudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Præsbyteros iudicauerunt. Ergo exceptis his (quos, ut diximus) altiort consilio Abbas prætulerit, vel degradauerit, certis ex causis, reliqui omnes, ut conuertuntur, ita sint, ut

vt V. G. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Iunio-
se nouerit esse illo, qui primâ hora diei venit, cuiuslibet ætatis,
aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus discipli-
na teneatur-

Constitutio.

I. CVM ex dignitate, seu antiquitatè locorum sæpè
prælatio descendere soleat Prælatorum. Scien-
dum est Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Con-
gregationis caput esse; postea Priores infra scriptarum
Nationum Nouitiatorum sequuntur. Idèd illi Prior S.
MARIÆ de Rhua succedit, tertius S. MARIÆ Corona-
tæ, quartus Montis Argentini, sicquè alij iuxtâ loco-
rum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Maior dictus,
omnibus Religionis Prælatis quocunq; loco, ac tem-
pore præest, qui in prædicta sacra Eremo Montis Co-
ronæ (nisi necessaria negocia aliò euocent) commo-
rari solet.

3. Ibi duo visitatores ei continuè assistunt, penes
quos cum Patre maiore vniuersale totius Congregati-
onis regimen consistit, & hi Prioribus præibunt omni-
bus in locis eorum residentijs exceptis, idest intrâ clau-
suram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter visitatores, qui primus est in electione præ-
ibit, licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alij ibi sint Præ-
lati) omnes alios, vt supradictum est, præcedet, qui ta-
men cum simul conueniunt, alter alteri iuxtâ ordinem,

ac prioritatem locorum suorum sibi inuicem cedunt, post hos Magister Nouitiorum collocatur.

6. Quicumq; alij Sacerdotes, Clerici, & Conuersi, aut oblati fuerint in casu præcedentis, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, obseruabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac vice Prioribus antecellere consueuerunt: hoc autem quoad Mensæ, eiusq; benedictionem, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salua semper Domus administratione, ac familiaris superioritate superiori, ac vicepriori supradictis remanente.

8. Primam vtriusq; chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælati occupabit.

Sequitur Regula.

¶ **V**niores ergò, Priores suos honorent, Priores Iuniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat aliam puro appellare nomine, sed Priores iuniores suos, fratres nominent. Iuniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur paterna reuerentia. Abbas autem, quia vices Christi agere videtur, Dominus, ¶ Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, ¶ amore Christi. Ipse autem cogitet, ¶ sic se exhibeat, vt dignus sit tali honore. Vbiq; autè sibi obuenciant fratres iunior à Priore benedictionem petat, transeunte maiore, Iunior surgat, ¶ det ei locum sedendi, nec præsumat Iunior consedere, nisi ei præcipiat Senior suus, vt fiat, quod scriptum est; honore inuicem præuenientes. Pueri verò,

verò, vel adoleſcentes in oratorio, vel ad mensam cum discipuli-
na ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam
habeant, & disciplinam vsque dum ad intelligibilem ætatem
perueniunt.

Constitutio.

1. **E**X hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant,
sæper Patri maiori genuflectere quoties eum allo-
quuntur, vel obuiam in Eremitio habent, sicq; tẽpore
Capituli Præsidenti, quod & ante Priorẽ loci in Cella
tantummodo faciendum est, eodem modo Nouitij co-
ram Magistro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Prælatis, caput de-
tegere, & humiliter se inclinare sufficit: Antiquioribus
item semper inferior sedens assurgat, & capite aperto
aliquantulum humiliter.

3. Et generaliter non solum Nouitij, Iunioresuẽ, sed
omnes vicissim singulos à Regula præscriptos mores
obseruabunt, vti sunt inclinationes, apertio capitis, ac
alia signa ciuilia, ac reuerentiæ.

4. In nominandis, vocandisq; Patribus consuevit
nostra Congregatio sic vocare, Pater maior, Pater Præ-
sidentis, Pater Prior, ac Sacerdotes simplices, Frater
Romualdus &c. & omnes alij simpliciter vocentur, ob-
lati quoque fratres, quæ simplicitas semper est ob-
seruanda.

De ordinando Abbate.

CAP. LXIV.

Y 2

In Abba-

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut
Ihic constituatur, quem sibi omnis concors Congregatio se-
 cundum timorem Dei, siue etiã pars, quamuis parua Con-
 gregationis saniori consilio elegerit: vitia autem merito, & sa-
 pientie doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si vitium
 fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congre-
 gatio vitijs suis (quod quidem absit) consentientem personam
 pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Epi-
 scopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus,
 aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant prauorum præ-
 ualere consensum, sed domini Dei dignum constituent dispensa-
 torem, scientes pro hoc se recepturos mercedẽ bonam, si illud ca-
 stè, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incurfuros,
 si negligent. Ordinatus autem Abbas semper cogitet quale onus
 suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suæ, sciat q̄
 sibi oportere prodesse magis, quàm præesse. oportet ergò eum
 esse doctum lege diuina, ut sciat, undè proferat noua, & vete-
 ra, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet mi-
 sericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, dili-
 gat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & nè
 quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur
 vas, suamq̄ fragilitatem semper suspectam habeat, memineriq̄
 calamum quassatum non conterendum. In quibus non dicimus,
 ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ea
 amputet, prout viderit vtiq̄ expedire (sicut iam diximus) &
 studeat plus amari, quàm timeri. non sit turbulentus, & an-
 xius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis
 suspiciosus, quia nunquam requiescēt. In ipsis Imperijs suis sit
 prouidus, & consideratus, siue secundum Deum, siue secundum
 sacu-

seculum sint. Opera quæ inungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti IACOBI dicentis: si greges meos plus iam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergo aliq; testimonia discretionis matris virtutum sumes, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & præcipuè ut præsentem Regulam in omnibus seruet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conseruis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

1. Antè omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregiq; suo præesse sciat.

2. Cum primum ergò novus Prior in suam Eremitum de venerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuiq; concedere, quid uè negare debeat, ac deindè de domo sua ordinanda, ministrisq; eligendis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longaq; facta oratione, ipse cum alijs, ad quos electio pertinet, per diem saltem præmeditabuntur, qui digni sint familiæ officiales.

3. Atque tunc convocato de more Capitulo, & absolutis præteritis ab obedientijs suis, diligentes & timoratos rerum agendarum Ministros, solita calculatione constituent.

4. Quorum primus erit Sacrista, secundus Bibliotecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archivistæ, quintus Cellerarius, sextus Dispensator, septimus In-

firmarius, octauus Pistor, nonus Cellæ vinarix custos, decimus fructuum distributor, vndecimus Coquus, duodecimus Ianitor, tertius decimus Hospitarius, quartus decimus Barbitonsor, quintus decimus Vestiarius, sextus decimus pannarius, decimus septimus ferramentarius, decimus octauus Hortolanus, decimus nonus Sylvarum custos. Facta autem prædicta electione ante Completorij lectionem, omnibus in Capitulo existētibus, eorum ordinatio distinctè legatur, qui omnes, & singuli obedientiam sibi iniunctam alacri animo, & absq; murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo reuertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, bonas, vel plures obedientias Frater vnus Idoneus, & sufficiens habere poterit, & è conuerso vbi numerus abundat, vna, in duos si opus fuerit, diuidatur.

6. Ac si infra annū fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos priuandus sit officio, novusq; sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergò modò, disposità Domo, & ordinata familia, curet Prælatus sollicitè Pastoris boni more, frequenter suas oues recognoscere, eisdemq; salutare paculum præbere. Quod profectò fiet, si singulis Sabbathis (aut Sabbatho impeditò) alio die, Capitulum, vt vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacrae scripturae auctoritate, vel ex sequenti Dominicae Evangelio, vel ex Regulae Sanctae Constitutione, doctrina desumpta praemittatur. Prior omnino singulis Sabbathis Culparum Capitulum habere teneatur, nisi grauiissima vrgeat causa, nec quia supradictum spirituales discursum non parauerit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam leue causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus visitatoribus puniatur.

8. Ac deinde specialiter, quae in sequenti hebdomada seruanda, faciendae sunt, annuncient, veluti festa ex praeepto, ieiunia vigiliarum, ac quatuor temporum, si anniuersaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectionem, obseruantiarum, officijq; mutationem cum dubiorum occurrentijs & sic de alijs, quae accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quae ad regimen, & conseruationem Domus, atq; familiae spectant, nec non generaliter omnes cum seruore hortetur ad obseruantiam Sanctae Regulae, ceremoniasq; adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum &c.

10. Nec obliuiscatur vnquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores tam viuos, quam mortuos, omnesq; in necessitate constitutos, & aliqua, quae saepe accidunt accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressiones, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum breuitate secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Nouitiatu cum Nouitijs morantur primi erunt, qui statim dictâ culpa, omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad superiorem prosternant; ac tandiu sic manent quousq; ipse signum dederit, quo auditò erigant se in genua, donec pœnitentiâ data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantijs rerum, ac personarum maturè consideratis, vnicuiq; vulnere proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pœnitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritq; mutare, & alterare, moderari, atq; in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pœnitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior vnumquemq; admonere, vel corrigere iuxtâ demerita eorum, eisquè debitam pœnitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sinè mora debent.

15. Non omittat superior negligentés, vel recusantes

santes ad Capitulū accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, seuerè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatur; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exinde reportet suppliciū, nec quicquam moretur Prælati, quamuis eodem tempore reus, maiorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequat.

17. Quod tamen in regularibus pœnitentijs procedit, at si pœnitentia grauis fuerit, vt puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut vltra dies quindecim) si subditus appellauerit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Priores sicut & alij omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes iugiter in Eremito, rarissimè, nisi extrema cogat necessitas, exeant.

19. Rursus ad conseruationem rerum domesticarum patrimonij ipsius loci cum debita diligentia, curent Priores, scripturas, contractus, Instrumenta, Bullas Apostolicas, & quæcunq; ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archiuo, seu arca benè clausa, & custodita seruare, nec non & libellum conficiant, in quo contineatur summaria dictarum scripturarum, & Archiuistæ custodiâ seruentur.

20. Notent præterea, & secum habeant ea acta Capituli-

pitularia, quæ ad locum suum, & ad communes obseruantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conuentualis cum suis circumstantijs dierum, & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremitis nostris, & alius libellus, in quo nomen, & loci Patriæ, dies ingressus, ac professionis, cuiusq; Eremitæ, præmissis nomine, ac cognomine, quo vocabatur antè habitus susceptionem: item fugitiuorum, expulsoꝝ, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia alijs Societatis Prælati notificari debent, vt & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, vbi annuatim acta Capitularia cuiusq; Priori data, & in actu visitationis à visitatoribus.

23. Nullus Prior potest noua ædificia erigere, nisi loci redditus expensas superent, ita vt ex residuo perfici queant, alias aut elemosynis, aut alio quouis subsidio construuntur.

24. Noua non fundentur ædificia, donec quæ cæpta reperiuntur ad debitum finem perducantur sine superiorum licentia. Ad nouum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt, licentia scilicet superiorum, Conuentualisq; Capituli consensus.

25. Non omittant Priores singulis bimestribus, Patres Maiorem, ac visitatores de eorum familia facere certos.

De Præposito Monasterij.

CAP. LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi
Scandala grauiâ in Monasterijs oriantur, dum sunt aliqui
 maligno spiritu superbiæ inflati, qui existimantes se se-
 cundæ Abbates, assumentes sibi tyrannidem scandala nutriunt,
 & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis lo-
 cis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Ab-
 batem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod
 quam sit absurdum facile aduertitur, quia ab ipso initio ordina-
 tionis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogita-
 tionibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipsis est
 ordinatus, à quibus & Abbas. Hinc suscitantur inuidiæ, rixæ,
 detractiones, emulationes, dissensiones, & inordinationes, &
 dum contraria sibi inuicem Abbas, Præpositusq; sentiunt, & ipso-
 rum necesse est sub hac dissensione animas periclitari: & hi
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus, eunt in perditionem
 cuius periculi malum illos respicit in capite, qui talibus in or-
 dinatione se fecerunt auctores. Ideoq; nos prouidemus expedire
 propter pacis, charitatisq; custodiam in Abbatis pendere ar-
 bitrio ordinationem Monasterij sui, & si potest fieri, per Decanos
 ordinetur (ut antea disposuimus) omnis utilitas Monasterij,
 prout Abbas disposuerit, & dum pluribus committitur, unus
 non superbiat. Quod si aut locus expetit, aut Congregatio pe-
 tierit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas iudicauerit ex-
 pedire. Quemcunq; elegerit Abbas cum consilio fratrum ti-
 mentium Deum, ordinet sibi Præpositum. Qui tamen Præposi-
 tus illa agat cum reuerentia, quæ ab Abbate suo ei iniuncta fu-
 erint,

erint, nihil cōtra Abbatis voluntatē, aut ordinationē faciens, quia quantum Prælatus est cæteris, tantum eum oportet sollicitè obseruare præcepta regulæ.

Constitutio.

1. **Q**uem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos superiorem simpliciter dicimus, qui solum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.
2. Hunc quoties Prior ab Eremitio discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcumque agendum se confert, nominatim fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire, seu ad quem in suis indigentibus recurrere oporteat.
3. Hanc eandem superioris denominationem potest, imò debet facere Prior antè obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si adsit) ipso iure superior intelligatur.
4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nullâ antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum habilitatis, atque sufficientiæ, siue meriti qualitate consideratâ.
5. Superior itaque eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, etique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediunt, sequè subditos subiectos sue demonstrant.
6. Dicta superioris auctoritas tamdiu durabit, quâdiu

diu versus Prior domum reuertatur, vel alius in eius locum subrogetur. Hoc enim Eremum ingrediente, omnis dicti superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam eâ durante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestq; Prior, vel verbo, vel per litteras eundem reuocare, amouere, atq; mutare, prout sibi visum fuerit, atq; libuerit, nec vitrà illi aliqua superioritas, aut præcedentia erit, & in casu contrauentionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinauerit.

9. Non potest superior durante Capitulo graui, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquã in nouandi, ita vt nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri iusserit, quamobrem sicut ipse superior semper, & vbiq; suo Priori obedire tenetur, ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia superior Abbatia S. Saluatoris Montis aucti, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante huiusmodi electione

ne tam ipse superior, quam sua familia semper, & in omnibus sine exceptione Priori Montis Coronæ sublit, eiq; perpetuo obedire teneatur. Quin & Prior Montis Coronæ tanquam proprius Prælati prædictæ Abbatix debet, non solum, quando opus est, sed etiam sæpè ex officio suo debito eandem Domum, cum superiore, & familia illic commorante visitare, corrigere, atq; instruere. Nec non quæcunq; ibidem necessaria, agendaue sunt, disponere, & ordinare, cuius dispositioni, & ordinationi omnes quotquot ibi sunt, tanquam verè subditi obediant. Non tamen poterit dictus Prior, dictum Superiorem uti à Capitulo Generali electum mutare, sed urgente necessitate id faciendi ad Patres maiores, ac visitatores recurratur, qui iusta stante causa mutare possunt. Sed correctio, ac pænna dicti superioris proprio Priori relinquatur (uti Sancta regula iubet) & si in hoc Prior negligens fuerit, Pater maior, & visitatores, tam in actu visitationis, quam extrà seuerè puniant, quod si accidat in discessu Prioris Montis Coronæ, aut in morte, Superiorem in Eremo relinquat, hic præcedet, & superiori Abbatix imperabit.

De Ostiarijs Monasterij.

CAP. LXVI.

AD portam Monasterij ponatur frater sapiens, qui sciat
 ACCIPERE responsum, & reddere, cuius maturitas eum
 non sinat vagari. Qui portarius cellam debet habere
 iuxta portam, ut venientes semper præsentis inueniant, à quo
 respon-

responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsauerit, aut pauper clamauerit, Deo gratias, respondeat aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei, reddant responsum festinanter cum seruore charitatis. Qui Portarius si indiget solatio, iuniorum fratrem accipiat.

Constitutio.

1. **H**is, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus vix aliquid addi potest, sufficere ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilominus ostiarius sollicitus, nè quis molestiam inferat Eremitis absq; causa, expediendo eos, qui nihil negotij habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum superiore, vel Cellerario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, nè per Eremum ambulantes loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula obseruetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitario nuncietur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem aduerterit ostiarius, non per ostium, sed transilita sepe, vel aliunde aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atq; foras eiciat, quo alijs sit exemplo.

4. Armatus in Eremitio nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum incedere non licere, statim in ipso ingressu arma deponat, quæ diligenter Ianitor custodiat.

5. Præ-

5. Præmoneantur quoquæ alienigenæ, loci consuetudinem nescientes, vt cum silentio procedant, & ab omni clamore, siuè strepitu abstineant.

6. Nunquam permittat ostiarius iumenta aliena per Eremum errare, imò nec introire præter domestica, eorūmq; hospitem, qui aliquantulum moræ in loco contrahere desiderant, quæ tamen iumenta non sunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

XXXX Monasterium autem (si possit fieri) ita debet construi, **M** vt omnia necessaria, idest aqua, molendinum, hortus, XXXX pistrinum, vel artes diuersæ intra Monasterium exerceantur, vt non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam sæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum se de ignorantia excuset.

Constitutio.

1. **A** Trenta vtilitate, quæ ex molendino nostris locis solet prouenire, laudabile valde est, prout Regula iubet, vt secundum hodiernum morem in vnaquaq; nostra Eremita quamprimùm poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis priuatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremita esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cuius cura committenda est, qui agriculturam nouerit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conseruandis; & quid quid

quid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Furnus, sinè quo nostra Eremus stare non potest idoneū habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conseruando, per Cellulas Eremitatum distribuendo, & quæ ad panificium spectant, vt sunt varia Instrumenta, atq; linteamina, benè instructa, mundaq; teneat.

4. Adsit & in singulis Eremitis Tôstrina, Tônsoris in loco remotiori, sitq; tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atq; instrumentus ad illam artem exercendam necessarijs benè munitum, cuius cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium suum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoq; hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut nouacula eradat (relictò more monastico) capillorum circulo in modum Coronæ: Reliquos autē fratres, tam conuersos, quàm oblatos, seruato eodem termino, toto capite radat, siuè tondat; & qui hanc temporis taxationē præterit sinè licentia superioris, priuetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, sicut Apostolica concessione permittum est, omnes autem propter frequentem Sacræ Communionis vsu pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere cūrent.

6. Dies verò tonsuræ exercitiò deputati, in quadragesimis erunt omnes non festi, & in quibus non fit abstinentia in pane, & aqua, silentio tamen seruato;

reliquis anni temporibus tondeatur quodcumq; soluitur silentium, dummodo non impediatur diuinum officium.

7. Extra hos dies, non licebit, nisi aliquo necessitatis casu operari, & tunc de superioris licentia, sine qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitorum debet lixiuū facere, ignemq; in lauatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lauare, qui si nequiuerit hæc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lauatorium semper mundatum teneat.

De fratribus in via directis.

C A P. L X V I I.

¶ Irigendi fratres in via omnium fratrum, vel Abbatis
¶ **D** orationi se commendent, semper ad orationem ultimam
¶ **O** peris Dei, commemoratio omnium absentium fiat.
 Reuertentes autem de via fratres ipso die, quo redeunt per omnes horas Canonicas, dum expletur opus Dei, prostrati solo oratorij ab omnibus petant orationem propter excessus, ne quid forte subreperit in via visus, & auditus male rei, aut otiosi sermonis. Nec præsumat quisquam alijs referre quæcumq; extra Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si præsumperit, vindictæ Regulari subiaceat: similiter, & qui præsumperit Claustra Monasterij egredi, vel quocumq; ire, vel quippiam (quamuis parum) sine Abbatis iussione facere.

Constitutio.

1. **Q**uanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus vtendum sit, quantoq; in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est obseruandum nè nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de superioribus quibuscunq; quam de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorij in pane, & aqua ieiunet.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblatus: verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licètia tamen superioris suppleat.

3. Ex quacunq; ergò causa foras egreditur Eremita, antè omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinerantibus (singulis diebus de mane recitabunt, in fine Breuiarij positum, cuius loco, conuersi, ac ignari dicant *Pater noster, & Aue Maria*).

5. Non se itineribus festiuis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi vrgenti obedientiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis citius, quam possunt exequi, se se expedientes ad desideratam protinus quietem reuersuri, & si non longè proficiscuntur, si fieri potest de serò Eremum repetant.

6. Itinerantes, sæcularium domos, maximeq; di-

uitū, publicaq; hospitia, & Caupones fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant. &c. &c. &c.

7. Ipse autem Prior, cunctaq; eius familia domi manens pro absentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assidue orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ fiunt Domi extra non referant, nec Domum reversi alijs, quæ in itinere viderunt, aut intellexerūt, nisi conferant ad ædificationem.

9. Et quamvis ad Ieiunia regularia, neq; ad abstinentiā, nequē ad priuatam psalmodiam minimē obligentur itinerantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curēt, quia Regulares Solitarij, tanquā speculū populo positi sunt, ideo tam verbo, quā opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximē si debiles, ac senes sint, vltra viaticum, iumentum, aliaq; oportuna dare non recusent. è contrā hospites charitatiuē recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi seruitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarū actione suscipiant, se ipsos per omnia paupertati simplicitatiq; Eremiticæ conformantes.

Si fratri impossibilia iniunguntur.

CAP. LXVIII.

¶ Si cui fratri aliqua fortē graua, aut impossibilia iniunguntur, suscipiat quidē iubentis Imperiū, cū ōni māsuētudine, & obedientiā. Quod si omnino virium suarum mensu-

mensuram viderit pondus excedere, impossibilitatis suae causas ei, qui sibi praest patienter, & oportunè suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam, in sua sententia Prioris imperium perdurauerit, sciat Iunior ita sibi expedire, & ex charitate confidens de adiutorio Dei obediat.

Constitutio.

1. **N**eminem latere putamus contra superiorum mandata nullam admitti solere excusationem multoq; minus (perseuerante in sententia Praelato) quidpiam replicare licere. Omnes ergo Eremitas adhortamur, vt simpliciter, patienterq; opus sibi iniunctum suscipiant & vnusquisq; illud pro viribus) Dei adiutorium inuocando) adimplere conetur; nunquam verò obedienti deerit Deus.

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabile excusationem proponere, humiliter tamen, ac modestè, quando supra vires se grauatum putat, sed firmo permanente superiore, replicationem denegat.

3. Vt ergo totum cum fructu, meritoq; obedientiae eueniat, adhortantur nostri Eremitae, vt simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, iuxtaq; suas vires curabit implere Dei adiutorio aduocato, qui nunquam vero obedienti deest.

4. Caueant autem Praelati ne subditorum humeris graua onera imponant, quae nec digito suo mouere volunt; Ideoq; qui indiscretè suos grauabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicq; omni charitate, ac benignitate illos tractare à visitatoribus

in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
feuerè puniantur.

Quod in Monasterio non præsumat
alter alterum defendere.

CAP. LXIX.

*Ummoperè præcauendum est, nè quauis occasione præsu-
mat alius alium defendere Monachum in Monasterio, aut
quasi tueri, etiamsi qualibet consanguinitatis propin-
quitate iungantur, nec quolibet modo id à Monachis præsuma-
tur, quia exindè grauissima occasio scandalorum oriri potest,
Quod si quis hæc transgressus fuerit, arctius coerceatur.*

Constitutio.

1. **D**Efensio quam hic Sanctus Pater iustè reprobat,
quâ aliquis humilibus, rationalibusuè rationibus,
ac supplicationibus pœnam euitare curat, fratremuè
ab ea liberare: quia cum hæc rationalis existat, nul-
lo modo potest scandalum gignere: sed illa est, qua
quis impugnatuè, & contentiosè sese, aliumuè à pœ-
nis, alijsue sibi contrarijs contra mentem Superioris,
ac Ius eximere tentat, aut contra Prælatum murmu-
rationibus, ac detractionibus insurgendo, iniustum,
durum, crudelemuè nominabit, Reum verò è contra
Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scanda-
la, ac perturbationes oriri, solent namq; proterui,
cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt,
nequiores fieri: Prælati namq; animum despondent,
fiuntq; pusillanimes, & sic tandè à Iustitia ministranda
cum

cum ignauia desistunt. Studeat itaq; vnusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt ad humilitatem, & subiectionem, obedientiam, emendationemq; hortari, & si vexari, & DEO permittente tribulari cognosceret, debet ad patientiam inducere, & conformari diuinæ voluntati.

3. Ad hoc, vt tale vitium in nobis non reperiat, secundum culpæ qualitatem huiusmodi falsi defensores, aut potius murmuratores seuerè puniantur, qui tum contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores falsas infamias contra aliquem mittunt, si choristi sunt per biennium careant voce actiua, & passiuâ, Conuersi per bimestre carcere mancipentur, & si tempore Capituli, vel Dietæ veritas non possit dignosci, Patri Visitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, causa committatur, vt non præsumat quisquam passim cedere, aut excommunicare.

CAP. LXX.

Etetur in Monasterio omnis præsumptionis occasio, ordinamus, atq; constituimus, vt nulli liceat quæquam fratrum suorum excommunicare, aut cedere, nisi cui potestas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur. Infantibus verò vsq; ad decimum quintum ætatis annu, disciplinæ diligentia sit, & custodia adhibeatur ab omnibus, sed hoc cum omni mensura, & ratione, nam in fortiori ætate, qui præsumpserit aliquatenus sine præcepto
Abba-

Abbatis, vel in ipsos Infantes sine discretionē extarserit, disciplina regulari subiaceat, quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

1. **E**Xcommunicare actus est Iurisdictionis, illiq; soli possunt, qui ordinariam vel delegatam habent Iurisdictionem, vti sunt Priores in proprijs locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Maior vbiq;ve, & in omnes Eremitas.

2. Qui autem suadente Diabolo, fratrem percusserit, vltra excommunicationem, quam incurrit, carcerali p̄na, ac Ieiunijs, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, grauitatemq; percussionis considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque aut iniurijs solummodo verbis in fratrem suum vsus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua ieiunet, quodsi minas addiderit, ita vt se velle percutere ostenderit, grauius puniatur. Tandem omnes pacis quocunq; modo perturbatores, statim grauitè à Superioribus corrigantur.

Vt obedientes sint sibi Fratres
inuicem.

CAP. LXXI.

Obedientiæ bonum non solum Abbati exhibendum est, sed etiam sibi inuicem obediant fratres, scientes per hanc obedientiæ viam se ituros ad Deum. Præmissò ergò Abbatis, aut Præpositurum, qui ab eo constituuntur, imperio

perio, cui non permittimus priuata imperia præponi, de cætero omnes Iuniores Prioribus suis omni charitate, & sollicitudine obediant. Quod si quis contentiosus reperitur, corripitur. Si quis autem frater pro quauis minima causa ab Abbate vel à quocunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel si leuiter senserit animum Prioris cuiuscunq; contra se iratum, vel commotum, (quamuis modicè) mox sine mora tam diu prostratus in terrâ antè pedes eius iaceat, satisfaciens vsq; dum benedictione sanetur, illa commotio; Quod si quis contempserit facere, aut corporali vindicta subiaceat, aut si contumax fuerit de Monasterio expellatur.

Constitutio.

1. **Q**ui Prælatum, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælati qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ideò Eremitis erga suos Prælatos, obediens, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod absit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reuerenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua ieiunet, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contra Prælatum suum quomodocunq; conspirauerit, vltra prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

De zelo bono quem debent Monachi habere.

CAP. LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est zelus bonus, qui separat, à vitijs

vitij, G ducit ad Deum, G ad vitam eternam. Hunc ergo zelum feruentissimo amore exerceant Monachi, idest honore se inuicem praeueniant, infirmitates suas siue corporum, siue animarum, patientissimè tolerant, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi vtile iudicat sequatur, sed quod magis alij charitate fraternitatis casto impendat amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera G humili charitate diligant. Christo nihil praeponant, qui nos pariter perducatur ad vitam eternam Amen.

Constitutio.

1. **A**D bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum in interiori homine, rectè cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat ostendere, imò semper piè viuendi exempla praeberè.
2. Sint ergo nostri Eremitæ in incessu graues oculis depressis, uerecundi ac humiles; submissa loquantur voce, omnibus subiaceant, suis præcipuè Superioribus, in quorum præsentia, non nisi interrogatos obmutescere consultius foret.
3. In omnibus suis actibus modesti, beneq; compositi, paupertatis amatores, vestes potius rarisarcitas, quàm immundas gestent, & sicut ipsi semper mundi, ac nitidi esse debent, ita cellam perpolitam, seclusa omni prorsus affectatione, curiositateuè omni tempore habere debent.

De eo quod non omnis obseruatio Iustitiæ in hac Regula sit constituta.

CAP. LXXIII.

Regulam hanc descripsimus, ut eam obseruantes in Monasterijs aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conuersationis, nos demonstremus habere; ceterum ad perfectionem conuersationis, qui festinant, sunt doctrina Sanctorum Patrum, quarum obseruatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis sermo diuinæ auctoritatis veteris, ac noui Testamenti, non est rectissima norma vitæ humanæ. aut quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perueniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Collationes Patrum, & instituta vitæ eorum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilij, quid aliud sunt, nisi benè viuentium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiosis, & malè viuentibus, atq; negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergò ad Patriam Cælestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam; (admonente Christo) perfice, & tunc demum ad maiora, quæ supra commemorauimus, doctrinæ, virtutumq; culmina (Deo protegente) peruenies. Facientibus hæc, Regna patebunt superna.

Constitutio.

I. **Q**uemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosæ disciplinæ conti-

neri fatetur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adiungat, tam in strictiori modo viuendi, quàm in sæculi fuga, omniq; peccandi occasione, non tamen in ea exactè, vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2. Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum; contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequetur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque feruentium discipulorum mores, ac virtutes, vitæq; austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omnimoda observantia à qua nemo excluditur, assuescânt.

3. Caueant Superiores: nè sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quo ad peccatum mortale obligat,) præcipiendo: quamuis ipso vitâ verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumue iudicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum, Visitatorum nulla incurritur culpa, sed in illis solum, quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem, fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac penitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut à Capita-

à Capitulis taxandas, quando illæ à superioribus in-
iunguntur exequi, quas omnes ijdem superiores pœni-
tentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel
in totum relaxare poterunt.

5. Caueant ne nimia eorum benignitas, ac clemen-
tia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel
incuria, regularem destruant obseruantiam Et
quia DEO districtam reddent rationem,
ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam,
ac Constitutionem, quæ hoc volumine
continentur, singulis diebus per iu-
stas portiunculas antè Comple-
torij Lectionem legenda
statuitur.

Primæ Partis Finis.

SECUNDA PARS

Constitutionum Congregationis Ere- mitarum Camaldulensium Montis Coronæ.

De loco, & tempore celebrandi Capitulum Generale Cap. I.

I. Congregatio, suis mediantibus Capitulis, Sedis Apostolicæ, Priuilegio Zizanix, (quæ fortè in aures Religionis pullularunt) euellere solet ac addita Religiosæ pietatis munditia, bonum semen ad messem crescere: statutum ergò est, vt singulis quoque biennijs Generale Capitulum legitime celebretur eo ordine, & modo inferius dicendis.

Celebratur autem in Sacra Eremita Montis Coronæ semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis: sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Capitulo, & infra annum PP. Maior, ac Visitatores, protrahere, minuereuè tempus, prout ipsis melius expedire videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis biennijs celebrari debeat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore celebrabitur Dieta, in qua interuenient P. Maior, duo
Vifi-

Visitatores Genērales, Procurator Generalis, alijque duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Ere-
mo Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circum-
spectiōne eligendi sunt, vt in Dieta non plus quam
duo pro vnaquaque natione reperiantur. Dietæ au-
tem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Ca-
pituli Generalis, ijs exceptis, quæ in his Constitutio-
nibus eidem Capitulo reseruantur. Et licet in ipsa,
non fiat generalis Prælatorum electiō, tamen per mor-
tem, vel per renunciationem vacantibus aut quauis
alia causa poterit prouidere, à Visitoribus, aut ali-
undè cerciorata: Prælatos mutare, ac suspendere, non
autem nisi prius formato processu, deponere poterit,
ac subrogare valebit. Necessarias, sibiq; visas Fra-
trum mutationes faciet, Clericos promouebit, omni-
bus Religionis negotijs prouidebit, generalibus or-
dinationibus, ac in re graui harum Constitutionum
declarationibus semper exceptis.

3. Initium, progressus, finisque Dietæ ijdemmet e-
runt, qui Capitulo Generali præscribuntur, ijs pari-
ter, quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloq; gene-
rali propria, exceptis omnis & officij, ac Missæ so-
lemnitate.

Qui ad Capitulum venire; & quid se-
cum deferre debeant.

Caput II.

I. AD Capituli celebrationem omnes Congrega-
tionis Prælati venire. & assistere debent, scili-
cet,

cet, P. Maior, Visitatores, Procurator Generalis, Prioresq; cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, grauiq; necessitate se impeditum probet, alias per annum priuationi vocis actiuæ, & passiuæ subiaceat.

2. Ab huiusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper interuenire Capitulo possint, non nisi quarto quoq; anno tenentur, vt supra, qui accedentes ad euitandas expensas sese associabunt, & incasu necessitatis, vnum tantummodo ducant socium, cuius quidem nomē prius Patribus superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre maiore, ac Visitoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; grauissima tamen necessitatē urgente, excepta, quæ an talis fuerit, nec nē ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores iudicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, iustam imò superabundantem viatici pecuniarum prouisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios grauare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omitterant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis

singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cuiuscunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, prouisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transumpta, si Priores legitime impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis suæ Domus, statum, necessitatemq; continentibus per fidelem latorè transmittant

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatura priuetur. Qui verò pecuniam Eremo suo à Capitulo generali taxatam, vel cui ab eodem commissum fuerit, non satisfecerit, in electione Definitorum, nec actiuè, nec passiuè admittatur, & maxime si Patri Procuratori Generali, tam pro sua assignatione, quam pro alijs rebus Romæ soluendis non satisfecerit, suspensionis pœnam ipso facto incurrat, nisi infra annum non satisfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, si per annum cum dimidiò in iisdem defecerint, eandem pœnam incurrant. quæ suspensio eò vsque protrahatur, quousq; plenariè satisfecerint; quod si vsque ad Capitulum generale contumaces fuerint, vocè actiua, ac passiuua priuentur, nec ipsi inter vocales numerentur; idem in illis obseruandum qui quindennia ad Capitulum pro Eremo Montis Coronæ, deferre tenentur.

8. Vniuersi tandem, ac singuli, qui ad Capituli celebrationem venire coguntur, feriâ sexta, dictam Dominicam tertiam præcedente in loco futuræ celebrationis adesse tenentur sin autem omnes dicta die non

adfuert, dummodo duæ ex tribus partibus, congregandorum Patrum præsentés sint, celebretur Capitulum; nec propter eorum absentiam, inualida, sed legitima, & canonica censeatur.

Modus inchoandi Capitulum.

CAP. III.

1. Vtitata à maioribus nostris introducendi Capitulum forma sic se habet, vt scilicet sabbatho præcedente Dominicæ, vnus ex congregatis Prælati, cui iniunxerit Maior, celebret manè missam pro congregatione, cum oratione de Spiritu Sancto, pro bono initio, & successu futuri Capituli orans.

2. Finità nona, & oratione ordinaria peracta, parvula campanula Capituli inchoandi signum spatio vnus miserere, cum decem ictibus in fine pulsetur (qui modus significandi Capitulum, quoties signum fieri oportuerit, obseruandus est) quo signo dato, omnes qui tunc in ipsa Eremo præsentés inueniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culpæ, vel alià locum per Maiorem ad hoc deputatum, simul conueniant; vbi omnibus genibus flexis manentibus, Pater Maior psalmũ 66. Deus misereatur nostri &c. intonabit, cæteris vsque in finem psalmi prosequentibus alternatim. Deindè kyrie eleison Pater noster. & ne nos vers. saluos fac seruos tuos. & Mitte nobis Domine &c. & nihil proficiat inimicus in nobis; & Emitte Spiritum tuum. & creabuntur. & Post partum virgo inuolata &c. & Domine exaudi orationem meam, & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio eiusdem
Domini.

Dominicæ, Oratio, Deus qui corda fidelium, & oratio Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus &c. pro congregatione, quâ finita per Maiorem dicitur Antiphona, Sancta Maria cum Beatissimis Patribus nostris Benedicto, & Romualdo, & omnibus Sanctis, intercedat ad Dominum Deum nostrum. Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silentio attentè audientibus P. Maior suasoriam habebit oratiunculam, quæ tota ad bonum successum, ac felicem exitum Generalis Comitatus tendere debet, exhortando omnes ad confessionem ad eundem finem crastina die faciendam in missa Conventuali. Ordinabit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum deuotione, & feruore rem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum deuota, ac iugi cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperitatis scilicet, atq; fælicis successus Generalis Capituli fieri debent. Dominica verò die P. Maior, solemniter maiorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè celebrare nequiverint, communicabit.

De electionibus in Communi in Capitulo Generali faciendis.

C A P. I V.

1. Omnes superiorum electiones iuxta Concilij Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Ele-

ctores, antequam ad electionem deueniant, se meliores electuros iuxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæq; etiã sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Vfus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis seruetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quisquam electus intelligatur, nisi maiorem partem supra medietatē obtineat, quod si duo, vel plures in calculis concurrant, ultra medietatem pro eadem Prælatūra, officioû, vterq; concurrēs iterum suffragijs exponatur calculorum, quiq; maiorem fauorabilium votorum partem habuerit, electus intelligatur; at si iterum parisformes in fauorabilibus supra medietatem fuerint, præferatur, ac electus Prior in professione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Prælatūra, aut officio proponitur, si in Diffinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita vt tractatus Patrū Diffinitorū audire minimè valeat, nec reuertatur, donec euocetur. Idem pariter obseruandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Diffinitoribus aliquis, vel ipsemet Præsidens, ius ac interessē haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per se, vel alios directè, vel indirectè, vocem, aut suffragia ad aliquod officium consequendum procurabit, vltra alias pœnas, censurasq; contra illos, qui simili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., priuationis officiorum ipso facto, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pœnam incurrant, dispen-

pensatione soli summo Pontifici reseruata, quæ præ-
næ ad complices, & ad scientes, & non reuelantes ex-
tenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremi-
tis insimul agere, tractare uè de qualitate, & habilita-
te, meritis, vel demeritis, respectibus, ac conuenien-
tibus eligendorum, quæ iustè alio, alium digniorem, me-
liorem uè præmonstrare solent; adhortando, persua-
dèdoq; modeste, charitatiuè, ac Religiose, ad digno-
rem electionem, dummodo fiat sine precibus, donis,
promissis uè; hæc quippe sunt subordinationis, ac præ-
latiæ, de quibus summorum Pontificum Decreta,
Constitutionesq; intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælatibus, aut Principibus sæ-
cularibus, aut alia quacunque persona extrà Congre-
gationem commendatitias, fauorabile sq; Epistolas ad
aliquod officium obtinendum, ad Capitulum directas pro-
curauerit, voce actiua, ac passiuæ per biennium priuetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habu-
erit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam
abstinentiam, ter in aqua, & pane ieiunet, ac ter se in-
torto flagello priuatim, in cella scilicet, diuerberet,
ac genibus flexis ter Psalmos Pœnitentiales cum Lita-
nijs recitabit.

De Prælaturarum renunciatione, Pa- trumq; vocalium absolutione.

Caput V.

- I. Ipsa die Dominica post Nonam, finita ordinaria
oratione, detur Capituli signum, & omnes Præ-

Cc;

lati

lati ad sonum campanulæ in Definitorium conueniant, vbi congregati, primum fiat similis diei vocalis oratio, cum suis versibus & orationibus.

2. Deinde Pater Maior Prælatos moneat, vt solito more vnusquisq; prælaturam deponat, qui omnes illicò (præter Patres Visitatores) culpam suorum defectuum in administratione admissorum, genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ in manum maioris renūciantes, in terram se prosternant. Tunc verò ipse Maior acceptatis singulorum renunciationibus nomine, ac vice Capituli, imposita pro negligentijs cuiq; aliqua pœnitentia, pronunciet omnes tam præsentēs quàm absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officijsq; suis, sicut alios ab alijs officijs, & obedientijs. Quamuis absentes in eorum gubernijs, tanquam à Capitulo generali deputati, vsq; ad aduentum successorum, aut per literas remotionem, interim eorum locis fungentes.

3. Et vt electiones Capituli stabiliores, firmiores, ac validiores sint, imò etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Maior eos absoluat, & dispenset, vt sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & vnus dicat Confiteor D E O alta, alij verò dimissa voce, & Pater Maior Misereatur &c. & Indulgentiam &c. postea absoluat, dicens Ego N. quantum se extendunt priuilegia nostra, absoluo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliâ sententia, ac pœna, & dispenso vobiscum, super omni irregularitate in quantum
possum,

possum, & indigetis ad canonicas, legitimasq; electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententijs, pænis, ac irregularitatibus contractis ob defectus cõcernentes electiones in præfenti Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo facto ipse Maior genuflexus culpam dicat, & Maioratu renunciet, quam renunciationem P. P. Visitatores nomine, ac vice Capituli accipientes iuncta prius pænitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem visitatores suo deinde loco, & tempore sui officij, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deueniatur, vocalium singuli sigillatim iurabunt, se, quos in conscientia meliores iudicabunt electuros, secundum formam infra scriptam.

Ego N. iuro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientie dictamen, seruatâ tamen dispositione Constitutionum. Et hoc solum iuramentum pro omnibus electionibus in hoc Capitulo futuris satis erit.

De Patrum Diffinitorum, ac Patris Præsidentis electione.

Caput VI.

1. **E**X omnibus Patribus vocalibus in Capitulo præsentibus, Patres Diffinitores eligantur, dummodo in proximè præterito Capitulo, Diffinitores non existerint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex

2. Sex item eligantur *Difffinitores*, duo scilicet pro vnaquaque natione, id est Ecclesiastica, Veneta, & Neapolitana, & quando *Patres Poloni* accedunt, si quatuor fuerint eligibiles, duo autem eligantur, sicut de alijs Nationibus dictum est, ita vt in huiusmodi casu octo existant, at si pauciores quatuor fuerint eligibiles, vnus solummodo eligatur, & sint septem, quod si vnus tantum capax fuerit, possit illū Capitulum inter *Difffinitores* cooptare, at non cogatur, vt electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest *Difffinitores*, nullaq; *Ciuitas*, aut *Territorium*, non nisi vnum *Difffinitorem* habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis exponantur, incipiendo à *Patribus Visitatoribus*, sequanturq; *Patres vocales*, secundum professionis ordinem vnus cuiusque suffragijs tūm nigris, tūm albis semper adnotatis.

4. *Patrum vocalium*, omnium completis scrutinijs inspiciatur, quot ex ipsis fauorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectiue fuerint, vt supra, omnes *Difffinitores* erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septem, aut octo respectiue, iterum fiat scrutinium pro tot *Difffinitoribus*, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures eiusdem *Ciuitatis*, aut *Territorij* electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui maiorem fauorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insu-

6. Insuper quia dictum est in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres, pluresuè in vna Natione electi inueniantur, qui supra duos pauciora fauorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac nouo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel vnum solum electum habuerint diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectiuo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris indè egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, visitationes per ipsos conscriptas benè clausas sigillisq; munitas Diffinitorio consignabunt.

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis: Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis vnum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorij erit, quiq; cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam authoritatem, potestatemque habebunt.

De Scribæ, Vicarij Capituli, ac officia- lium electione.

Caput VII.

Ebus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorū, quo debito ordine omnia durante Capitulo disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus iuxta tenorem Priuilegi-

orum nostrorum, ad ea quæ ad expeditionem eiusdem Capituli spectant, qui tamen vnus erit, ex Diffinitoribus publici Notarij auctoritatem habebit. Cuius munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunq; in diffinitorio tractabuntur, diffinitaq; fuerint, si essentiãlter notanda sunt, in libro Actorum Capitularium diligenter, ordinatèq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, præsentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, ijs exceptis, quæ Patribus visa fuerint, reticenda. Epistolas quoq; Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondebit. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, et temporalibus, qui in ipso loco vicem Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiæq; directionem pertinebunt, (ijs exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi reseruare voluerint.

3. Sequitur Depositarij electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Priores secum detulerant, nec non quæ apud Visitatores inueniuntur, quas omnes sub clauē custodire, & in fine Capituli de illis rationē reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiant Cōputistæ, qui libros, ac rationes eorum omnium, qui locorum, seu alias bonorum Religionis administrationē gesserunt, diligenter permodū computi examinent, data & accepta ponderent, defec-

ctus

ctus notent, & tandem ex his in scriptis redactum rati-
ōcinium cum plena facti relatione, Patribus Diffini-
toribus tradant. Alius item eligatur, qui Computista-
rum computa examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis visum fuerit cor-
rectione, præmonitione, vel alio remedio, egere, vt
ipsi Patres opportunè prouidere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui Conuersus,
prudens, ac Idoneus esse omnium iudicio censeatur;
oportet namque eum audire, fideliterq; audita, refer-
re, eorum, qui vel ingredi ad Patres desiderant, vel
Patrum responsa foras expectant sibi per eundem re-
portari; eos, qui vocandi sunt, statim vocare, Capituli
signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia
Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ,
quàm secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsa-
rum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres,
qui dictis inseruiant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Ele-
ctorum nomina, tam Diffinitorum, quam officialium
prædictorum, incipiendo à Dignioribus vsq; ad infi-
mum, eorumq; descriptionem statim dabit P. Præsi-
denti, qui eam in Refectorio antè Cænæ benedictio-
nem eiusdem Dominicæ coram omnibus fratribus
clarâ voce leget, atq; exhortatiunculam in fine adijci-
et, vt fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum
euentu maiori cura, ac diligentia, quàm antea Regu-
lari, ac Eremiticæ obseruantia intendant, ac oratio-
nibus toto animo iugiter inuigilent. Dd 2 De or-

De ordine Seruando in negotijs per Patres Diffinitores tractandis.

CAP. VIII.

1. Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cū alijs ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festiuis, etiam ad vespervas conueniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persoluant, ac legitimo cessante impedimento rem facram quotidie faciant. Ac dum Prima in Choro feriâ secunda cantatur, P. Præsidens missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, seruato professionis ordine, vnus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interueniat.

2. Qua missa peractâ, signoq; ab Ostiariò dato õnes in diffinitoriũ se cõferat vbi ipsis, cõgregatis, dicto secreto Pater noster. P. Præsidēs dicat Et ne nos inducas &c. Vemite Spirit: tuũ V Dñe exãdi V Dñus vobiscũ, Oratione Actiões nostras, & sic fiat quoties Diffinitoriũ intrat.

3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggreddiantur, charitas vrget, vt prius illi, si qui sunt foris, expediantur, qui alicuius negotij resolutionem, vel responsum expectant.

4. Postea Epistolæ tamè nostris locis, quam aliundè Capitulo directis, perlegantur, & scribat tam illas, quæ prouisionem requiruat, quàm responsionem, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem suspicionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, debent

bent retrò Epistolas, nomen Eremiti, in quo scribunt, ac degunt, apponere V. G. Ruha, Mons Anconæ &c. & antequam scriba eam aperiatur, si Prior loci, vnde venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur visitatores, qui cuiuscunque loci debito ordine visitationem legant, sedulo inuigilantes, attenteq; audientes Patres obseruantesq; punctualiter si quid aliqua nouâ prouisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsident, eiusq; locum tam primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresq; visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsident pœnitentiâ iniuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiâ si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debitâ pœnitentiâ eis taxetur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statuta perlegantur, & qui ea non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerseantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarū,

& aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, vel si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcatur, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsidēs rem de qua agitur. proponat, & cōsequenter per suos gradus incipiens à digniori, vsque ad infimum, ab vnoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & vltimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonū regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsidens noluerit.

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conuentuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conuentualis, ipsi Capitulo generali fuerit manifestata,

5. Quodcumq; materię graues, difficilesq; pertractandæ erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem resolutionis protahantur, vt maturius examinentur, maximè verò in actis Capitularibus communem obseruantiam concernentibus, à quibus semper absteineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamē ordinationes, actusq; Capitulares, qui ad communem obseruatiā non spectant, statim parere obligationem, donec reuocetur. Alij vero actus

ro actus Capitulares, qui ad communē obseruantia spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus cōfirmatis, aduersentur) sed vim legis habeant, necesse est, ut á sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac reuocatis sine ulla prorsus declaratione, habeantur, Idem pariter obseruandum in dictarum nouarum ordinationum reuocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, studeat breuitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens friuolis, aut impertinentibus omissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, Nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leuiter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurimum opinioni facile consentiat. Omnis quippe murmuratio longè absit nec quisquam signo aliquo prodat se grauitè ferre, quod contra suum votum tantum quidpiã sit definitum, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14. Caueat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus eius circa futurum scrutinium alijs pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita vt videat nemo.

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, siue communis, siue alicuius propria existat, peculiare tractatù [practica vulgo appellant] secreto

secretò habere, sed sola veritas, & Iustitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisq; consideret damnum, quid sibi, animæq; suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Ius, & æquitatem, foras emitteret, Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passione uè depositâ, DEVS timendus est, eiusq; tantum gloria, animarumq; salus, atq; communis vtilitas sincero oculo respicienda.

16 Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ reuelata mutuuum odium, magnaq; scandala suscitare valent inter Eremitas, Ideo in virtute S Obedientiæ ac sub formali præcepto decretû est, ne quis alicui referre, seu reuelare audeat, eiq; specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo tractatam, seu secretò diffinitam, vel factam, ex qua reuelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. si quis cõtra fecerit è Diffinitorio eiiciatur. nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare

17 Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repositos, expensarumq; excessus, & omnia quæ alicuius momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis iustum esse videbitur, futurisq; saltem admonendo provideant.

18. Si casus euenerit, vt decimæ vel aliæ impositiones

nes à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, vt antè Capituli finem debitè expediantur, cum infrà annum resolui, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

De electione Patris Maioris aliorumque Prælatorum.

C A P. IX.

His igitur feliciter expeditis ipsà die, in qua electio Prælatorum fieri debet, manè dum Prima in choro cantatur. Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interueniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui salutem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitoriū ingrediantur, vbi recitatis orationibus vt in sabbatho, ac Dominica præcedentibus ad electionem Prælato-

Ec

rum

rum deueniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus prout in Capitulo proximè sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres Diffinitores actiuam vocem habebunt, passiuam verò, qui ab eisdem fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Matore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successiuè iuxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præsidens in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, vt suum officiù fideliter agant, nec cuiquam vnquam ex ijs, quæ in Scrutinio dicta, factaue sunt, reuelent: Iamq; præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis eiusdè formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in vna dictarum schedularù, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareq; voluerit in electione facienda, describat in hanc formam. Ego N. nomine in Matorem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patre N., & vnusquisque benè complicatus, ita vt nullo modo quidpiam appareat, dignosciue possit in Pixidè Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc sibi assignatam, se conferant, vbi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum breuissimi memorialis scribant

scribant atq; in Diffinitorium reuertentes, sic Patribus deferant. sunt nominati ad Prælaruram N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omnino reticentes, relinquentes schedulam, seu memoriale huiusmodi in mensa Diffinitorij.

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub grauissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideo scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illico reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt sub pœna vnius disciplinæ circularis.

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de vnoquoque electio specialis per scrutinium: ac primo Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui ultra medietatem plura fauorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit: at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc denuo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subijciantur, vt supra, quod toties fiat, donec ex nominatis maiori calculorum parte, vnus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, iustis deductis causis, audiatur, at si Patres in prouisis steterint, eorum dispositioni acquiescat.

9. Vnoquoque electo Prælato, P. Præsidentis, suo aliorumq; Diffinitorum nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Maiorem nostræ Congregationis, idem in alijs Præ-

latis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præsidens electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec ullo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem inuestigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorū vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

De aliquibus requisitis prælatis necessarijs.

C A P. X.

Nemo in Maiorē eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator non extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Maior ultra quadriennium in officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Maior, quam Visitatores eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Maior, & Visitatores, diuersæ erunt Nationis.

5. Procurator in vrbe non erit eiusdem Nationis cum P. Maiore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac Congregatione, necessitatis casu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem iudicare: sicuti quando in necessitate

cessitate antè Quinquennium in P. Maiore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremito Prior vltra quadriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in vrbe intelligatur.

8. Nullus vltra sexennium Prælatura fungatur, & quodcunque officium habens vocem in Capitulo intelligatur, post quod sexennium per biennium continuu à quacunq; Prælatura vacabit, ita vt minor vacatia ad rem non faciat, neq; numeretur. Annus autem hic ab vno ad aliud Capitulum intelligetur. Quando verò duo vel tres deessent menses à Capitulo generali aut Dieta, vel etiam infra annu à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habebit, quot habet Eremos, excepta Viennensi Eremito: cuius Prior à quaq; natione assumi potest.

10. Nostræ Congregationis Nationes vna est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Dominij Veneti, Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæq; simul.

11. Qui fugitiuus, aut Apostata vltra mensẽ extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispense, vt suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremiti ad Capitulu non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria in dispositione communi vita viuere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinito-

rum, Priorum, aliorumq; Prælatorum electione, suæ minimè facere satis obligationi, si quem bonum iudicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia iudicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non iurassent, se meliores electuros.

De locorum Reformatione & familijs constituendis.

C A P. XI.

Post Prælatorum electiones, consequens est, & familias locorum ordinare, atque fratres suis locis, prout necessitas, seu opportunitas exigit, deputare; sed præcipuè cauendum est nè sine causa, sineq; maxima necessitate fratres à loco ad locum transferantur, & præcipuè ij, qui ibidem quieti manent. Quæ quidem indiscreta, nimisq; frequens Eremitarum mutatio nunquam laudanda est, quia multa mala parit, neque audiendi sunt quidam instabiles, qui quotidie velut aues volatiles per omnes Eremos transuolare cupiunt, sed potius ad stabilitatem suadendi sunt, imò & cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliusuè negotij itinerandū erit, dimissorias Epistolas à Patre Priore secū deferat, alias non nisi per noctem in nostris locis admittatur, nisi talis, tantæq; qualitatis effet Pater, ut nullam suspicionis vmbra admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familijs constituendis, & cuiusq; loci viuendi facultates, & habitandi commoditates ne siquidem locus plus æquo grauetur, fratresq; necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, vt æqualitas seruetur.

tur, neminiq; grauamen inferatur, [scriptum-
est enim] quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Acci-
pian tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi
consignati sūt fratres, nisi aliquid rationi obstet, nec est
quod quisq; ignoret, quæ à superioribus [cōsilio habi-
to] sūnt, à Domino fieri, sicq; saluti consuli animarū.

De conclusione, & publicatione Capituli.

C A P. X I I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli
pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco resi-
dentiz P. Maioris & Visitorum, qui eum visitabunt
ante Capitulum generale, aut Dietam.

5. Tum omnia acta Capitularia per scribā legantur,
cæteris attēte audiētibus, quæ emēdētur, & corrigātur
addēdo, vel minuēdo, secūdū quod visū fuerit Diffini-
toribus, & specialiter signētur ea, quæ Patres publi-
cari nolunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi referuent, quo
ipsi, seu maior eorum pars, in eodem loco inuenti, pos-
sint suam auctoritatem, vbi opus fuerit exercere, nihil
tamen ex his, quæ facta sunt, reuocari possint: & si quis
eorum terminos loci egressus fuerit, auctoritatem a-
mittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Præ-
latis præcedent, atq; etiā Patri Maiori in Diffinitorio
extra quod ipse Pater Maior. Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis reuisis, omnia descri-
bātur in libro Actorū Capitulariū distinctè, & ordina-

tè legibiliq; caractere per eundè scribā, seu per ali-
um, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crasti-
na verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi
vanitate &c. & post Nonam, oratione ordinaria com-
pletā, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitu-
lo culparum congregentur.

5. Vbi cunctis sedentibus Pater Præfidentis breui
quodam sermone, omnes hortari ad veram promptāq;
obedientiam debet. Crucem item quemq; suam am-
plectendam, libenterq; portandam instruere. quo ces-
sante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intel-
ligibili voce, distincteq; omnia gesta, decretaq; Patrū
præter ea quæ tacita esse voluerunt, omnibus audien-
tibus, publicè vti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Ma-
ior accipiet, ac statim intonabit. Te DEVM Laudamus
quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in
confirmationem earum rerum in Capitulo factarum,
ad omnimodam obseruantiam, omnes adhortan-
do, tam Prælati, quam subditis denunciatis, vt
infra triduum se expediant, suumq; iter arripiant ad
locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine cōsen-
su, & licentia Prioris eiusdem loci quidpiam inde secū
deportet.

7. Debet vnusquisque Prior, acta seu decreta, quæ
ad suum locum, & ad communem obseruantiam per-
tinent, copiā desumpta, secum deferre, ac in libro suæ
Eremitæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ] de-
scribere, & qui rescribere, accipere uel neglexerit, vel
ipse met

Ipsemêt Prior, vel in eius absentia primus dignitate,
aut professione illius loci, ac familiæ, qui præses fuerit,
semel in pane, & aqua ieiunet & septē psalmos pœni-
tētiales cū Litanijis, & orationibus genu flexus dicat

8. Demum per Depositarium, Crumenæ cum pœ-
cunijs Prioribus restituantur, vniciq; scilicet crume-
na illius loci, cuius est Prior, sciente Patre Præsidente
qui ad hoc, vt optima methodo, perfectaq; pace per-
transeat, assistentem denominabit: quia sicut Priores
omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu
quã pro recessu viaticū detulerūt, ita õnes pecuniam
habere debent sufficientē ad designatum locum, & vt
hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu ali-
am causam, vel respectum sine Prælatura restant, con-
gredientur crumenæ illorū locorum, pro quibus nouæ
Prælaturæ constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de
corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum a
loco vbi de familia degūt, quod etiã de Maiori, ac Visi-
tatoribus intelligēdū est, & si aliqua crumena insuffici-
ens esset, tunc Eremus, à qua Crumena ipsa sumpta est
suppleat, & si superabūdet, eidē Eremito restituatur su-
perfluum.

De Auctoritate Patrum Maioris & Visitorum

CAPVT x.iii

Infrà annum Pater, cum Visitoribus commune ac
supremum Tribunal cõstituunt Religionis. Et in om-
nibus Eremitis seu Cõgregationis locis, eandē auctori-
tatem

tatē habēt quā, suo tēpore Generale Capitulū habere solet, exceptis ijs quæ in istis Cōstitutionibus, vel per alias diffinitiones declarationes uē eidē Capitulo expressè reseruatz fuerūt.

2. Solus Pater Maior de rebus locorum (neq; vbi ipse deget) disponere non potest in Priorum præiudiciū, nec in aliquo circa loci regimen se intromittere, neq; in Sabbathis fratrum culpas audire, potest nihilominus generales, aut particulares debitas correctiones Prioribus, ac subditis simul, ac cuilibet eorum facere, quotiescunq; necessarium iudicauerit sicuti minuere, ac remittere pœnitentias infra annum à Prælati, aut cōstitutionibus taxatis (si humiliter pœnitentes petant) prout ad salutem animarum expedire iudicauerit: & idem in actu visitationis, & non alijs temporibus, visitatores poterunt.

3. Idem P. Maior curabit, vt Capituli Generalis ordinationes, boniq; mores, ac antiquæ Religionis consuetudines exactè obseruentur, quod etiam Priores in eorum residentijs, præstabunt, alias eorum conscientia grauentur.

4. Pater Maior cum visitatoribus omni loco, ac tempore, quocunq; fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punire uē possūt, ac loca, personas uē, vbi, ac quandocunq; voluerint visitare: Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid vtile personis, lociq; futurū iudicauerit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquā fiant, nisi animarū periculum immineat, aut necessitas cogat.

5. Si aliquis Prælatus, [quod absit] cōuictus fuerit diuinorum,

diuinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ aut Constitutionum, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum corruptor, aut ita negligens esse comprobetur, vt euidenter graue scandalum, damnum aut ruinam Congregationi locouè; cui ipse præest, euenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Maiore assignatos, amoneatur, vt sistat, seq; corrigat; & non correptus deponatur: Et si Pater Maior eponendus foret, idem prorsus secum obseruent visitatores.

5. Quocunq; depositionis casu, aut noui Maioris electionis per mortem. aliamuè causam, Visitatores alios quatuor Prælatos conuocare debent, vt omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodè prorsus modo ac formâ, quâ in Capitulo Generali Maior eligitur, procedant, & eo tempore quo Maior decrit, Visitatores in administratione suppleant.

6. Sed in depositione, aut electione vnius Visitatoris alteriusuè Prælati, satis sunt quinque: ita vt in electione vnius Prioris Pater Maior, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, vbi talis electio facienda est, conuocabunt; Ita ut quinque sint Electores: sed pro electione, aut depositione vnius visitatoris, P. Maior, visitator, tresq; alij Prælati interueniant, & sic quinque simul ad electionem, depositionemq; procedant.

7. Quæcunq; momenti dubia Pater Maior cum visitibus, tum in actu visitationis tum extra, circa cultum Diuinum, ac cæremonias, etiam si ex Constitutionibus

seu quibuscūq; Patrum declarationibus, descendant ac oriantur, declarare utiq; poterit. dubia verò parui momenti solus Pater Maior, atq; etiam Visitatores, declarabit [sed isti solum in actu visitationis] pariter & Priores leuia dubia quæ euenire possunt, poterunt declarare, non tamen momenti, quam visitam Pater Maior, quam Visitatores & Priores an dubia magni sint momēti vel leuia interpretari possint, eorumq; declarationi omnes acquiescere debent, qui si absurdè declararūt, Capituli Generali iudicio subiaceant.

9. Intra annū omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Maiorem deferatur, cui cum P. P. Visitoribus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu visitationis Priores negotia graua occurrētia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, graui cessante necessitate de cōsensu P. Maioris totā in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniæ ac Germaniæ annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas vrget, à Capitulo Generali, aut Dieta aut à Patre Maiore ac Visitoribus prouideatur, ut singulis quoq; annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis a Visitoribus Generalibus se grauatam senserit, ad Patrem Maiorē aut Dietam appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Maioris Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso Maiore simul habere consueuerunt auctoritatem, retinebunt, sed locum vbi ipsi resident visitare minime poterunt. Et inter visitandum aliquid arduum

arduū difficileuè occurrerit Maiorē pro ipsius casus
decisione cōsulāt, ac si possibile sit, & casus dilationem
patiatur, ante resolutionem eius sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Maior quotiescunq;
voluerit cum visitatoribus visitare Congregationem
sed non omittat singulis triennijs, aut quadriennijs
Poterit patiter pro tempore Maiori, si locum aliquem
particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitū
duos visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotijs
locorum, quos visitant, se ingerant, neq; absq; Maior-
ris consensu poterunt, alicuius Prioratus renunciatio-
nem recipere, imò talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosq; communis
est, ita ut alter sine altero suam Iurisdictionem nullibi
exercere queat, nisi per Maiorem aliquem locum visi-
tandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit,
quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato
in socium à P. Maiore, plenam (nisi limitata ei, fue-
rit) habeat auctoritatem, quam P. Maior, aliusq; visi-
tator simul habent.

15. In visitationibus antiquum stylum modumue
Congregationis retineant, incipiendo à Prælati, aut
superioribus, ac successiuè à primis in professione. Ac
in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam
cuiuscunq; fratris, semper dictus P. Maior intersit.
Nullo modo libros rationum videre omittant, ut præ-
cipuè certiorare Dietam possint.

16. Antequam visitatores ad visitandum proficif-
cantur,

cantur, simul cum P. Maiore, duos vice visitatores eligant, qui eorum durante absentia, valeant cum Patre Maiore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedire. Et quia primi in dignitate hucusq; eligi obtinuit consuetudo, aut professione antiquiores domi existêtes, idè impostèrum idem obseruentur, nisi iustis de causis, & maturâ consideratione aliter faciendum iudicatum foret: qui vice visitatores ad regressum duorum visitatorum generalium, auctoritatem deperdant.

17. Idem Visitatores (vltrâ Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere: quorum ordinationes ac decreta in actu visitationis facta, in speciali libro adnotentur, quorum transumpta ad Capitulum generale portabunt: quæ ordinationes semper obseruari debent, donec à Capitulo generali, aut subsequêntibus visitatoribus, reuocata fuerint: ac ijdemmet visitatores, & alij pro tempore existentes de eorum obseruantia inquirant.

18. Visitatores ad visitandum locum residentix P. Maioris, ac visitatorum, electi, non illuc accedant, neq; suâ vtantur auctoritate, nisi post Pascha, & sic antè Diem proportionabiliter, nisi à P. Maiore vocati antea fuerint.

De Receptione nouorum locorum.

C A P. XIV.

Si Congregationi nouus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quam recepta repudiari possunt, nisi maiori
calculatorum

calculorum maioris partis vocalium, ad Generale Capitulum aduentorum. Noua etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

5. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali sustentariq; nequeant, iuxta Decretum Gregorij xv. Multæ accipiendis in locis circūstantiæ cōsiderandæ sunt, imprimisq; situs, Regio & loci solitudo vt scilicet Eremitico instituto conueniant adaptariuè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientē vergat, nequaquam autem ad Septentrionem. Syluas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia. Multum iuuabit, si situs etiā deuotionē redolet, & inter fideles, ac deuotos consistit. Sed si hæ omnes conditiones non adsint, præcipuæ tamen, ac necessariæ non desint.

Conclusio & Confirmatio Constitutionum

CAPVT XV.

Præsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum maius robur, ac firmitatem communi consensu PP. Diffinitores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, vt omnes Cōstitutiones in hoc libro descriptæ perpetuæ sint ac fideliter, inuolabiliterq; vnâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congregationis præsentibus, & futuris perpetuò seruentur.

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, reuocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capitulis generalibus continuis reuocatæ, mutatæ, aut alteratæ omnium suffragijs, aut à tribus continuis Capitulis maiori parte votorum. sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem obseruantiam fiunt, postquam semel legitime facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt reuocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, vt iam dictum est cap. V.

Forma induendi Nouitios.

C A P. XVI.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Nouitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conuentuali, qui Nouitius post offertorium per Magistrum antè Altare præsentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumuè ei incumbat, indutusq; Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusq; iunctis, Sacerdos conuersus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestræ Sanctæ Religionis Eremiticæ Regularis, humiliter peto. & Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis filii, maturaquè consideratione. perspectâ formam, ac seriem vitæ nostræ, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austera, nè fortè Succumbentibus vobis, perseverantia interdicatur.

terdicatur. Nouitius respondet. Reuerende Pater optimè perpendi, ac ritè consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroq; auxilio ipsius, & vestrum omnium orationibus me peruenire posse ad culmen huius nostræ Sanctæ vitæ, atq; permansurum vsq; ad mortem, quemadmodum fecerunt Prædecessores mei, qui perseuerauerunt vsque in finem. Quapropter rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non grauemini. Deprecantes Dominum Deum, vt ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quâ meam bonam voluntatem profsequi, ac bonum desiderium meum perficere queam. Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & petistis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deindè incipiat psalmum 50. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex vna parte, & Chorus ex altera, vsq; in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison Pater noster, & ne nos *Ÿ* Saluum fac seruum tuum Domine *Ÿ* Ostende ei Domine misericordiam tuam *Ÿ* Esto ei Domine Turris fortitudinis *Ÿ* Nihil proficiat inimicus in eo *Ÿ* Mitte ei Domine, auxilium de Sancto *Ÿ* Domine exaudi orationem meam *Ÿ* Dominus vobiscum, cum suis responsorijs à Choro faciendis. Quibus absolutis sacerdos conuersus ad Altare precatur hoc modo. DEVS indulgentiæ Pater, qui seueritatem tuæ districtiōnis temperans indulxisti, ne fili-

Gg

us portet

us portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis benè utens tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæ sumus clementiam tuam, vt huic famulo tuo non obfistat, quod habitum Sanctæ Religionis huius Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominum nostrum. &c.

Deus qui per coeternum Filium tuum cuncta creasti, quique mundū peccatis inueteratum &c. quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi vsquè ad finem dicant Hymnum Veni Creator Spiritus &c. & Chorus respondeat alternatim. postea Sacerdos expoliet Nouitium, dicens, Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus tuis, leuando ei tunc omnia sæcularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat, Induat te Dominus nouum hominē &c. & Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat orationes DOMINE IESV CHRYSSTE &c. cum duabus alijs, vt in originali latino. Postea aspergatus Nouitius aquâ benedicta, dicendo Asperges me &c.

Ac imponatur ei nomen alicuius Sancti, aut certè alicuius nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam breuem adhortationem, quâ nouitius toto conatu ad perseverantiam, iterq; perfectionis viriliter Capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo. Benedictiō Dei Omnipotentis Patris,

Patris, & Filij, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum Amen. Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, vbi vsq; ad professionem tutè asseruentur.

Forma profitendi nostrarum Eremitarum.

C A P. XVII.

COMpleto tempore probationis Nouitij, eoque ad profitendum per Capitulum admissio, confessione quoque generali peracta, die, quo professionem emissurus est, celebret missam Conuentualem Superior, & antè offertorium, conuerso Celebrante ad fratres, Nouitius iam præsentatus coram Altari stans Capite nudo legat alta, & intelligibili voce professionem suam ab ipsomet prius scriptam in libro professionum, aut ab alio nomine, & rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cuius professionis forma communis erit tam Sacerdotibus, & Clericis, quam & Laicis, ac & illis, qui aliterius Congregationis professi extitissent.

Forma Professionis.

Ego N. promitto stabilitatem meam in hac Congregatione Eremitarum Camaldulensium, morumq; meorū conuersionem, & obedientiam paupertatem, & castitatem, secundum Regulam S. Patris Nostri Benedicti, & Constitutionis dictæ Congregationis Altissimo Deo omnibusq; Sanctis, ac specia-

liter eorum, quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur, ac legitimis superioribus eiusdem Congregationis Die Mense & Anno Quam vt supra lectam profitens, Altari imponat in cornu Epistolæ, signetq; eum propria manu, & si scribere nesciat signet in medio signo Crucis, quam duo Testes subscribant, Deserens dictum libellum super Altare, quem depositum Sacrista, Sacrario reponat, atq; custodiat. Professus Altari deosculato, ante illud reuertatur. vbi genu flexus, manibusq; iunctis, voce aliquanto alta dicat. Patres mei orate pro me. Et tunc sacerdos precetur in hunc modum Oremus fratres charissimi, vt quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro IESV Christo &c. Surgens inde Professus, eleuans manus in principio ac iungens in fine. genu flexus ter dicat Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & viam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri &c. & Chorus respondebit, sicut erat &c. Postea Sacerdos benedicat nouum cingulum in peluiâ Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est, Domine DEVS bonarum virtutum dator &c. vt in originali. Aqua benedicta nouum cingulum simulq; Professum asperget, & incensabit: & leuando cingulum vetus dicat, exuat te Dominus veterem hominem cum actibus tuis, ac nouo eum præcingens, subdat. induat, & præcingat te Dominus nouum hominem, qui secundum DEVM creatus est in iustitia, & Sanctitate
veritatis :

veritatis: Choro idem repetente, tum sacerdos Kyrie eleison &c. Pater noster &c. & ne nos &c. Saluum fac seruum tuum &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis &c. Nihil proficiat inimicus in eo &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto &c. Dñe exaudi orationem meam &c. Dñus vobiscum &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiternus DEVS &c. vt in originali.

2. Orationibus completis, sacerdos intonabit TE DEVM Laudamus &c. quem vterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim nouiter professus, se super pannum nigrum in dextrū Latus collocet, Capite cervicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cuius caput, & pedes duæ candelæ trium vnciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO & illum deprecans pro toto mundo. Et completo per Chorum TE DEVM. Sacerdos stans versus professum dicat, surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus. leuato opertorio nigro, surget professus, ac coram Altari se collocabit, super primum gradum genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictiō DEI Patris omnipotentis &c. ac breuiter eum hortetur ad promissorum obseruantiam, & feruidam vsq; in finem perseuerantiam. Tandem, vt cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alij professi

faciant secundum gradum, ac eorum professionem.,
 deprecantes à **DOMINO** perseverantiam his verbis.
DOMINVS custodiat introitum tuum, & exitum tu-
 um ex hoc nunc, & vsq; in sæculum, illo respondente.
 Orate prome, His completis Professus ad suum locū
 pergat, & Sacerdos completa missa reuertatur in
 Sacrarium.,

Formæ professionis, & secunda Constit: Partis

Finis:

Cum

Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, præfati exponentes Constitutiones huiusmodi quo firmitus subsistant, & seruentur exactius, Apostolicæ Cōfirmationis robore cōmuniri summoperè desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos Iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere; ac irritum, &
inan e

inane si secus super his á quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus. & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, eiusque Eremorū, & Domorū Regulariū quarumvis etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis in contrariū præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis; illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliás in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice duntaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque; contrarijs, quibuscunq; Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transcriptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die vigesima septima Septembris 1669. Pontificatus Nostri anno tertio,

I. G. Slusius.

Con-

P A V L V S
E P I S C O P V S
S E R V V S S E R V O R V M D E I .

Ab perpetuam rei memoriam.

ATIONI congruit, & conuenit honesta-
ti, vt ea, quæ de Romani Pontificis gratia
processerunt, licet eius superueniente
obitu literæ apostolicæ confectæ non
fuerint super illis, suum consequantur
effectum.

Dudum felicitis recordationis Clementis Papæ VII præ-
decessori nostro, pro parte dilectorum Filiorū Maioris
Visitatorum, Priorum, & Fratrum Societatis Eremitarū
Sancti Romualdi Camaldulen: ordinis exposito: Quod
olim postquam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam præ-
decessor noster quondam paulo veneto, & quibusdam
alijs in literis tunc expressis Eremitis sacri Eremi dicti
ordinis Aretinæ diœcesis expressè professis, ardore ma-
ioris obseruantia, & perfectionis vitæ Eremiticæ feruē-
tibus inter alia, quod in quibusuis locis etiam extra Itali-
am & loca ultramarina, Monasteria Eremitoria, & reli-
giosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus,
& singulis indulgis, & priuilegijs quomodolibet á sede
Apostolica Eremitis sacri Eremi huiusmodi, ac congre-
gationi eiusdem Eremi, & S. Michaelis de Murano con-
cessis

Paulus

cessis gaudere, & habitum eiusdem religionis alijs exhibere possent, per suas in forma breuis literas licentiam concesserat: & ipse Paulus cum vno Socio Eremita vigore cōcessionis huiusmodi ad id electo ad locum Criptarum nuncupatū Castri Massatij Exin, Diocesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremiti prædicti erat accesserat, & ad eosdem Paulum, & socium, diuersarum partium tam ecclesiasticæ & religiosæ, quàm seculares personæ, in dies ad eosdē veniētes, cum eodē Paulo, & socio se coniunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successiuè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim ferè diruta, & partim ædificari cæpta, quæ postmodum ipsi restaurauerant, & quasi de nouo ædificauerant, tam à sede Apostolica, quàm à diuersis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Vidensq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremiti, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc vero generalem nuncupatū, & visitatores accesserat, eisdemq; seriem facti explicauerat, velleq; tam ipse, quàm cæteri Socij Eremitæ huiusmodi sub eorum obedientia & visitatione viuere declarauerat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, vt asserbat, à Congregatione huiusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinque; Criptarum, Massatij, S. Ieronimi de Pasculupo, Criptæ S. Benedicti in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiritu S. Exin. Eugubinx, Ancontanæ

Episcopus

nitanae, Firmanae, & Larinae dioecesi. à Sede praedicta
alijsq; Christi fidelibus praefatis eisdem, Paulo, & Soci-
js, ut praefertur, concessa, & Eremitas in illis tunc co-
morantes in eorum Congregatione receperat, ipsosq;
Paulum, & Socios receptos Eremitas, eorumq; Eremita-
toria, & religiosa loca huiusmodi in societatem Eremita-
tarum S Romualdi per maiorem, & olim Correctores
tunc autem visitatores, Capitulum, & Eremitarum hu-
iusmodi singulorum Priores, perpetuis futuris tempori-
bus regendam, & gubernandam erexerat: & eisdem
Paulo, & Eremitis praefatae Societatis condendi, & ce-
lebrandi generalia Capitula eiusdem Societatis, & in
eis Priores, Rectores, & alios Ministros eligendi, & pro
eiusdem Societatis conseruatione, & augmento Missas,
& alia diuina officia in eorum capitulis celebrandi, Ca-
pitula generalia eiusdem Societatis, & pro eius obser-
uantia quaecunq; statuta, ordinationes, & Constitutio-
nes edendi, & pro tempore edita corrigendi, reforman-
di, & mutandi: quae si contra substantialia Regulae S. Be-
nedicti non essent, à praedicto tunc vicario, & visitato-
ribus, aut praefatae Congregationis Capitulis derogari,
aut innouari sine dictorum Eremitarum consensu non
possent, ac alia loca quaecunq; & personas quascunq;
ineadem societate receptadi. Necno quod eiusdem Societa-
tis superior ex tunc maior nuncupado, per eiusdem Congre-
gationis Capitulum de Anno in Annu eligendus, loca, &
personas de Triennio in trienniu, & frequetius, si sibi
videretur, visitare deberet, licentia concesserat. Et om-
nia & singula priuilegia, gratias, & immunitates Ere-
mitis concessa, & quomodolibet

Paulus

& quomodolibet cōcedēda, tam S. Eremitarū Camaldulēsi
quantotius præfatæ Congregationis, eidem societati
Eremitarū S. Romualdi loca, & personas communia ef-
se, dummodo receptio, & admissio huiusmodi per Capi-
tulum generale Congregationis Sacri Eremitæ & S. Mi-
chaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, &
præfati Eremitæ vigore concessionis huiusmodi in eo-
rum Capitulo congregati nonnullas constitutiones, ordi-
nationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsā
alijs emittendis votis, & regularibus institutis Regulæ S.
Benedicti, & diuinis officijs celebrandis, ac alijs felicē
dictæ societatis, tam in spiritualibus quam in temporalibus,
gubernationem & directionem ac honestè & religi-
osè viuendi modum concernentia ordinauerant. Ac
postmodū Præsidentis & Definitores Capituli generalis
Congregationis S. Eremitæ, & S. Michaelis prædicti, per e-
orum speciales literas, dicta quinque Eremitoria, & soci-
etatem huiusmodi ab eorum congregatione penitus se-
parauerant, & dissolutam, & separatam esse declaraue-
rant, nullumq; sibi eligendi superiorem, nec non Eremito-
ria, ac illorum personas huiusmodi visitandi facultatē
referuauerāt. Quodq; præfati Eremitæ ad eorū superio-
ris huiusmodi electionē, prout eis visū foret, procedere
possent, ac in ijs, quæ Eremitoria, & illorū personas præ-
dicta concernebant, ac quicquid eidem societati vi-
sum foret, à sede Apostolica petere possent, ac volue-
rant, præfatus Clemens prædecessor prædicta omnia,
& dissolutionem huiusmodi approbauerat, & confir-
mauerat, eisq; vnum dictæ societatis Maiorem, &
Correctores

Episcopus

Correctores, nunc autem uisitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seipfos Annis singulis eligendi: qui eo ipso quo electi forent confirmati esse censerentur indulserat. Et successiuè cum ipsi pro dictæ societatis cōmodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis cassassent, & aliquas de nouo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis in meliorem formam reformassent: Idem Clemens prædecessor illas etiam approbauerat, & confirmauerat, prout in diuersis instrumentis, & scripturis vicarij generalis, ac uisitatorum præfidentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis prædecessorum diuersis litteris dicebatur plenius contineri. Ac pro parte eorundem maioris uisitatoris, priorum, fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi prædecessori humiliter supplicato, vt ex prædictis, & alijs eis concessis, & concedendi locis vnam tantum societatem Eremitarum sancti Romualdi erigere, & instituere præmissis, & alijs infra scriptis pro illorum subsistentia firmiori robur apostolicæ firmitatis adijcere, ac alias in præmissis opportunè prouidere de benignitate apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religiosarum personarum florere, ipsæque personæ acceptius diuinis beneplacitis se coaptare possent, solertix suæ curas libenter dirigebat: volens Maiorem, uisitatores, Priores, Officiales, ac Eremitas societatis huiusmodi amplioris apostolici fauoris præfidio

Paulus

dio complecti. Ac eos, & eorum singulos á quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; ecclesiasticis sententijs, censuris, & pænis, á iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existebant, ad effectum infrascriptorum duntaxat consequendum absoluens, & absolutos fore censens, huiusmodi supplicationibus inclinatus; sub Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, autoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunque alijs eis tunc, & pro tempore dictæ societati vbique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitarijs, & religiosis locis vnam tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitarijs, & religiosis locis pro tempore degentium societatem Eremitarum Sancti Romualdi nuncupandam per maiorẽ Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, iuxta ipsius societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quod omnes, & singuli dictæ societatis fratres præsentis, & futuri, quamuis in diuersis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, vnum tamen corpus, & vnica societas Eremitarum Sancti Romualdi Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi generalia, prouincialia, & alia Capitula eiusdem societatis, & in eis Superiorem Maiorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro eiusdem societatis conseruatione, & augmento, Missas, & alia diuina

Officia

Episcopus

officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaq; omnia & singula, quæ ad similes societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, erexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulta, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ societatis edita, vt præfertur, reformata, ac omnia, & singula priuilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ societati, vel per alium facultatem habentem, etiã viuæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabiliuit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decreuit. supplens omnes, & singulos tam iuris, quàm facti, defectus: si qui forsan interuenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Maioris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum fratrum præfatæ societatis, illas, & illa Quinque Eremitoria prædicta, eidem Maiori, Visitatoribus, Prioribus, & fratribus eorum erectæ societatis pro tempore existentibus, de nouo perpetuò concessit, & assignauit. Quòdq; omnes, & singuli dictæ societatis erectæ, Eremitæ ordinem prædictum in ipsa societate professi, tunc præsentés, & futuri, in Capitulo Generali pro tempore celebrandi in eo vocem habentes, pro felici dictæ societatis statu, & successu, alia statuta, Constitutiones, ordinationes, ac omnia, & singula, quæ in spiritualibus, & temporalibus ipsius societatis, ac eius regularis disciplinæ statum, obseruantiam, indemnitate, & circa diuini officij, & Missarum directionem, & ordinationem, ac ceremonias, absq;

Paulus

as, absq; ipsius regulæ in substantia, vel in effectu varia-
tione, interpretatione, vel declaratione quoquomodo
cōcernere possent, instituendi, ordinādi, interpretandi,
declarandi, & alia de nouo faciendi: & sic instituta,
ordinata, interpretata, declarata, & de nouo facta, in
toto, vel in parte, prout rerum, & temporum qualitas
exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutan-
di: Næc non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiti-
cæ huiusmodi barbam deferendi plenam, & liberam
eis concessit facultatem. Ac huiusmodi societatem,
omnesque, & singulos superiores Eremitas, oblatos,
nouitios, familiares, seruitores, & personas dictæ socie-
tatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Mona-
steria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque,
ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & fu-
tura, ad præfatam societatem quomodolibet pro tēpo-
rē pertinentia, & impostherum eidem de nouo erecte so-
cietati, quandocunque, seu quomodolibet vniri, vel
incorporari, seu subijci imperpetuum, vel ad tempus
contingeret, a quorumcunque legatorum etiam de la-
tere, necnon Nunciorum dictæ sedis, ac quorumuis
Officialium Romanæ Curix, & Patriarcharum, Archi-
episcoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisito-
rum hereticæ prauitatis, quacunque etiam Apostolica
auctoritate, ac aliorum quoruncunque iudicum ordi-
nariorum, & non ordinariorum quauis auctoritate, &
potestate fungentium ditione, auctoritate, superiorita-
te, potestate, dominio, uisitatione, reformatione, &
correctione: Ita quod contra dictam de nouo erectam
societatem,

Episcopus

societatem, vel eius singulares personas, Nec non Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei de qua ageretur ubicunque iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasuis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Datus, Datus, Tractis, subsidijs charitatiuis, Impositionibus ordinarijs, & extraordinarijs, Collegijs, Parochianis, vniuersitatibus, Monasterijs, fabricis, & alijs quibusuis personis, quacunq; auctoritate, & ex quauis causa, & consideratione etiam pro expeditione contra Infideles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de vrbe, Aut alijs imminentibus necessitatibus sedis prædictæ, auctoritate eiusdem sedis, vel quauis alia impositis, & imponendis, sub quacunq; verborum vi, & forma, etiam sub excommunicationis latæ sententiæ pæna exempti, & exempta censerentur, nisi de indulto, & societate huiusmodi specialis, & expressa mentio in litteris Apostolicis fieret: Et tunc non veram Decimam, sed mediam auri vnciam Cameræ Apostolicæ soluendo, pro omnibus eorum locis, ac Eremitarijs, bonis, & personis liberationem consequerentur; prorsus exempti, & totaliter liberauit: eaque omnia, & eorum quodlibet in ius, & proprietatem beati Petri, & sedis prædictæ, ac sub eorum,

Paulus

rum, & dictæ sedis protectione suscepit. Et si legati, & subdelegati ordinarij, aut aliæ personæ prædictæ, contra exemptionem, & liberationem huiusmodi quicquã attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum de super conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de nouo erectæ societatis Prælatos, Eremitas, vel procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis huiusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: & si fortè aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris, vel momenti. præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam confuram, & quatuor minores ordines promouendi, ad sacros verò, etiam si tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quolibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, vbicunque eis commodum foret, absq; licentia Diocessani etiam extra tempora, Diebus tamen dominicis, vel festiuis, eos promoueri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemq; Episcopum, pro consecrationibus Altarium, seu ecclesiarum, ac pro oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sacramento, adeundi, & de licentia eorum Capituli generalis, seu provincialis Ierusalem, & alia loca sancta visitandi, & inibi habitandi, ac loca, & eleemosynas etiam ab Infidelibus recipiendi licentiam, & facultatem concessit. Et insuper pro conseruatione puritatis eorum solitudinis, ne mulieres ad eorum Eremitoria etiam sancti Hieronymi de Pascilupo Eugubin. Dioc. tunc præsentia, & futura, intra videlicet per eos præfixos, seu præfigendos terminos, præter illos

Episcopus

los tantum Dies quos ipsi statuerent, dummodo non
ultra Tres Dies in quolibet Anno accedere quomodo-
libet sub excommunicationis pœna auderent, vel præ-
sumerent Cellularum tamen ipsorum ingressu semper
prohibito remanente, inhibuit. Demum pro commodi-
tate, & vtilitate, Eremitiorum, & locorum huius-
modi tunc præsentium, & futurorum, de licentia eorū
Capituli generalis, seu prouincialis, eis, & cuilibet eo-
rum, ac pro tempore existentibus quæcunque immobi-
lia ad eos, eorumq; ecclesias, Eremitoria, Altaria, &
loca huiusmodi pro tempore spectantia, & pertinentia
in emphitheosim perpetuam, vel ad tempus sub aliquo
annuo Canone, siue censu, quibusuis personis in eui-
dentem ecclesiarum, Monasteriorum, & regularium lo-
corum huiusmodi vtilitatem concedere, illaq; pro alijs
immobilibus vtilioribus permutare, seu vendere, & ali-
enare, & precium inde proueniens in alijs immobilibus
bonis eorum ecclesijs, Eremitijs, & regularibus
locis vtilioribus, ac alijs iuxta tenorem litterarum re-
colendæ memoriæ Pauli Papæ II. similiter prædecesso-
ris nostri de rebus ecclesiasticis non alienandis edita-
rum: Ita quod Priores, qui pro tempore essent locorū
huiusmodi Iudices, ad hoc vt immobilia bona huius-
modi in emphitheosim, vel censum, aut alijs danda, &
permutanda, seu vendenda, & alienanda coram eisdē
Iudicibus specificarentur, eligere possent, conuertere,
& cæteris Eremitijs eorum societatis, prout eis
commodius visum foret, pro eiusdem societatis conser-
uatione applicare valerent: & quæcunque bona, etiam
feudalia,

Paulus

feudalia, ac emphitheutica, etiam ecclesiastica eidem societati, tam inter viuos, quam causa mortis, seu testamento, vel codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè possent. Ita quod ipsa societas ad eadem onera; ad quæ donator, seu testator, huiusmodi occasione bonorum eorundem, tenebatur: & quæcunque alia, quæ ipse donator, seu testator etiam imponeret, omnino tenerentur: etiam si ad certum numerum generationum, aut nominationum eadem bona concessa essent, ipsa societas, non perpetuo, sed per Triginta annos, pro qualibet generatione, seu nominatione, huiusmodi bona eadem tenere possent: & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos deuoluerentur, & absq; eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinauit. Vtlerius ipsis, de licentia Capituli generalis, seu prouincialis dictæ societatis, curam animarum Monasterij sancti Saluatoris de monte acuto, & parochialium sancti Michaelis Archangeli, ac Prioratus sancti Saluatoris de fanno Perusina, Tudertina, & fanesis diocesis ecclesiarum eidem societati perpetuo canonica vnitariū abdicare, & de consensu illorū parochianorū, in locodictis parochianis ac cōmodo alias, Ecclesias, quib; cura parochianorū præfatorū applicaretur, construere facere, seu alteri parochiali, quæ parochianis huiusmodi accommoda foret, etiā de cōsensu illius Rectoris, cui pro huiusmodi cura exercēda quod inter eos cōuentum esset soluerent, ac illas iurisdictioni ordinarij loci subijcere, ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedendā recipere, & eorum vsui applicare. Neenon loca, siue Eremitoria pro

Episcopus

pro tēporē recepta perficere, & alia de nouo cū eccle-
sijs, oratorijs, humili campanili, Cellulis, & officinis
necessarijs construere, seu construi, & iam constructa
pro conuenientiori eorum mansione demoliri facere,
& ea ad aliorum locorum constructorum, siue de nouo
construendorum vsū conuertere facultas recipiendi
quoscunq; religiosos: Ac pro dicti ordinis propagatio-
ne, omnes, & singulos religiosos quoruncunq; etiā
Mendicantium ordinum, & congregationum, ac Mona-
steriorum ad Eremitoria præfata, tanquam ad arctiorem
vitam conuolare, & sub societate, & eorum habitu al-
tissimo famulari eligentes superiorum suorum licentia
perita, licet non obtentā, absq; aliqua contradictione,
vel obstaculo recipere, ipsiq; sic recepti, & in eadem
societate siue ordine professi, ad omnia officia, & digni-
tates societatis eorundem Eremitarum promoueri, &
assumi liberè, & licitè, valerent; indulfit. Postremo
Majori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Prouin-
cialibus, Prioribus, & alijs Officialibus, ac fratribus
siue Eremitis præfatis; vt ipsi, & omnes, & singuli, ac
Commisii, Oblati, Nouitij, seruitores, familiares, Bene-
factores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ,
Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunq; bona,
& cætera alia eiusdem societatis pro tempore perti-
nentia, omnibus, & singulis indulgentijs, peccatorum
remissionibus, gratijs, concessionibus, facultatibus,
immunitatibus, exemptionibus, priuilegijs, præmi-
nentijs, prærogatiuis, libertatibus, fauoribus, licentijs,
& indultis apostolicis, vel aliter qualiacunq; essent,
quibus

Paulus

quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, societates, & Monasteria, sub approbatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militantia, eorumq; superiores, generales, prouinciales, & particulares Monachi, seu religiosi, Commissi, Oblati, Nouitij, familiares, seruitores, Benefactores, & aliæ personæ eorumque Ecclesiæ, Oratoria, & alia quæcunq; bona; quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens prædecessor haberi voluit pro sufficienter expressis, coniunctim, vel diuisim, eis, & cuilibet ipsorum in genere, vel in specie, etiam viux vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quàm temporalibus, & tam in communi, quàm particulari, seu aliàs quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere possent, quomodolibet in futurum absque vlla differentia, tam in communi, quam particulari, vel aliàs quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de nouo concessit pariter, & indulgit, & in eis locum habere voluit; ac si eisdem omnia, & singula præmissa directè, & expressè concessa fuissent: exceptis, quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas, ac vt dum priuilegiarum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indultorum eorum, & cuiuslibet dictorum ordinum Congregationum, societatum, & Monasteriorum originales literæ, seu transumpta autentica ex illis
prout

Episcopus

prout in fauorẽ dictæ societatis, eusq; superiorum, Eremitarum, Commissorum Oblatorum, Nouitiorum, familiarum, seruatorum Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum, locorũ bonorum, & aliorum cæterorum eiusdem societatis ostenderentur: vel exhiberentur, eadem fides indubia adhiberetur, tam in iudicio quam extra, & alijs locis quibus opus foret: ac si pro. & in fauorem eorum societatis, Ecclesiarũ Eremitiorũ, & Monasteriorũ, fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarũ à sede prædicta amanassent, ac eis, & cuilibet ipsorum fulsset immediatè concessæ, mandauit. Necnon quod literarum desuper conficiendarum transumptis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati Ecclesiastici munitis ubiq; staretur, prout originalib; literis staretur, & plena fides in iudicio, & extra adhiberetur: quæ eisdem desuper conficiendis literis daretur si essent exhibitæ, vel ostensæ: Quodq; literæ ipsæ desuper conficiendæ cum confectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; sub quibusuis reuocationibus, modificationibus, limitationibus, & suspensionibus quarumcunq; literarum gratiarum & dispositionum, per ipsum Clementem prædecessorem, & Sedem prædictam etiã motu proprio & ex certâ sciẽtia, seu ad Imperatoris, Regũ, & Ducum instantiam concessis & concedendis, nullatenus comprehenderentur, sed semper ab illis excepta essent, et esse censerẽtur. Et quoties reuocata modificata, limitata, suspensa, aut alterata forent; toties in eo statu, in quo ante reuocationem, modificationẽ, limitationem,

Paulus

limitationem, & suspensionem huiusmodi repositæ, restitutæ, & reintegratæ, ac si opus foret de nouo concessæ essent, & esse censerentur: Et quotiescunq; per aliquem, aut plures actus, contra ea, aut ipsorum aliqua, à quoquam cuiuscunq; dignitatis, status, gradus, & conditionis foret, ex negligentia, vel ignorantia illorum, quibus ea concedebantur, aut aliquauis causa scienter, vel ignoranter attemptari, vel attemptata obseruari contingeret, nullum tamen propterea exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, gratijs, indultis, & priuilegijs huiusmodi præiudicium generaretur; sed ea omnia, & singula in suo robore, & firmitate permanerent, easdem litteras, absq; aliorum instrumentorum, litterarum prædictarum productione, & ostensione ad probandum plenè omnia, & singula superius enarrata, & specificata in iudicio, & extra ubiq; sufficere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri. Et si forte contingeret aliquod dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis huiusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & iurisperitorum interpretatione dictæ societatis de nouo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum fauorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Iudices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiarum, iudicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia iudicandi, & interpretandi facultate,

Episcopus

cultate, & auctoritate, irritum quoque, & inane, quicquid secus fieri siue attemptari contingeret, decreuit. Ac voluit, & concessit vniuersis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & alijs in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quaruncunq; Metropolitanarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archiepiscoporum, & Episcoporum in Spiritualibus Vicarijs, & Officialibus generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios litteras desuper conficiendas huiusmodi cum cōfectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; solenniter publicantes, ipsiq; Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdem Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui, & gaudere, non permittentes ipsos, seu ipsas super his per quoscunq; quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna iuris remedia, appellatione postposita, compeisci, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas iteratis vicibus aggrauandi; Inuocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachij secularis. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica alijs vniri, tenerentur exprimere verum annum valorem secundum communem estimationem, tam beneficij vniedi, quàm illius, cui vnio fieri peteretur; alioquin vnio non valeret:

Paulus

valeret: & semper in vnionibus commissio fieret ad partes vocatis quorum interesset. Necnon Pauli prædecessorum prædictorum, ac similis memoriæ Innocentij III. contra exemptos edita, quæ incipit Volentes. Necnon quibus cauetur, quòd nullus extra suam Ciuitatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis casibus, & in illis vltra vnam Dietam à fine suæ Dioc. ad iudicium euocetur; seu ne Iudices à sede prædicta deputati extra Ciuitatem, vel dioc. in quibus deputati forent, contra quoscunq; procedere, aut alij, vel alijs vices suas committere præsumerent Bonifacij V I I I. Roman. Pontificum etiam prædecessorum nostrorum, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo non vltra Tres dietas aliquis dictarum litterarum desuper conficiendarum auct. non traheretur, & quibusuis alijs Apostolicis, Necnon Prouincialibus, & sinodalibus Concilijs editis, generalibus, & specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac prædictarum Ecclesiarum, Monasteriorum etiam Sancti Antonij de Sancto Antonio, ordinis Sancti Augustini vienen. dioc. & religiosorum locorum, ac ordinum quorumcunq; etiam Camaldulen. huiusmodi, & aliorum etiam Mendicantium, & non mendicantium statutis, & consuetudinibus etiam illis, in quibus cauebatur: vt mulieres ad dictum Eremitorium Sancti Hieronimi de Pasculupo sub excommunicationis latæ sententiæ pæna nunquam accederent iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roborato priuilegijs quoque, & indultis, ac litteris Apostolicis Camaldulen. alijsq; ordinibus Mendicantium,

Episcopus

cantium, & non mendicantium, & Militiarum Ecclesijs, Monasterijs, & Sancti Antonij huiusmodi, Necnon vniuersitatibus, Congregationibus, societatibus, Communitatibus, Collegijs, & cæteris alijs personis, & locis per eundem Clementem prædecessorem, & sedem prædictam, sub quibusuis verborum formis, & clausulis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis illis præsertim, quibus inter alia caueri dicebatur expressè quod nulli fratres, seu Monachi, de dictis etiam Mendicantium ordinibus, ad alium ordinem etiam strictiorem transeuntes per Superiores Priores, & alios fratres ordinum, aut societatum, ad quos si transierint etiam de licentia eorundem Superiorum petita, & obtenta, recipi, & admitti possent; alijs recipientes, & recepti excõmunicationis sententiã incurrerët. ipsiq; sic vel alio modo recepti, ad aliquod officium seu Prælaturam eiusdem ordinis, in quo recipiebantur, eligi non possit, absq; apostolicæ sedis speciali, & expressa licentia, per ipsius sedis patentes litteras cõcedenda, faciëtes plenã, ac certã, & determinatã de statuto, & iordinatione huiusmodi expressã, & indiuiduã mensionem. Quibus omnibus etiã si pro eorũ sufficenti derogatione de illis, eorũq; totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua mētio, seu quæuis alia expressio habēda, vel aliqua alia exquisita forma seruanda foret, dictus Clemens prædecessor eorũ õni tenores, & formas illorũ cõcessionũ, ac si de verbo ad verbũ infererëtur, pro expressis habēs, illis alijs in suo robore permāsuris ea vice duraxat auctorit, prædicta specialiter, & expressè derogauit, cæterisq; cõtrarijs quibuscũq;. Ne autē de absolu-

Paulus

atione, erectione, institutione, approbatione, cōfirmatione, suppletionē, cōcessionē, assignatione, exēptione, liberatione, susceptione, inhibitione, statuto, ordinatione, indulto, volūtate, mādato, decreto, & derogatione prædictis, pro eo quod super illis dicti Clemētis prædecessoris eius superueniēte obitu litteræ cōfectæ non fuerūt, valeat quo modolibet hæc fitari, ipsiq; Maior, Visitatores, Priores, Officiales, & fratres illorū frustrētur effectu, volumus, & similiter apostolica auctor. decernimus, quod absolutio, erectio, institutio, approbatio, cōfirmatio, suppletio, cōcessio, assignatio, exēptio, liberatio, susceptio, inhibitio, statutū, ordinatio, indultum, volūtas mādātū, decretū, & derogatio Clemētis prædecessoris huiusmodi perinde à dicta Die Tertio Non. Septēber. suū sortiatur effectu; ac si super illis ipsius Clemētis predecessoris litteræ sub eiusdē Dei Dat. cōfectæ fuissēt, prout superius enarratur. Quodq; præsentēs litteræ ad probādū plene absolutionē, erectionē, institutionē, approbatōnē, cōfirmationē, suppletionē, cōcessionē, assignationē, exēptionē, liberationē, susceptionē inhibitionē, statutū, ordinationē, indultum, volūtātē, mādātū, decretū, & derogationē Clemētis prædecessoris huiusmodi vbique sufficiāt, nec ad id probationis alterius adminiculū requiratur. Quocirca vniuersis, & singulis venerabilibus fratribus nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Dilectis filijs Abbatibus, ac alijs personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon Metropolitan. & aliarū Ecclesiarū Canonice, ac eorūdē Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum,

Episcopus

Episcoporum Vicarijs in Spiritualibus, & Officialibus generalibus per Apostolica scripta mādamus; quatenus ipsi, vel Duo, aut vnus eorū per se, vel per aliū, seu alios, præsentes litteras, & in eis cōtēta quæcūque, vbi, & quādo opus fuerit, ac quotiēs, pro parte Maioris, Visitatorū, Priorū, Officialiū, & Fratrum, Prædictorū, seu cuius eorū desuper fuerint requisiti, solēniter publicātes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistētes, faciāt auctoritate nostra præsentes litteras, & in eis cōtēta huiusmodi firmiter obseruari, ac singulos, quos eodē præsentes litteræ cōcernūt, illis pacificè gaudere; non permittētes eos desuper per quoscūque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari: Cōtradictores quoslibet, & rebelles per cēsūrā Ecclesiasticā, & alia opportuna iuris remedia, appellatione postposita, cōpescēdo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus cēsuras, & pænas ipsas etiā iteratis vicibus aggrauādo: Inuocato etiā ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis, iuxta volūtatē & cōcessionem Clemētis prædecessoris huiusmodi. Nō obstātibus omnibus suprædictis; Aut si aliquibus, communiter, vel diuisim, ab dicta sit sede indultū, quod interdici, suspēdi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non faciētes plenā, & expressā, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mētioē. Nulli ergo ōnino hominū liceat hāc paginā nostræ volūtatē, decreti, & mādātī infringere, vel ei ausu temeratio cōtraire. Si quis autē hoc accēptare præsupserit, Indignationē ōnipotētis Dei, ac beatorū Petr., & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Dat. Romæ apud S. Petr. Anno Incarnationis Dominicæ Millefimo quingentesimo trigesimo quarto Tertio Non. Nouembr. Pontificatus nostri Anno Primo.

Confirmatio Indultorum, seu Priuilegiorum, ac Indulgentiarum, nec non Statuti, siue Decreti Capituli Generalis, ac extensio Constitutionis fel. rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambitosam ad Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ.

C L E M E N S
P A P A N O N V S
A D P E R P E T V A M R E I M E M O R I A M.

X iniuncto Nobis diuinitus, meritis licet imparibus, Apostolicæ seruitutis officio, ad ea libenter intendimus, per quæ felici Congregationum quarumlibet, præsertim Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ successui, & Religiosorum in ea Altissimo famulantium quieti, spiritualique consolationi prouidetur, ac ut Priuilegia, Indulta, & Indulgentiæ per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros eis concessa, eò firmitus illibata persistant, quo sæpius fuerunt Apostolica auctoritate munita Nostræ confirmationis robur, prout in Domino conspiciamus, salubriter expedire: Cum sicut accepimus Camaldulensis Ordo in summa puritatis, & deuotionis perfectione, cum bonæ famæ, & virtutum odore ad ædificationem militantis Ecclesiæ, cooperante Domino, per longam annorum seriem, ac exemplari Religiosorum suorum vita, & sanctimonia semper flourerit, & floreat, nihilominus, postquam fel. rec.

Hh

Vrba-

Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum Camaldulensem Hetruriæ, siue Prouinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulensis Perusinz, seu nullius Diocesis earumque respectiuè Eremos Monasteria, membra, & alia regularia loca ab eis quomodolibet dependentia, inuicem perpetuò vniuerat, incorporauerat, ac in vnã solummodo Congregationem Eremitarum Camaldulensium nuncupandam crexerat, & instituerat, ita vt Camaldulensis Hetruriæ Eremus totius Congregationis esset caput, ac vterius vnionem, & incorporationem, aliàs de Camaldulensi Eremo in Montibus propè Taurinensem Ciuitatem sita, vnâ cum omnibus alijs Eremis, & locis, ab ea dependentibus, siue ad illam quomodolibet spectantibus, supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbauerat, & confirmauerat, inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sacræ Eremitæ nuncupatos, ex vna, ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici, Dominij Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ, qui olim sub Congregatione Sacræ Eremitæ Montis Coronæ comprehendebantur, ex altera, ac illos Pedemontanæ Nationis, ex reliqua partibus variæ lites, & dissensionis exortæ fuerint, Nos ob peculiarem, quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus affectum, considerantes, nullum aptius remedium adhiberi potuisse, ad consequendam animorum quietem, & firmiorem charitatem, quam dictas Nationes separare, & reducere ad formam regimini, quo gubernabantur, ante

illarum vnionem, vt præfertur factam: propterea, di-
ctas vnionem, & incorporationem dictæ Eremi Cam-
aldulensis Hetrurix, siue Prouincix Aretinx præ-
dictæ, ac Congregationis Montis Coronæ earumq;
respectiuæ Eremorum, & aliorum Regularium lo-
corum, adinuicem, sic vt præfertur á prædicto Vrba-
no Prædecessore vnitorum, nec non aliam vnionem
siue incorporationem prædictæ Eremi Camaldulē-
sis in Taurini Montibus, vt præfertur sitæ, vna cum
eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congre-
gationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Præde-
cessore, etiam vt præfertur confirmatam reuocau-
imus, dissoluimus, & annullauimus, iuribusq;, & effe-
ctu penitus, & omninò euacuauimus, ac Nationes
prædictas ab inuicem separauimus, easq; ad formam
regiminis, quo, antea dictas vniones respectiuè gu-
bernabantur, reduximus, prout in Nostris litteris, in
forma Breuis sub Datum 24. Octobris anno Domini
1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius conti-
netur, subinde Nos Constitutionem à præmemorato
Urbano Prædecessore Nostro, super translatione
Eremitarum, de vna Prouincia, siue Natione ad alte-
ram Prouinciam, seu Nationem, iuxta formam, ab eo-
dem Urbano Prædecessore præscriptam, reuocau-
imus cassauimus, ac similiter annullauimus, prout in
alijs Nostris litteris in eadem forma Breuis, de super
sub Datum Romæ 23. Martij anni eiusdem Domini
1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expe-
ditis, vberius etiam continetur. Et cum sicut etiam

accepimus, in Capitulo Generali habito, de præfenti anno pro maiori Regularis disciplinæ obseruantia, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statutum, siue decretum, quod si aliquis ex Eremitis prædictis, siue sit ipsius Congregationis Montis Coronæ Maior, siue sint Visitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunque alia dignitate suffultus, quascunque Prælaturas, Dignitates, munera, & officia quæcunque, aut quascunque alias honorum gratias, mediante quorūcunque Principum, tam Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis de Monte Corona existentium, quam secularium favore, à sede Apostolica directè, vel indirectè, absq; consensu Capituli Generalis impetrauerit, literæ pro consequenda dicta Prælatura, siue dignitate munere aut officio, aut quacunq; alia honorum gratia, etiã si literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis Apostolicis, de prædicto statuto, siue decreto expressa, & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent roboris, vel momenti, Nos qui certè scimus, & ex euidencia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est vitiorum mater, sanctitatis tinea, ac cordis excæatrix. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ex voto Congregationis, sub die 19. Iulij præfentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, cui hoc negotium discutiendum commiseramus, prædictos Eremitas Montis Coronæ amplioris gratiæ, fauore prosequi volentes, prædictarumque, & aliarum litterarum, etiam in simili forma Breuis, si quæ sint, superinde confectarum tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, statutum, siue decretum prædictum, nec non omnia, & singula Indulta, Priuilegia, & Indulgentias, hætenus à diuersis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, eidem Congregationi Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ concessa, ac reuocationes, dissolutiones, & separationes Eremitarum Hetrurix, & Congregationis Montis Coronæ, ac Eremitarum Camaldulensium, propè Taurinum, sic ab inuicem per Nos factas, & reuocationem statuti Urbani Prædecessoris Nostri huiusmodi super translatione Eremitarum prædictorū, aliaq; per Nos gesta, & ordinata pro maiori, & firmitati subsistentia, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, omnesque, & singulos, tam iuris, quàm facti, solemnitatumq; etiam substantialium defectus, si qui forsan quomodolibet interuenerint, in eisdem supplemus, nec non Constitutionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa Octauo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro maiori supradicti statuti, siue decreti corroboracione,

roboratione, ad eisdem. Eremitas Camaldulenses
 Montis Coronæ extendimus, illamq; omnes compre-
 hendere, ac eisdem ad eiusdem Constitutionis obser-
 uantiam, strictè obligatos esse, cum earundem pœna-
 rum in dicta Constitutione contra transgressores com-
 minatarum incurfu declaramus, ac eisdem. Eremitis
 Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ iti-
 nerantibus, siue genuflexis, aut aliàs deuotè Coronam
 Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam
 ultra aliàs Indulgentias, iam pro dictis Coronis recita-
 tibus concessas, de nouo pariter, dicta auctoritate con-
 cedimus, & elargimur: Præsentes quoq; ex eo quod in
 præmissis, quicumque interesse habentes, seù habere
 prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea
 vocati, vel auditi fuerint, nullo vnquam tempore,
 quouis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis,
 vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis
 Nostræ, alioue quomodolibet, quantumuis magno, &
 substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu
 notari, impugnari, infringi, retractari, in ius, vel con-
 trouersiam vocari ad viam, & terminos iuris reduci,
 seù aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in inte-
 gram, aliudque, quodcunque iuris facti, vel gratiæ re-
 medium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu si-
 mili concessio in iudicio, vel extra illud, vti, seù se iu-
 vari posse, neq; sub quibuscunque similium gratiarum
 reuocationibus, limitationibus, derogationibus, aut
 alijs contrarijs dispositionibus, etiam per Nos, & Sedè
 prædictam, quibusuis de causis, etiam necessarijs quo-
 modolibet

modolibet faciendis comprehendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Maiorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quandoque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuò suffragari, ac ab omnibus illis ad quos spectat, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Iudices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoq; & inane decernimus, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignorantè, contigerit attentari. Quocircà Dilectis Filijs Nostris, nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vicecancellario, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per præsentès committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentès has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Maioris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicuius ex eis fuerint requisiti, solemniter

ter publicantes, eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inuiolabiliter obseruari, ipsosq; Maiorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunq; quomodolibet molestari, contradictores, quolibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, aliaq; opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisq; super his habendis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, seruata forma Concilij Tridentini aggrauando, inuocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac Felice Bonifacij Papæ Octauæ Prædecessoris Nostri, de vna, & Concilij Generalis de duabus Dietis: Dummodo quis, vltra tres Dietas, earundem vigore præsentium extra suam Ciuitatem, vel Diœcesim, ad iudicium non trahatur, ac quibusuis alijs Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiã iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis quibusuis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq; & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam

Motu

Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc seruanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, harnm serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscunq; Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris. Die 15 Octobris 1669 Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris.

F. Murotus Secret.

foris. G. ab Hinnesdael

P A V L V S
P A P A S E C V N D V S
A D P E R P E T V A M R E I M E M O R I A M .

 Ambitiosæ cupiditati illorum præcipue
qui diuinis, & humanis affectati damnati
A. one postposita, immobilia & pretiosa
mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ,
Monasteria, & pia loca reguntur illustran-
turq; & eorū Ministri sibi alimoniā vēdicāt prophanis
vsibus applicare, aut cum maximo illorū ac Diuini cul-
tus detrimēto exquisitis medijs vsurpare præsumunt,
occurrere cupientes. omniū rerū & bonorū Eccl. ali-
enationem omneq; pactum per quod ipsorum domi-
nium trànsfertur, cõcessionem, hypothecam locatio-
nem, & conductionem vltra triennium, nec non in-
feudationem & contractum emphyteuticum præter-
quam in casibus à iure permissis, ac de rebus & bonis
in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & tunc
cum Ecclesiarum euidenti vtilitate ac de fructibus &
bonis quæ seruando seruari non possunt. pro instantis
temporis exigentia hac perpetuò valitura Constitut.
præsenti fieri prohibemus. Prædecessorū N. Constit-
utionibus, prohibitionibus, & decretis alijs super hoc
editis, quæ tenore præsentium innouamus in suoni-
hilominus robore permansuris. Si quis autem con-
tra huius nostræ prohibitionis seriem, de bonis & re-
bus eisdem quicquam alienare præsumpserit, aliē-
natio, hypotheca, concessio locatio, conductione, &
infeudatio

Paulus Papa Secundus

Infeudatio huiusmodi nullius omnino sint roboris vel
momenti. Et tam qui alienat, quam is qui alienatas res
& bona prædicta receperit, sententiam excommu-
nicationis incurrat, alienati verò bona Eccl. Monaste-
riorum locorumq; piorum quorumlibet inconsulto
Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem
si Pontificali vel Abbatiali præfulgeat dignitate, in-
gressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex
menses immediate sequentes sub interdicto huius-
modi animo [quod absit] perseverauerit indurato,
lapsis mensibus eisdem, à regimine & administrati-
one suæ Eccl. vel Monasterij cui præsidet in spiritu-
alibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Cō-
mendarij & aliarum Eccl. Rectores, beneficia vel ad-
ministrationem quomodolibet obtinentes, Priorati-
bus, Præposituris, præpositatibus, dignitatibus, per-
sonatibus, administrationibus, officijs, Canonicati-
bus, præbendis, alijsq; Eccl. cum cura, & sine cura se-
cularibus & regularibus beneficijs, quorum res bona
alienarunt duntaxat, ipso facto priuati existant, illaq;
absque declaratione aliqua vacare censeantur, po-
sintq; per locorum ordinarios, vel alios ad quos eo-
rum collatio pertinet, personis idoneis [illis exceptis
quæ propterea priuatæ fuerint] liberè de iure cōferri;
nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter
aut generaliter reseruata. Nihilominus alienatæ res
& bona huiusmodi à Eccl. Monasteria & loca pia
ad quæ ante alienationem huiusmodi pertinebant
liberè reuertantur. Nulli ergo &c. Dat. Romæ Anno
Incarnat. Dñi 1468 Kalend. Martij.   lii   Index

I N D E X

Primæ & Secundæ Partis Constitutionum.

Primus numerus significat paginā, secundum: num: marg:

A

- Abbas:** istud nomen Abbatis non est in usu in Congregatione nostra, sed Prioris & Maioris. pag. 20. n. 1
- Praelati** debent obseruare doctrinam S. Benedicti in descriptione Abbatis. pag. 17. Regulæ Cap. 2.
- Acceptare:** Locum nouum, qualem, à quibus & quomodo debet acceptare. pag. 230. vide loca noua.
- Accusator:** nisi probet aut conuincitur qualem pœnam subire debet pag. 84 n. 5 Denunciations in visitationibus scribi debent. pag. 84 num. 5.
- Aqua benedicta** à quo debet benedici diebus Dominicis. p. 58. n. 11 à quibus datur, & quomodo Eremitæ stare in Choro debeant dū asperguntur. pag. 57. n. 5.
- Accendere lucernas in choro & Candelas in Eccl.** quis debeat pag. 48. num. 7
- Acceptator personarum,** quomodo punitur. pag. 99. num. 2
- Adoratio Crucis,** & quo ordine. pag. 70. n. 21
- Acrumina & fructus** nō possū colligi sine licentia. pag. 117. n. 20
- Alienatio** quid in illa obseruari. debet. pag. 23. n. 3
- Animalia clamosa & latrabilia** exceptis canibus prohibentur. pag. 33. num. 5
- Antiphonæ** quomodo, & à quibus dicuntur. pag. 46. n. 4 5
- Anniversaria** quot, pro quibus & quando absoluuntur, & si possunt transferri. pag. 106. 14. in illis quot Candelæ tempore missæ, laudum & in medio Eccl. ad tumbam accenduntur. pag. 107. 15.
- Anni Prælatuoræ,** vide Prælatura, Maior, Visitator & Prior
Anni

I N D E X

Anni Professionis, vide Professio, Maior Visitator & Prior
Apostata & Fugitiuus debet quari á superiore. p. 85. 1.
quando reuertitur qualem pœnam incurrat. p. 85. 1.
quid debet obseruari in recipiendo. p. 85. 1. potest dispensari ad
Prelaturas & quomodo. p. 65. 2. Qui sine licentia vadit Romã
aut ab Eremito ad Eremitum, qualem incurrit pœnam. pag. 86. 4
Appellatio facta, in quo casu suspendit pœnam. p. 177. 16. 17
Arbores prohibentur scindi etiam á Priore & quomodo. p. 10. 2.
vide Sylua.
Archiuum pro conseruatione scripturarum & Bullarum in quã-
libet Eremito. p. 177. 19.
Arma relinquuntur ad portam Eremiti. 183. 4. vide porta.
Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis sine licentia. p. 151. 1
Artifices quibus debent consignari illorum opera. p. 151. 1.
Absolutio percussoris Clerici, ad quẽ spectat si est publica p. 27. 9
Excommunicatorum. p. 127. 1. vide Censura, Generalis quoties
fit in anno & quomodo. p. 127. 2. 3 Non absoluntur qui accipiunt
sacras reliquias sine præuia restitutione. p. 93. 3.
Aspersio quando fit. 57. 5. vide aqua Benedicta. Abstinentia
quomodo fit. 151. 5. Cum fructibus in aestate quando transfertur.
p. 114. qualibet septimana fieri debet. p. 114. 5
Abstinentia assignata pro pœna quomodo debet fieri p. 114. 6. 6
In Quadragesimis quando & quomodo fiat. 115. 9.
quando dispensatur. 115. 9. Conuersis conceditur vinum & fructus
p. 115. 9. Actus Capitulares fiunt. p. 214. 11. Spectantes ad
communem obseruantiam statim obligant. p. 214. 12. Qui ha-
beant vim legis, & quando pro reuocatis habentur. p. 214. 12
Definitores annotent quos nolunt publicare 223. 2. Spectantes
adquamlibet Eremitã quis teneatur portare descriptos. p. 225. n. 7
Spectantes ad communem obseruantiam quomodo possunt annu-

I N D E X

lari. p: 232. 2. *Aue Maria datur signum illius post Cōpletorium*
 & quom. in nocte post laudes in die post nonam aut vesperas. p.
 26. 7. *Interualla & tractus illius & quando dicitur flexis genib9*
 pag. 26. 7. *Datur signum simile mortuo Eremita* pag. 106. 12.
Aduocatus eligitur a Conuentuali Capitulo. p. 233.
Autoritas Dieta, vide, Dieta: Maioris cū visitatorib9 p. 225. 1.
Solius Maioris circa correctionem. p. 226. 2. *Cum visitatoribus*
In dubijs. p. 227. *In negotijs grauib9.* p. 228. 9. *In Conducē*
dis visitatoribus pro visitatione particulari. p. 229. 12.
In limitanda visitatorum autoritate aut in assignatione socij visi-
tatori vno. p. 229. 14. *In eligendis visitatoribus.* p. 229. 16

B

Balneum quando a quibus a quot medicorum Consilio conceditur
 pag. 105. 8. *Cui conceditur adeundi balneum debet illi dari*
socius & pecunia. 105. 8.
Balletatio. Qui procurat ballotationem aut votum pro se vel pro
alijs pro obtinendo aliquo officio qualem penam subeat vide offi-
cium Calculus Candidus negat, niger affirmat p. 194. 2. *Qan-*
do sunt vota paria quid faciendum p. 194. 2. *nulla ratione de-*
bet perueniri ad Cognitionem calculus p. 215. 14. *Practicatio*
secreta de negotijs Capituli Generalis, prohibetur p: 215. 15.
Ordo ballotandi pro Praelatis in Definitorio p: 219. 7. *Quando*
iterato fit ballotatio & nominatio p. 219. 7. *vide Definitorium.*
Banditi Debitores aut Contumaces non debent recipi in nostris
locis a Prioribus. 143. 7.
Barbam debent alere nostri Eremita & quis vsus crinium circa
os p: 185. 5.
Barbitonsorium quale & quibus rebus instruitur p: 185. 4.
Barbitonsor qualis eligi debet. p: 185. 4. *Omni tertia septimana*
vadat

I N D E X

*Vadant aut tondeat & quomodo. p: 185. 5. Qui transit hoc tem-
 pus sine licentia priuatur vino p: 185. 5. Quales dies deputa-
 ti ad tonsuram extra hos non potest radi sine licentia p: 186. 8.
 Benedictio rerum necessariarum renouatur omni anno. p: 97. 8.
 Benedictio mensæ. p: 151. 4.
 Bibere quomodo & qualis mensura potus. pag: 120. 1. 2.
 Bireti duo Cöceduntur. p: 149. 14. nõ vititur solus biretus. 149. 13.
 Bestia non vadant per Eremum & intrent illam ad quem spectat.
 184. 6.
 Breuiarium monasticum debet obseruari in toto. p: 43. 1.
 Bursæ quando Consignantur depositario tempore Capituli Gene-
 ralis p: 210. 3. quando redduntur Prioribus. 225. 8.*

C

*Campanæ Nostrarum Eremorum quot & quales. p: 131. 1
 vide Missa.
 Candelæ Quando debent accendi super Altare. p: 51. 1. 2. quis
 accendit. p: 51. 2. In festis primæ Class. & secundæ in quibus
 celebrat superior quot accenduntur & Cuius ponderis. item in
 Missis Conuentualibus in festis duplicibus & semiduplicibus
 in vigilia Pentec. & in Dominica Palmarum. P: 59. 15. Cuius
 pöderis sunt quæ portantur ab Eremitis in processionibus p: 70. 18.
 in triangulo Altaris in adoratione Crucis in basili Sabb: Sancto
 in die Purificationis p: 70. 18. Albæ esse debet excepto. p: 70. 20.
 In anniuersarijs & exequijs ad Catalectum. p: 107. 14. Canes
 permittuntur pro Custodia p: 33. 5.
 Capocalia Eremitarum qualia debent esse. p. 74. 24.
 Capitulum triplex fit in Congregatione Generale,
 Conuentuale & Culparum. p: 22. 1.
 Capitulum Conuentuale: quale sit signum pro Capitulo.*

Conuentuali.

I N D E X

Conuentuali. p: 22 2. *quis habeat vocem in illo.* p: 22. 2. *ad quem spectat proponere negotia tractanda.* p: 22. 2. *ad que negotia adunatur.* p: 23. 3. *Reuelare tractata in Capitulo prohibetur & quæ pena.* p: 23. 4. *facit Officiales Domus quando & quomodo.* p: 173. 2. 3. *Concedit licentiam fabricandi noua,* p: 178. 24.

Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. p. 131. 1. 176. 11. *fit in sabb: aut alio die.* p: 174. 7.

Quò ordine. p: 175. 8. 9. 10. *quomodo dicuntur Culpa.* p: 176. 11. *quo ordine.* p: 176. 12. *vocantur negligentes.* p: 176. 15. *illuc congregantur omnes Eremitæ ad initium Capituli Generalis.* p: 202. 2. & *ad audiendam lectionem Actuum capi:* 223. 4. 5

Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam p: 12. 10. *vbina Celebratur & qui cibi dantur feria Quarta.* 114. 4. *in fine datur absolutio generalis quo ordine & forma* p: 127. 2. 3. *In qua etate dispēsat cum Nouitijs* p: 152. 1. *Cū quali aduertētia recipit Religiosos alterius Ordinis* p: 152. 3. *Dispensat pro susceptione Ordinis Præsbyteratus ante 5. annos Professionis.* p: 167. 2. *Quid faciat in occasione litterarum infamantium.* pag: 191. 4. *Quo tempore Celebratur quam ob causam vbi & quando potest tempus Celebrandi prolongari aut abbreviari.* p: 198. 1. *Qui tenentur venire ad Capitulum.* p: 199. 1.

Qualis pena in absentes p: 199. 1. *Priores de Polonia saltē quarto año veniunt & cum quo* p: 200. 2. *Non potest venire non Prælati nisi vocetur, & qualis pena* p: 200. 3. *Cum quali quantitate pecunie vixit Prior.* p: 200. 4. *ferat secum Computum sue Eremitæ.* p: 200. 5. 6. *Absens tenetur mittere, alias incurrit penam* p: 191. 7. *Quo die debet inueniri in loco qui vadit.* p: 191. 8.

Forma introductionis Capituli. p: 202. 1. *Quando datur primum signum & quomodo, qui Conueniant & quo, fit Ora.*

I N D E X

veniant & quo, fit Oratio. p. 202. 2. Quis facit Exhortationē,
 quo finē & quid disponit. p. 203. 3. Quomodo fiant electiones
 & sua requisita. p. 203. 1. 2. vide electionem. Quid observatur
 cum litteris scriptis ad Capitulum. p. 212. 4. Quae annihilan-
 tur praeferiti Capituli. p. 214. 10. Dispensat cum annis professio-
 nis pro electione Maioris visitatoris & Prioris in quo casu.
 p. 221. 6. Acceperat noua loca cum quali aduertentia p. 231. 1. 2.
 vide Definitor Definitorum.

Caput quando profundē inclinatur. p. 67. 8. Quando in choro
 & in Ecclesia tenetur Coopertum discoopertum & mediocooper-
 tum. p. 68. 11. 12. Non tenentur infirmi. p. 69. 13. Quando de-
 tegitur & inclinatur coram alijs. p. 171. 2. 3. supra nunquam
 portatur solum biretum. p. 149. 13.

Carceres. Cum incarceratis non licet loqui. p. 80. 1. Quādo in-
 carcerantur Apostatae aut fugitiui. p. 85. 1. 86. 3. qui vadit
 Romam sine licentia. p. 86. 4. qui vadit de Eremo ad Eremum.
 p. 86. 4. qui vadit ad P. Maiorem ob recursum. p. 87. 5. vide
 Apostata fugitiuo, pena, proprietas, percussio,

Carnes prohibentur manducari cuiuscunq; generis & quae co-
 quantur cum carne & iuscula carnis. p. 119. 1. cum Consilio Me-
 dici facile conceditur esus. p. 119. 1. secularibus non concedun-
 tur intra Cruces Eremi. p. 119. 2. manducans qua punitur pena,
 Prelatus à quo punitur. 119. 3.

Casus reseruatos bene norint Eremitae expositi ad Cōfessiones ex-
 cipiendas secularium. p. 27. 7. Casus reseruare potest Prior.
 p. 27. 9. Publica percussio Clerici reseruata Priori. p. 27. 9.

Cella quantum distat à Cella ab Ecclesia ab Officinis. p. 10. 4.
 non potest intrari excepto. 11. 7. In vestibulo loqui licet. p. 11. 8.
 qui intrat aut permittit intrare quam poenam subit p. 11. 8. Se-

I N D E X

questratis in Cella non licet loqui. p: 81. 1. visitatur bis in annò. p: 97. 5. Omnes Cellæ habent cõmunem clauem excepto. p: 97. 6. in die non clauditur. p: 97. 7. de vna ad aliam nihil transportatur. p: 98. 10. tenetur munda. p: visitatur à visitatoribus præsente Priore. p: 229. 15.

Cellerarius qualis eligitur à Capitulo Generali aut Cõuentuali. p: 89. 2. quales libros tenetur habere. p: 89. 3. Sacerdos debet esse 5. annorũ professus. p: 89. 2. Quale Officiũ illius. p: 89. 4. 5. totum facit cum consensu Prioris, reddit computum quolibet Mense. quis Coadiutor Cellerarij. p: 91. 9. 10. Conseruat pecuniam. p: 96. 1. si cõmiserit fraudem. p: 96. 3. visitat Cellas cum Priore. p: 97. 5. partialis punitur. p: 99. 2. facit prouisionem panorum quando. p: 147. 1. 2.

Cera vide Candela.

Ceremonia in choro quomodo fiũt & debet obseruari p: 43. 1. 2. 3. Cerei accenduntur ante Altare manus ad eleuationem extinguuntur post communionem, in alijs Capellis vnus solus p: 59. 16. Cereus Paschalis cuius ponderis, quando debet ardere & quo die extinguitur. p: 70. 19.

Clericus. illius publica percussio referuatur Priori. p: 27. 9. recitat psalterium cum Requiem in fine psalmi toties quoties fit Anniuersarium p: 106. 14. Quot psalteria absoluit pro quolibet defuncto Eremita. p: 108. 17. Ordinatus Præsbyter quem locum recuperat. p: 164. 1. Diaconus receptus ad habitum non præcedit Nouitium antecedenter susceptum. p: 164. 3. ad quem spectat promotio Clerici ad Ordines & à quo examinatur. p: 167. 1. post quinque annos Professionis promouetur ad sacerdotium & quando cum his annis dispensatur. p: 167. 2. Qui ordinat sine licentia quam penam incurrit. p: 167. 3. quali scientia debet instrui.

p: 167. 5.

I N D E X

p: 167. s. unum psalterium absoluit qualibet septimana. p: 64. 1.
 vide Eremita hebdomadarius. Chorus constituitur in illo sine su-
 stentamento excepta infirmitate & senectute. p: 67. 6. in choro
 respiciat alter alteram quando genuflexi manent. p: 67. 6.
 Conformitas Obseruatur. p: 69. 14. finito officio nemo recedit de
 choro ante superiorem excepto &. p: 69. 15. nullus chorum intrat
 sine pallio. p: 69. 16. Hospites seculares & Religiosi non intro-
 ducuntur in chorum sine scitu superioris. p: 69. 16. summum si-
 lentium in choro, & pœna in fractores. p: 140. 1. in choro quis
 corrigit. p: 140. 2.
 Cibi quomodo disponuntur per totum annum. pag: 113. 1. 114. 4.
 s. 8. 9. 115. 116. 117. 118. quales in vigilia Natiuit. Domini &
 sabbato sancto. p: 115. 10. feria 6. quando occurrit festum Natiui-
 tatis Domini & S. Romualdi. p: 116. 12. quales cum butiro &
 quales cum oleo. p: 117. 15. quales parantur in Cella. p: 117. 16.
 relicta cibaria omni die exponuntur in armariolo. p: 117. 19.
 tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. p: 114. 4. tempo-
 re rogationum. p: 114. 4.
 Cilicium potest portari cum licentia Confessarij à Professo, à No-
 uitio cum licentia sui Magistri. p: 138. 2. Cingulus chorista-
 rum & Conuersorum. p: 148. 12. Colatio fit in Cella ad quam
 portantur fructus & vinum diebus refectorij quando iciunatur.
 p: 151. 3. fit cum fructibus aut pane. p: 118. 21. tempore hy-
 emis potest fieri post Completorium & Orationem. p: 122. 2.
 Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo.
 p: 76. 2. quales Culpæ sunt leues, quales graues & earum peni-
 tentiæ. p: 772. 783. grauiores. p: 79. 12. quomodo se gerant
 superiores cum talibus. p: 79. 3. Culpæ grauiores quas penas
 babeant. p: 79. 4. Culpæ secreta, secretè puniuntur. p: 80. 6.

I N D E X

Culpa grauiſſima & earum pena. p. 83. 1. 2. in Capitulo dicitur culpa de transgreſſionibus & defectibus manifeſtis. p. 131. I. 176. II. Cū quo Ordine & obſeruātia dicuntur. 176. 12.
Communio debet fieri omni die Dominico excepto. p. 27. 10. in *Aduentu & in Quadrageſima nunquam omittitur.* p. 27. 10.
In Cena Domini fit ab omnibus quo ordine p. 27. II. pro *Communione extraordinaria licentia petitur à ſuperiore* p. 28. 12. tempore *Comunionis, duo Cerei ardeant ante maius altare in Capellis vnus.* p. 59. 16. *Computiſti quatuor Capituli & eorum officium.* p. 210. 4. *referunt Definitorio defectus repertos.* p. 216. 17
Completa qua hora abſoluitur, & cum quali aduertentia datur ſignum illius. p. 61. 6. *ſignum illius & quando abbreviatur.* p. 61. *poſt lectionem ante Completorium datur ſignum parua Campana* p. 62. 7. *vide ſignum Concurrētia votorum in elctione quomodo terminatur.* p. 208. 4. 5. 6. 7. 219. 7. *Coſeſſio intra nouē dies quilibet confiteri tenetur.* p. 25. *qui tranſit tempus ſine licentia quam poenam ſuſtinet.* p. 25. 2. *Generālem Coſeſſionem coram qua poſſunt facere Nouitiꝝ.* p. 160. 1. *ante ſuſceptionem habitus cui poſſunt confiteri generaliter Nouitiꝝ* p. 157. 12. *ante profeſſionem* 160. 1. *Coſeſſariꝝ exponuntur à Priore ſine illius licentia poteſt mutari* p. 26. 3. *Eremitæ hospites cui poſſunt cōfiteri* p. 26. 3. 26. 6. *Neuus Sacerdos non exponitur ſine præuio examine & approbatione* p. 26. 4. *in neceſſitate poteſt Prior exponere nouum Sacerdotem uſqꝫ ad uſitationem.* p. 26. 4. *Deputati pro ſecularibus approbatur à Dioceſiano.* p. 27. 7. *Coſeſſariꝝ poſſunt abſoluere ab ijs à quibus & Prior excepto &c.* p. 27. 9. *Sed non reliquiarum acceptores abſqꝫ præuia reſtitutione.* p. 93. 3.
Conformitas in Ceremonijs p. 69. 14. *in ueſtimentis & in omnibus.* p. 69. 15

Coniuratio

I N D E X

Coniuratio contra Superiorem punitur disciplina Circulari p. 193. 2.
Conseruator eligitur á Capitulo Conuentuali. p. 23. 3.
Consuetudines antiquas Religionis curet obseruari P. Maior
p. 226. 3. Contradictor superiori punitur. p. 193. 2.
Contumaces aulae p. 143. 7. Conuersatio cum hospitibus prohibe-
tur. p. 34. 6.
Copiam rationum portat Prior ad Capitulum Generale. p. 201. 6.
Quando mittuntur p. 201. 6.
Conuersus tenetur ire ad Matutinum, & septies laudare Deum
per diem. p. 54. 1. 3. recitat 82. Pater & Aue Maria cum qua-
li diuisione p. 54. 2. diebus ferialibus debet adesse primæ &
Completorio, festiuis vero & vesperis ac officio defunctorum
p. 55. . Quis primæ Missæ inseruit & pulsat pro illa. 56. 2. Quot
Pater noster & Aue Maria dicit pro quolibet Annuersario p. 106
14. quot pro subditis aut Prælati defunctis debet dicere. p. 108. 17
facit abstinentiam solitam cum fructibus & vino p. 115. 9. tarde
accedens ad officium & recedens ante finem accipit veniam pag.
125. 2. quot libros potest habere. p. 168. 7.
Caseus. quantum datur casei qualibet septimana p. 117. 18.
Correctio diuersa iuuenum ac senum. q. 76. 2. in choro ad quem
speñat. p. 129. 2. Quomodo ibi fiat correctio. p. 130. 3. in desinito-
rio nunquam omittitur Correptio Prælatorum p. 213. 8. 217. 17.
vide Maior, visitator, Prior, Superior, Error.
Calcei Prohibiti Eremitis. p. 148. 11.
Constitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula
pag. 197. 5. obseruari debent p. 231. 1. Quomodo possunt reuocari
mutari & alterari. p. 32. 2.
Cruces ponuntur grandiores, distantes á porta Eremiti p. 12. 9. vide
mulieres. Quomodo fiat adoratio Crucis á celebrante, & ab alijs
Eremitis. p. 70. 21.

I N D E X

Coquus durat per anñ in suo officio eius cura & obligatio. p. 100. 2. 3. 4. datur illi socius p. 101. 5. Colligit ex omnibus hortis pro usu culinae. p. 117. 20.

Coquere in cella nõ licet præter fructus & à crumina. p. 117. 16.

Curam animarum non exercent Eremitæ. p. 11. 6.

Custos sylvarum. p. 94. 7. vide sylva.

D

Debiles quomodo tractantur ratione lecti. p. 75. 5. præter viaticum datur vehiculum. pag: 178. 10. debitores nõ recipiuntur in locis nostris. p. 143. 7. Decima vide Taxa.

Depositarius in eius manu deponitur pecunia Priorum & visitorum, eligitur à Definitorio. p. 210. 3. quando reddit depositam pecuniam Prælati. p. 225. 8.

Depositio Prælati infra annum ob quam fit causam & quo ordine. p. 226. 5. 6. 7. 8. definitores quid debeant legere. p. 213. 7.

Dieta quando fit, ubi & quomodo, & qui conueniunt, quam habet authoritatem. p. 198. 2. qui eo vadit incurrit penam. p. 200. 3.

Defensio qualis prohibetur aliorum & propria. p. 190. 1. de iniusta & inordinata quid nascitur. p. 190. 2. qui defendit iniquiter quomodo castigatur. p. 191. 3. defensio rei. p. 84. 4.

Definitor quando debet exire de Definitorio vide definator, quis elegitur pro definitore. p. 207. 1. eliguntur octo qualiter & quomodo. p. 208. 2. ab omnibus vocalibus dantur vota. p. 208. 3. quis putatur obtinere. p. 208. 4. 5. Definitores eligunt scribam Capituli. p. 209. 1. Visariũ Domus & alios Officiales. p. 210. 2. tenentur venire ad matutinum, diebus festiuis ad vespervas & Celebrare omni die aut audire Missam. p. 212. 1. Primus Definitor quando tenet locum Præsidentis. p. 213. 7. interrogantur Priores & corriguntur. p. 213. 8. in Consultationibus quæ obseruantur.

I N D E X

uantur. p: 215. 13. in virtute S. Obedientie prohibitum est reue-
 lare tractata. p: 216. 16. corriguntur mali administratores.
 p: 216. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Præla-
 torum. p: 217. 1. leguntur ante electionem. p: 217. 2. quid ob-
 seruatur in nominatione Prælatorum. p: 218. 3. quomodo
 scribantur chartule. p: 218. 1. reseruat authoritas tribus
 diebus & quis eam perdat. pag: 223. 3. qualem præcedentiam
 habent his tribus diebus. p: 223. 3. vide Capitulum genera-
 le Præsidentis. 209. 8.
 Definitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur
 aut tractatur de illius interesse. pag: 204. 3. Quando conue-
 niunt omnes vocales. p: 205. 1. Quilibet Prælatus renunciat
 Prælatuæ. p: 206. 2. remanent solum octo definitores.
 pag: 209. 8.
 Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag: 137. 1.
 Dispensatio silentij quoties & quando fit. p: 32. 3.
 vide silentium.
 Dispensator datur pro adiutorio Cellerarij quis debet eligi,
 suum onus. pag: 91. 9. non sit partialis. p: 99. 2.
 Donatio. vide hereditas legata. 23. 3.
 Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis exceptis fructibus.
 pag: 144. 1.
 Dormire ubi & quomodo dormiunt Eremitæ p: 74. 1. qua hora
 noctis vadunt dormitum. p: 74. 1. Dormitio in die quanto tem-
 pore quomodo & quando fiat. p: 134. 1. datur signum dormi-
 tionis. p: 134. 2. eo tempore quilibet manet in Cella. p: 134. 3.
 finis dormitionis. p: 135. 4. quando ieiunatur qualis finis dor-
 mitionis. p: 135. 4. post matutinum non licet dormire sine li-
 centia. p: 135. 5. ubi sunt nostra hospitia non licet dormire ex-
 tra illa. p: 139. n. 1.

Dubium

I N D E X

Dubium quale declarat P. Mator. p. 227. 8.

Discere litteras possunt Eremita. p. 167. 5. vide lectio.

E

Aedificia noua quando & cum quali sunt licentia. p. 178. 23. 24.

Eleemosyna qualis, quando, & à quo fit pro mortuo Eremita pag. 108. 18. Relicta à nouitijs conuertuntur in usum Eccl. alias & p. 162. 3. 4.

Electio officialium Eremiti p. 173. 2. 3. 4. vide officiales superiorum quomodo fiat p. 203. 1. iuramentum fit pro Electione meliorum legitur Const. de qualitate eligendorum p. 204. 1. fit cum calculis albis, & nigris p. 204. 2. quid fiat in paritate votorum p. 204. 2. quales practicationes prohibentur in Electione vide practici officiales electi à defnitoribus vide defnitor Ante electionem quid obseruatur tempore Capituli p. 217. 1. quid legatur. p. 217. 2. 2. Præcedentia in electionibus & nominationibus. p. 218. 3. Noua Electio & Nominatio quando p. 219. quis electus recusat officium p. 219. 8. Anni professionis pro electione Maioris p. 221. 1. visitatorum pag. 221. priorum. p. 221. n. 6. de qua natione eligendus est Pater Procurator Generalis. p. 221. 5. Qualitates eligendorum. p. 221. illorum numerus. p. 221.

Electores qui inrant supra electionem meliorum. p. 203. 1. quando & quali forma p. 207. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum p. 205. 5. vide defnitor Electio.

Eremus quantum distat à ciuitate & locis. p. 9. 1. intra syluas. p. 10. n. 2. Clausa muro. p. 10. 3. clausura non mutatur sine licentia p. 103 non inrant mulieres vide mulier, Eremita Montis Coronæ vocatur Sacra & Caput totius Congregationis p. 169. 1. ex Eremito asportari res prohibentur à quo & quando. p. 225. 6. acceptare Eremitum vide locus nouus. Eremita. modus illius viuendi. p. 5. votum

I N D E X

votum solemnne facit. p: 6. ubi habitat. p: 10. 2. non egreditur
 sine licentia. p: 10. 3. non se ingerit negotijs secularium & pa-
 rentum. p: 10. 5. non frequentat Ecclesias secularium nec exer-
 cet curam animarum. p: 11. 6. ad eundo Cellas aliorum quid facit.
 p: 11. 8. Cui confitetur in Eremitio & in itinere. p: 26. 3. 6. renun-
 ciat priuilegijs. p: 30. 3. quando, ubi, & de quo loquitur vide
 silentium, non loquitur cum Nouitijs sine licentia, nec conuersa-
 tur cum illis. p: 34. 6. dicit aut audit quolibet die Missam.
 p: 56. 2. 3. absoluit nocte & die Officium in Choro licet solus in
 Eremitio remaneat & quomodo. p: 67. 1. tempore Officij non egre-
 ditur de choro, excepto. p: 66. 2. Quomodo debet intrare Eccl-
 echorum & Refectarium p: 69. 16. Quomodo, & ubi dormiat, ha-
 beat curam rerum uti sacrarum. p: 95. 8. non facit maiorem auste-
 ritatem sine licentia. 122. 5. Qualis est in loquendo in ambulando
 & in omni actione sua, ac in cella p: 194. 2. 3. Quando peccat ve-
 nialiter aut mortaliter transgrediendo Regulam. p: 196. 3
 obligatus est ad dicendam culpam & faciendam poenitentiam. p: 1.
 96. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis, & quomodo corrigatur
 pag. 129. 1. 2.
 Exercitiū Corporale fit omni die vna hora excepto & c. p: 132. 1.
 in qua hora, quali loco, quæ oratio dicitur ante & post exercitiū
 pag. 132. 2. Nouitijs separatim cum suo Magistro excepto & c. p.
 133. 3. Culparum Capitulum & panis confectio impedit exercitiū
 pag. 133. 4. quale exercitiū fit in Cella. p: 133. 6. negligentes
 ad exercitiū. p: 133. 4. Excusatio auditur vna vice, quando licita
 Exequiæ illarum ordo. p: 106. 13. Annuersaria. p: 106. 15. 16.
 vide mortuus. datur signū Capana minori eū 20. i. etibus. p: 133. 5.
 Aestas, tempus illius quale intelligitur. p: 33. 4.
 Euangelium in nocte cum quali Ceremonia cantatur à superiore
 p: 49. 1. in Missa quando incensatur Euāgelium. p: 57. 8. LI EX. cō.

I N D E X

*Excommunicatio. quis potest excommunicare. p. 192. 1. à reser-
 uata Priori non absoluit Confessarijs. p: 27. 9. cum quo ordine
 absoluitur à Priore & Forma. 127. 1. Ultra Excommunicatio-
 nem, quali pœna punitur percussor Fratris. p: 192. 2. F. Fabri-
 cari quando potest. pag: 178. 23. 24. vide *Edificia noua.*
Familia Abbatie Montis Corona cui subest. p: 181. 10. uisitatur
à Priore. p: 181. 10. pro Eremitis ordinatur à definatoribus.
p: 222. 1. cum quali aduertentia. p: 222. 3. pro familia fratres
destinatos recipiunt Priores. p: 222. 3.
Ferire ad mortem culpa grauissima, eius pœna. p: 83. 1. 2.
Ferramentarius. eius officium. p: 94. 6.
Festum Natalis Domini aut S. Romualdi non dispensat ieiunium
Regulare. p: 116. 12. de præcepto non admittit dispensationem
silentij nisi necessitate cogente. p: 33. 4. in quali Celebrat offi-
cium superior. p: 50. 2. Obseruantur festa Diœcesis & Religio-
nis. pag: 116. 11.
Forma induendi Nouitios. vide Nouitius Professio.
Forma victus obseruetur nec mutatur sine licentia. p: 122. 4.
Fumus, sua necessitas, quis faciat panes. p: 185. 3.
Fugitiuus. pag: 85. 1. vide Apostata.
Fructus acrumina quando distribuuntur. p: 117. 17. Colligi si-
ne licentia non possunt. p: 117. 20. dantur & recipiuntur inter
*Eremitas. 144. 1.**

G

Genuflexio in quibus hymnis & versibus fit in choro. p: 67. 9. fit
coram Maiore & presidente. p: 171. 1. coram Priore solum in
Gella. p: 171. 1. Nouitij coram Magistro. p: 171. 1. ad signum
Aue Maria excepto. p: 62. 8. ad Eleuationem SS. Sacramenti
in omni loco. p: 59. 13. ob quos errores in choro. 129. 1.
Gloria in Excelsis. p: 58. 9. Gubernium

I N D E X

Gubernium vniuersale totius Religionis spectat ad Maiorem cum
 uisitoribus. p: 169. 3.
 Galeros albos possunt habere Eremitæ. pag: 149. 13.

H

Habitationes Eremiticæ quales. p: 15. 3. vide Eremitus locus
 nouus.

Habitare simul in Cella prohibitum. p: 74. 1.

Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda
 Missa p: 46. 4. quis facit Officium pro impedito. p: 48. 8.
 quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostra-
 tionem. p: 49. 9. stando dicit Orationem. p: 67. 7. vide Missa.

Hebdomadarius Clericus suum officium, & quæ legit ad horas.
 p: 46. 8. cum quo dicit Inuitatorium in medio Chori & quan-
 do p: 46. 5. inseruit Missæ in festis solennibus. p: 47. 6. quan-
 do & quo ordine accipit & dat pacem. p: 47. 6. quæ obseruat
 & dicit p: 58. 10. ubi est solum vnus Clericus quis supplet &
 in quibus. p: 47. 6. Quando impeditus quis succedit p: 48. 8.

Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. 49. 9.
 Hebdomadarius Conuersus, sua diligentia & munus. p: 47. 7.
 portat Crucem in processionibus p: 47. 7. impeditus mittit ali-
 um alias &. p: 47. 7. inseruit Missæ Conuentuali excepto &.
 p: 47. 7. adiuuat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdo-
 tem in Sacratio, quando. p: 47. 7. ad Matutinum & primam
 vocat absentes. pag: 125. 1.

Herbæ non possunt accipi ex omnibus hortis. p: 117. 20.

Hereditas à quo acceptatur & eidem renunciatur. p: 23. 3.

Hora prandij & Cenæ Eremitarum. 121. 1. 3.

Horæ Canonice, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Cano-
 nicas quid faciendum. p: 41. 5. quando inclinatio fit & statio.

I N D E X

P. 43. 1. 2. Quomodo dicitur Prima. p: 55. 1. quâ hora & quomodo pulsatur. p: 55. 1. Tertia. p: 60. 1. sexta. p: 60. 2. Nona. p: 61. 4. vespera. p: 61. 5. Completorium. p: 61. 6. vide officium Diuinum & signum.

Horologium, eius curam & directionem habet sacrista. p: 93. 2. adsit in omnibus Eremitis. p: 132. 2.

Hortus Communis & qualis hortulanus. 184. 2.

Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremitæ. p: 187. 6. vide iter.

Humilitas quam necessaria. p: 34. illius gradus. p: 35. debent obseruari. p: 39. 1. humilis sit Eremita cum suis superioribus. p: 193. 1.

Hospitale, sua positio situs & qualitas. p: 142. 1. lecti quales. pag: 142. 1.

Hospitum exceptor suum officium tam sacerdotis quam Conuersi. p: 142. 2. 3. 4.

Hospites. cum illis prohibita Conuersatio. p: 10. 5. 34. 6. quomodo recipiuntur. p: 142. 1. lauantur illorum pedes. p: 143. 5. qui non recipiuntur. p: 143. 7. Cum personis honoratis potest manducare Prælatus. p: 150. 1. qualis datur illis præcedentia. p: 165. 5. non detineantur ultra tres dies. p: 166. 1. vicini non detinentur si &. p: 183. 2. deponunt arma ad portam. p: 183. 4. tempore Capituli expediuntur sine mora. 212. 3.

I

Incarcerati vide Carcer, sequestratus, Pœna,

In censare quis debeat & quo ordine. p: 57. 8.

Inclinationes profundæ in choro quando fiunt. p: 171. 2. 3.

Incorrigibilitas, culpa grauissima & quæ obseruantur cum incorrigibili. p: 83. 1. 2.

Indulgentia

I N D E X

Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria. p: 62. 8. Indulgentia pro Exaudiat Concessa ab Urbano octauo. p: 72. 3.
Infirmus potest se sustentare in Choro. p: 67. 6. non tenetur ad obseruantiam aliquorum in Choro. p: 69. 13. dispensatur cum austeritate lecti. p: 75. 5. non parcutur expensis pro curando infirmo. p: 103. 3. visitatur à Medico Ordinario. p: 103. 4. ubi non possit curari. p: 104. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. p: 104. 7. quando conceditur balneum, quomodo cum quali prouisione & scocio. p: 105. 8. Manducat carnes ubi & quando. p: 105. 9. 10. Superior procurat remedia Spiritualia. p. 106. 11.
Inquisitio delinquentis quomodo facienda. p: 84. 4. Instrumenta bonorum operum qualia. p: 24. adiungitur Confessio & Communitio. p: 25. 1. ad quid principaliter seruiant. p: 28. 14.
Intimationes factæ Nouitijs notantur à scriba. p: 153. 4.
Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem spectat in Choro. p: 52. 1. Salue Regina. p: 53. 3.
Inuentarium debet fieri rerum ad Obedientiam spectantium & quare. p: 95. 8.
Ieiunium, qui ieiunat in Æstate totum datur illi pro prandio. p: 113. 3. quomodo fit ieiunium feria quarta in estate. p: 114. 4. in Rogationibus. p: 114. 4. feria sexta vide Abstinentia à 13. septembris vsq; ad pascha. p: 114. 7. à 13. septembris ad festum S. Martini & à Natiuitate vsq; ad quadragesimam que obseruantur. p: 115. 8. in vna & altera Quadragesima. p: 115. 9. in vigilia Natiuitatis & Sabbato Sancto. p: 115. 10. Ieiunia deuotionis. p: 126. 11. feria sexta nunquam dispensatur. p: 116. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Domini nunquam dispensatur ieiunium. p: 116. 12.

I N D E X

- Iuuenes nouiter exeuntes de Nouitiatu quomodo & à quo debent gubernari & custodiri.* p: 87. 1.
- Iuuenes non sunt apti ad vitam Eremiticam.* p: 87. 1.
- Iuramentum eligendi meliores in Pralatos.* p: 207. 7. *vide Electio, defnitor.*
- Itinerantes quæ tenentur Obseruare, vide pecunia vestis.*
- Iter faciens cui potest Confiteri.* p: 26. 6. *in necessitate potest cum socio dormire.* p: 74. 1. *eundo ad aliam Eremum quæ potest secum portare.* p: 98. 10. *expedit pecuniam solum pro itinere.* p: 98. 11. *perueniens ad loccum sibi destinatum restituit residuum pecuniæ* p: 98. 12. *ad quales obligatur Orationes.* p: 43. 1. *ultra 50 miliaria non vadit sine licentia.* p: 139. 2. *non vadit solus sub pena vnius abstinentiæ.* p: 187. 1. *qualis suus socius.* p: 187. 2. *in exitu & reuersu quid facit.* p: 187. 3. *dicit Itinerarium.* p: 187. 4. *non vadit Die Festo.* p: 187. 5. *non reферat in Eremo quæ viderit.* p: 178. 8. *non tenetur ad Ietunium Regulare.* p: 178. 9. *datur ei pecunia equi & alia necessaria.* p: 178. 10. *paucis debet esse contentus in hospitijis.* p: 178. 10. *portat secum litteras dimissoriales à Priore alias & 222. 2.*

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto & pag: 53. 2.

L

- Lagicus sua Obligatio vide Conuersus, Hebdomadarius, Eremita.*
- Lauari debent pedes hospitem à quo* p: 143. 5.
- Lauatorium quis tenetur preparare.* p: 186. 8.
- Laudes in Matutino quomodo Celebrantur.* p: 51. 1. *vide Matutinū.*
- Ligna quando dantur Eremitis.* p: 91. 7. *ligna aut arbores non excinduntur circa Eremum.* p: 1. 2. *vide sylua.*

Littere

I N D E X

Litteræ non mittuntur nec recipiuntur sine licentia. p: 144. 1. 2.
aperire litteras Maioris aut visitatorum quæ pena. p: 144. 3.
P. Maior & visitatores non aperiunt inter se. p: 144. 3. nec
Eremita alterius, nec superior in absentia Prioris. p: 145. 5. lit-
teræ omnes portantur ad P. Maiorem. p: 145. 6. quale sigillum.
p: 145. 7. litteræ de statu Eremitæ scribuntur quolibet Mense à
Prioribus ad P. Maiorem. p: 178. 25. *litteræ infamantes scriptæ*
ad Capitulum aut Dietam Castigantur. p: 191. 4. *litteras fauoris*
pro Electione qui procurat quomodo punitur. p: 205. 6. *Quales*
litteræ leguntur in Capitulo. p: 212. 4. *in directione litterarum*
ad Capitulum quæ observantur. p: 212. 4. *litteræ testimoniales*
quando portantur. p: 187. 3. *Dimissoriales à Priore quando.*
pag: 222. 2. Lectiones ad Matutinum quis legit & quomodo.
p: 44. 3. In festis solennibus quis legit Humilias. p: 45. 2.
Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus. p: 68. II.
lectio ad primam & secundam mensam ad quæ spectat in Refecto-
rio. pag: 150. 2. *Prophetiæ Sabbato Sancto & in vigilia Pentec:*
p: 70. 21. Copleta lectio. p: 123. I. *absentes à lectione.* p: 124. 3.
lectio ad panem. p: 133. 4.
Lectio Theologiæ Moralis & Conferentia bis in hebdomada &
quali hora. p: 136. I. *defectum lectoris quis supplet.* p: 136. I.
lectio Regule & Constitutionum quolibet die fit ante Completo-
rium. p: 197. 5.
lector primæ & secundæ Mensæ tempore Capituli Generalis.
p: 211. 2. lectores Chori vide lectio.
lectus qualis est, qualis saccus & cooperta. p: 74. 2. 3. *cum infir-*
mis dispensatur. p: 75. 5. *lecti in hospitali quales.* p: 75. 6.
Libraria Communis. p: 93. 4. *quales libri non conseruantur in*
illa. p: 93. 4. *vide libri.*

Libri

I N D E X

Libri prohibiti & suspensi non conseruantur. p. 93. 4. non exportantur nisi tres libri & quomodo. p. 98. 10. Quot & quales potest habere Conuersus. p. 168. 7. libri quos tenet Prior & quæ in illis notantur. p. 177. 19. 20. Quales debeant esse in qualibet Eremito. p. 178. 21. 22. liber Professionis à quo conseruatur. p. 236. 2. librum computi suæ Eremiti qui non desert ad Capitu. Generale. pag. 222. 12.

Licentia abeundi longius vide Maior, iter, Lites debent Caueri procurando Compositiones. p. 89. 4.

Lucernæ parantur in Choro pro nocte. p. 93. 2.

Locus loci in quibus non admittitur dispensatio silentij. p. 32. 2. de vno ad alium locum quæ portantur. p. 98. 10. vide iter vestes non grauentur familiæ debitis. p. 223. 3. 225. 6. quis non se ingerit in loci administrationem. p. 226. 2. 229. 13.

Locus nouus Oblatus qualis sit, à quo & quomodo acceptatur. p. 230. n. 1. Quando possunt acquiri loca noua. p. 231. 2. qualis fiat respectus in acceptatione loci. pag. 231. 2.

M

Magistro Nouitij Confitentur excepto &. p. 26. 5. Recitat cum illis Officium B. V. Mariæ. p. 66. 3. Corrigit in Choro. p. 129. 2. Eligitur à Capitulo Generali. p. 157. 1. suum Officium diligentia, & instructiones. p. 158. 2. visitat Cellas & Culpas audit omni die post Completorium. p. 158. 3. 4. à quo potest suspendi. p. 159. 5.

Maior Supremus Prælatas Congregationis. p. 199. 1. In quibus Festis dicit Officium & Celebrat Missam Conuentualem. p. 50. 2. Quibus diebus dat absolutionem Generalem. p. 127. 2. 3. dat licentiam eundi ultra 50. miliaria. p. 139. 2. non aperit literas ad visitatores. p. 144. 3. non habet mensam particularem.

p. 150. 1.

I N D E X

residet in Eremito Montis Corona, & cum visitatoribus gubernat
 vniuersaliter Congregationem. p. 169. 2. facit exhortationem in
 principio Capituli Generalis. Celebrat Missam Conuentualem.
 p. 203. 3. Ordinatur ut Prælati faciant prælaturæ renuntiationem,
 acceptat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos esse.
 p. 206. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. p. 206. 3. renun-
 ciat Maiorati in manibus visitatorum. p. 207. 4. requisita eligen-
 di Maioris. p. 221. 1. durat 4. annos. p. 221. Non potest simul
 agere Prioratum. p. 221. 3. nec eiusdem Nationis cum visitato-
 ribus. p. 221. 4. ante 5. annos Professionis potest eligi cum di-
 spensa. p. 221. 6. sua præcedentia. p. 224. 3. Autoritas Maioris
 cum visitatoribus. p. 225. 1. 2. Corrigit Omnes relaxat peniten-
 tias. p. 226. 2. Cum visitatoribus visitat punit, & mutat.
 p. 226. 4. sua depositio & quæ requisita. p. 226. 5. Qualia
 dubia declarat cum visitatoribus & qualia solus. p. 227. 8.
 cum qualibz visitatoribus expedit negotia. p. 228. 9. iudicat
 causam grauaminis à visitatoribus. p. 228. 11. communicantur
 ei res difficiles visitationis. p. 228. 11. quando visitat & ubi.
 p. 229. 12. pro visitatione particulari quem secum potest ducere.
 p. 229. 12. quando & cum quo eligit visitatores. p. 229. 16.
 potest vocare visitatores suæ residentie ante Pascha. p. 230. 18.
 vide Prior superior.

Manducat solus Eremita & quare. p. 150. 1. Quando manducant
 simul in Refectorio. p. 110. 2. quis legit ad mensam. p. 150. 2.
 signa Refectorij. p. 111. 3. Quando fit abstinentia. p. 111. 5. tem-
 pore Ieiunij quomodo die Dominico manducatur. p. 114. 7. Hora
 prandij & cene in Æstate. p. 121. 1. hyeme in Dominica qua hora
 potest cenari, & diebus alijs colationem facere. p. 122. 2. intra
 prandium & cenam non licet manducare & bibere. p. 122. 2.

I N D E X

- hora prandij diebus ieiunij. p: 122. 3. superiores non manducant
cum hospitijs excepto & pag: 150. 1.
- Matutinum qua hora absoluitur sua signa & interualla. p: 40. 2. 3.
14. quomodo Celebratur. p: 43. 1. 2. 3. 4. in signo Matutini quæ
obseruanda. p: 41. 5. qui non vadit ad Matutinum quam penam
incurrit. p: 125. 2. Laudes quomodo disuntur vide Horæ Cano-
nicæ & officium Diuinum.
- Medicus eligitur à Capitulo Conuentuali. p: 103. 4. non potest
adiri sine licentia. p: 103. 4.
- Medicinas sumere in domibus secularium prohibitum. p: 104. 5.
vide Infirmus.
- Mensa particularis prohibita Priori & Maiori vide Maior man-
ducare, Superior. pag: 150. 1.
- Missæ Conuentualis à quo dicitur. p: 46. 4. in solennitatibus.
p: 50. 2. post Primam. p: 56. 2. quæ nunquam intermittitur &
quare p: 56. 2. Celebratur frequenter. p: 56. 3. quo tempore.
p: 56. 4. hebdomadarius quo tempore debet inueniri ante Altare.
p: 57. 5. aspergit aqua benedicta, Communicat & renouat parti-
culas. p: 57. 5. Quando Cantatur Missa. p: 57. 6. qualia Orna-
menta sacerdotalia. p: 57. 7. vnus ministrat. p: 57. 7. in quali
Missæ incensatur Altare. p: 57. 8. Gloria in Excelsis quando.
p: 58. 9. ad Missas priuatas in festis ad Altare maius qualia
dantur signa. p: 58. 12. ad Missam Primam & Conuentualem.
p: 58. 12. ad Sanctus & Eleuationem hostiæ. p: 58. 13. in solenni-
tatibus. p: 58. 13. pro vocandis Sacerdotibus & ministris quæ
signa. p: 59. 14. quæ Candelæ accenduntur vide cerei, in anni-
uersarijs obligantur Sacerdotes ad dicendam vnam Missam.
p: 107. 14. pro quolibet defuncto de nostris. p: 108. 17.
- Missæ ante Electionem Prælatorum. pag: 217. 1.
- Minari non licet & qualis pena. p: 192. 2.

Minister

I N D E X

Minister Missæ, vide Missa. Minister hospitij vide hospitium.
Mnieter fratrum datur mansuetus p. 99. 1. Non partialis, p. 99. 2
quomodo se gerat cum senibus, p. 109. 1. Minister primæ & secū-
dæ mensæ tempore Capituli eligitur à definitoribus. p. 211. 7.
Molendinum in locis nostris fieri debet. p. 184. 1.
Monialium Monasteria adire, & in Ecclesijs earum celebrare
quomodo prohibitum. p. 13. 11. Monachorum quatuor genera. p. 9.
Murmuratores grauitèr puniuntur. p. 191. 3.
Mortuo infirmo sonatur Aue Maria, datur trinum signum quali-
ter & quando. p. 106. 12. quando portatur in Ecclesiam & illius
funeralia. p. 106. 13. pro Defuncto Eremita ad quæ Obligantur
Sacerdos & Clericus. p. 107. 16. 17. ad quæ Conuersi. p. 108. 17.
Elemosyna datur à quo, quomodo & quo tempore. p. 108. 18.
Mutandæ Conceduntur. p. 148. 11.
Mutatio fratrum fit ex necessitate. p. 223. 1. Mutati portant
litteras dimissoriales à Priori. p. 223. 2. vidè iter.
Mulieres non intrant nostras Eremos nec transeunt Cruces sub
pæna Excommun: p. 13. 11. Exceptis tribus diebus. p. 12. 10.
pæna. in permittentem transire Cruces. p. 13. 11. non potest tene-
ri Cura Mulierum nec earum Confessiones excipi, si non & nec
loqui cum illis sine socio. p. 13. 11.

N

Nationis cuius esse intelligitur Eremita. p. 208. 2. diuersa Na-
tionis debent esse P. Maior & inter se quilibet uisitor. p. 221. 4.
4 Procurator Generalis alterius Nationis à P. Maiore p. 221. 5.
Quot Prælatos potest habere qualibet Natio. p. 222. 9. Quales
Nationes nostræ Congregationis. p. 222. 10
Negligentes in Choro corriguntur. p. 125. 1. 2. 3. pro manuali
Exercitio uocantur. p. 133. 4. ad Capitulū Culparum. p. 176. 15.

Mm 2

Negotia

I N D E X

Negotia Religionis quo ordine tractantur in Capitulo Generali.
 p: 209. 1. 2. *vide Capitulum Generale Definitor definitorium.*
Negotia grauia intra annum ad quem referuntur. 228. 9.
Nomen quomodo vocantur Eremitæ inter seipfos. p: 171. 4.
Superiores quomodo nominantur. pag: 20. 1.
Nominatio Prælatorum in Electione. pag: 218. 4.
Nonæ quando datur signum. pag: 61. 4.
Nouitijs Confitetur P. Magistro excepto G. p: 26. 5. *non loquitur nec conuersatur cum Professis sine licentia.* p: 34. 6. *Officium in Choro peragit cum alijs.* p: 65. 1. *extra chorum cum Magistro.* p: 66. 3. *post professionem manet vno anno in Nouitiatu nec habet vocem in Capitulo.* p: 73. 1. *post Nouiciatum à quo instruitur.* p: 73. 1. *à quò in Choro G alibi corrigitur.* p: 129. 2. *facit exercitium separatim cum Magistro.* p: 133. 3. *non facit disciplinam extraordinariam nec portat Cilicium sine licentia Magistri.* p: 137. 1. 2. *in receptione nouitij quæ considerantur, sua ætas cum qua qualiter dispensatur.* p: 152. 1. *quæ inquisitio debet fieri.* p: 152. 2. 153. 5. *de alia Religione à solo Capitulo Generali potest recipi.* p: 152. 3. *qualis fit protestatio G quando* p: 153. 4. *pro Clericatu suscipitur cum sufficienti intelligentia.* p: 153. 5. *à quo examinatur tam Clericus, quam Conuersus* p: 154. 6. *quis proponit in Capitulo.* p: 154. 7. *à quo potest dimitti.* p: 154. 8. *manet in proprio habitu 40 dies* p: 154. 9. *non datur illi habitus sine licentiâ patris Maioris G visitatorû* p: 154. 9. *ante habitû facit generalè Cõfessionè.* p: 155. 12. *ante professionè Cõfessio vnus anni.* 160. 1. *post susceptionem habitus quid facit cum vestimentis suis G pecunia.* p: 161. 1. *non licet petere aliquid ab eo sub pena circularis disciplinæ.* p: 161. 2. *relicta à Nouitio conuertuntur in vsum Ecclesiæ.* p: 162. 3. *inuentus mendax ante professionem*

I N D E X

fessionem eiicitur de Religione. p: 162. 6. præcedentia Nouitiij
 Sacerdotis. p: 164. 2. 3. genuflectitur coram P. Magistro.
 p: 171. 1. Nouitiij dicunt primo culpam in Capitulo & quomodo.
 p: 176. 12. forma vestiendi. p: 232. 1. die professionis communi-
 cat. p: 235. 1. forma Professionis. p: 235. 1. res Nouitiorum repo-
 nantur apud Cellerarium & seruantur in dispensa vsq; ad Pro-
 fessionem. 161. 1.

O

Obedientiæ primus grâdus obedire sine mora. p: 28. Cap: 5. quo-
 modo sit obediendum. p: 28. Reg: ab illa pendet Conservatio disci-
 plinæ Regularis. p: 30. 1. Maior obedientiæ obseruantia & quare.
 p: 30. 2. quæ fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris.
 p: 30. 2. per votum obedientiæ cui priuilegio renunciatur. p: 30. 3.
 Superiori vtrum obediendum. p: 193. 1. Præceptum obedientiæ
 quando obligat sub peccato mortali. p: 196. 3. Obedientiæ Domus
 quo numero & ordine fiunt. p: 173. 2. 3. 4. cum promptitudine
 suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. p: 173. 4. duæ pos-
 sunt dari vni & vna diuidi. p: 174. 5. post factam semet excusa-
 tionem non fit replicatio. p: 179. 1. 2. 3.

Oblatus non tenetur ad ieiunia Regularia sed solum ad Ecclesi-
 astica. p: 122. 6. ætas in receptione. p: 152. 1. quomodo & ubi
 recipitur & à quo instruitur. p: 155. 13. post annum à quo potest
 dimitti & ob quam causam. p: 156. 15. potest exire quando vult
 post septennium potest recipi pro Conuerso. p: 156. 16. quæ pro-
 mittit in ingressu. p: 156. 17. Qui dimittuntur aut per se egredi-
 untur non recipiuntur. p: 156. 17.

Obligationes perpetuæ Missarum quomodo recipiuntur. p: 162. 5.
 Obligatio Diuini Officij vide Officium Diuinum.

Officiales Domus quando & quomodo eliguntur. p: 173. 2. 3. 4.

I N D E X

illorum numerus & Ordo. p: 173. 4. publicatur illorum Electio in Capitulo Culparum quando. p: 173. 4. vide Obedientia unus potest habere duas Obedientias. p: 174. 5. Eliguntur post Capitulum Generale & Dietam. p: 173. 4. Officiales eliguntur à Definitoribus vide Definitor.

Officinas intrate nemo potest excepto. pag: II. 8. pena p: II. 8. visitantur à visitoribus. p: 230. 16.

Officium Diuinum quis incipit vide hebdomadarius sacerdos quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. p: 52. 1. quis intonat Salve Regina. p: 53. 3. non licet exire ab Officio nisi in necessitate. p: 66. 2. non sustentantur nisi &. p: 67. 6. Observantur Cerimonie. p: 67. 6. qui venit tarde quid facere tenetur. p: 125. 2. Obligatio Officij Diuini vide horæ. 138. 1. Canonice Matutinum Prima.

Officium B. V. Mariæ dicitur in Choro quando. pag: 66. 3. quibus diebus. p. 66. 3.

Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro excepto &c. p. 66. 5. hoc officio & Anniversarijs satis fit Obligatiui in Quadragesima. p. 66. 5.

Oleum S. datur infirmo suo tempore. 106. 11.

Oratio mentalis quando, & quâto fit tempore. p. 71. 1. Quale signû illius & finis. p: 71. 2. 3. ad qualem Orationem Obligati Eremitæ p: 138. 1. Oratio in principio Capituli Conuentualis p: 22. 2. Generalis p: 202. 2. in principio Definitorij. p: 204. 2.

Ordines. qui promouetur ad Ordines debet examinari, quò tempore. p: 167. 1. anni professionis pro susceptione sacerdotij. p: 167. 2. qui Ordinari facit se & alios sine licetia punitur p: 167. 3. Ordinationes & decreta visitorum ubi inscribantur & earum vigor. p: 230. 17. vide Actus Capitulares Ordinationes Capituli antecedentis legunt Definitores. 213. 7. Ostiarius

I N D E X

Ostiarius Capituli, sua qualitas & officium. p: 211. 6. 212. 2. audit Missam quæ Celebratur ante Electionem Prælatorū. 217. 1. Octaua S. Romualdi quando Celebratur, & ubi in utraq; festiuitate. p: 116. 11.

P

Pacis Osculum quādo & quomodo datur. p: 47. 6. 58. 10.
Panis qualitas & modus distribuendi. p: 118. 1. signum pro pane faciendo. p: 133. 5. pistoris cura & Officium. p: 185. 3.
Panni à quo prouidentur & quando. p: 147. 1. 2. quis pannos scindit. p: 149. 17.
Paulus Iustinianus dilatat nostram Religionem. pag: 7.
Pocula de vitro prohibentur. pag: 90. 6.
Pallium quomodo portatur. p: 148. 9. sine illo non licet intrare chorum & Refectorium. p: 69. 16. portatur per Eremū. p: 148. 8. forma illius & materia. p: 148. 7.
Pecunia nō potest cōseruari ab Eremita excepto Priore & Cellerario. p: 96. 1. quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur reliquum viatici p: 98. 11. 12. Prior non potest dare licentiam petendi pecuniam a parentibus & amicis. p: 144. 2. Pecunia Nouitiorum quomodo Conseruatur. p: 161. 1. vide Nouitius quantitas pecunie euntis ad Capitulum. p: 200. 4. qui non defert ad Capitulū aut non soluit taxatā pecuniā pro sua Eremita. p: 201. 7. tempore Capituli Generalis deponitur in manu depositarij electi. p: 210. 3.
Pæna qualis est grauis. p: 77. 2. 78. 3. quomodo intelligitur grauius puniatur. 78. 3. Culpa grauior. p: 79. 4. Pæna Carceris quando non infert infamiam p: 79. 4. pæna peccati contra Castitatem. p: 80. 5. penitentia secreta pro Culpa secreta. p: 80. 6. Culpa grauissima quando reseruantur Definitoribus. p: 83. 2.
Murmuratores

I N D E X

Murmuratores puniuntur vide Murmurator qui coquit in Cella pulmenta. p: 117. 16. qui manducat Carnes. p: 119. 3. qui loq uitur in choro. p: 140. 2. qui non lauat pedes hospitibus. p: 143. 5. qui aliquid petit à Nouitijs. p: 161. 2. 3. 4. qui facit se ordinare aut alios sine licentia. p: 167. 3. quales penitentiae frequentantur in Capitulo. p: 176. 13. penitentia suspenditur per appellationem. p: 177. 16. 17. qui transit tempus tonsurae. p: 185. 5. qui vadit sine socio. p: 187. 1. qui scribit falsas infamias. p: 191. 4. punitur qui percutit, minatur & iniuria afficit. p: 192. 2. qui coniurat contra Praelatum & contradicit illi. p: 193. 2. qui non vadit ad Capitulum Generale. p: 199. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dietam sine licentia. p: 200. 3. qui non portat aut non mittit Computum suae Domus. p: 201. 7. qui non portat secum pecuniam taxatam ad Capitulum. p: 201. 7. qui facit factiones. p: 204. 4. qui procurat litteras. p: 205. 6. Definitores qui reuelant tractata. p: 216. 16. qui non defert acta Capituli ad suam Eremum. p: 225. 7.

Penitentiae taxatae in Regula & Constitutionibus possunt moderari. p: 196. 4. 226. 2. cum quali aduertentia. p: 197. 5.

Percutere Praelatum pena grauissima. p: 83. 1. 2. quomodo punitur percussor. p: 83. 2. 192. 2.

Pitancia quando datur. p: 113. 1. 114. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pondus. p: 116. 14. cum oleo dari potest pro butiro sed non in contrarium. p: 117. 15. Casei sex unciae dantur & quando. p: 117. 18. Cibi cocti reponuntur in armariolo eodem die. 117. 19.

*Portinarius sua diligentia & cura. p: 183. 2. portam tenet clausam. p: 183. 3. deponi facit arma & custodit illa. p: 183. 4. in quibus praemonet extraneos. p: 184. 5. quomodo Curam gerit caluacaturae hospitum. p: 184. 6. Portinarius Capituli Generalis vide *officiarius**

Practicatio

I N D E X

Prædicatio prohibita, & sua pæna, à quo dispensatur delinquens. p. 204. 4. qualis non est prohibita. p. 205. 5. Circa negotia Capituli. 215. 15. vide Officium.

Præcedentia locorum nostrorum. p. 169. 1. Maioris. p. 169. 2. visitatorum ex occasione visitationis. p. 169. 3. intra visitatores. p. 169. 4. inter Priorem suæ Eremitæ & Magistri. p. 169. 5. inter Sacerdotes Clericos, Cõuersos & Oblatos. p. 170. 6. inter Priores & visitatores hospites. p. 170. 7. Presidentis. p. in nominatione & electione Prælatorum. p. 209. 8. inter Definitores & P. Maiorem. p. 218. 3. inter Nouitios & sacerdotes vide Nouitius & de hospites.

Præceptum S. Obedientiæ quomodo Obligat sub peccato mortali. p. 196. 3. tale præceptũ pro Definitoribus non reuelãdi. p. 216. 16. Scrutatorum. pag: 218. 4.

Prædicare potest Eremita cum licentia Capituli Generalis. pag: 168. 6.

Prælati Prælaturas in definitorio p: 204. 2. quo ordine nominantur in Electionibus. p: 218. 3. 4. post sex annos vacant annis duobus & non sufficit vnus. p. 222. 8. vide Prior, Superior, Prælatura.

Prælatura non confertur illi qui non valet ducere vitam Communionem. p: 222. 12 quare aliquis deponitur. p: 226. 5. pro depositione aut electione P. Maioris quot debet cõgregari & qui p: 227. 6. duo visitatores. p: 2 7. 7. duo Prælati. p: 227. 7. qui renunciat tempore visitationis punitur. 229. 14.

Presidenti tempore Capituli fit reuerentia cum genuflexione. p: 171. 1. eligitur à definitoribus. p: 209. 8. publicat in Refectorio Ministros electos in definitorio. p: 211. 7. Quando Celebrat Missam de Spiritu S. p. 212. 1. quando egreditur de Definitorio.

I N D E X

p: 213. 5. proponit negotia. p: 214. 9. Confirmat electionem Prælatorum, si vero ipse eligatur in Prælatorum Confirmat primus Definitor. p: 219. 9. facit exortationem antequam prælegantur electi ad Mensam. 225. 5.

Prima quando datur signum. p: 55. 1. qualis versus dicitur ad sonum Prima. p: 34. 7.

Erior non potest scindere ligna intra Clausuram sine licentia. p. 10. 2. non mittat fratres extra Eremum neque ipse exeat sine necessitate. p: 11. 6. qualis debeat esse. p: 20. 2. exponit Confessarios. p: 26. 4. potest reseruare Casus quomodo. p: 27. 9. habet curam fratrum finito Nouiciatu aut alteri mandat. p: 23. 1. quando potest tenere pecuniam. p: 96. 1. quæ concedit subditis & quæ non. p: 96. 4. visitat Cellas bis in anno cum quo. pag. 97. 5. Cura & visitatio infirmorum. p: 104. 6. 105. 9. 10. Moribundorum. p: 106. 11. senum. p: 109. 1. in quo Casu potest dare licentiam eundi ultra quinquaginta miliaria. p: 139. 2. non recipit banditos debitores & Contumaces. p: 143. 7. non potest dare licentiam subditis petendi pecuniam à quibus. p: 144. 2. debet legere litteras subditorum. p: 144. 3. 4. prouidet vestimenta. p: 147. 1. 2. non habet mensam particularem nec manducat cum hospitibus excepto &. p: 150. 1. mittit ad ordines subditos suo tempore eosq; instruit. pag: 167. 4. 5.

Præcedentia sua in Eremito & alibi. p: 169. 3. 4. 5. 7. suscipiens gubernationem quid faciat. p: 173. 2. 3. potest remouere negligentes. p: 174. 6. quando tenet Capitulum Culparum quæ disponit commendat & dispensat. p: 174. 7. 8. 9. 16. 11. 14. quas penitentias frequentat potest illas mutare & alterare. p: 176. 13. scribit de morte subditi ad alia loca. p: 178. 21. quando facit nouas fabricas. p: 178. 23. 24. singulis duobus mensibus scribit superioribus

I N D E X

Superioribus de statu suæ Eremit. p: 178. 25. quando nominat
 superiorem Domus & qualem. p: 180 4. relinquit in scriptis faciē-
 da. p: 181. 9. Mittit Computum expensarum Domus & pecuniā
 ad Capitulum Generale. p: 200. 4. 5. 6. 7. à quo corrigitur &
 punitur. p: 226. 2. 4. ob quas Cāsas potest deponi. p: 227. 5. quæ
 dubia potest declarare. p: 227. 8. in visitatione confert cum
 visitatoribus de grauibus negotijs. p: 227. 6. vide superior de
 Monte Corona Prælatus Prælaturā.
 Prior Sacræ Eremitæ subiectam habet familiam Abbatie illam
 visitat & corrigit. p: 181. 10.
 Priuilegia Obiecta in fauorem Eremitæ post Professionem nulla
 sunt. p: 30. 3.
 Processiones quales sunt & quæ obseruantur in illis. p: 69. 17. 18.
 portantur candela in manibus. p: 70. 18.
 Processus quales & quando mittuntur superioribus. p: 84. 4.
 Procurator seculares à quo eligitur. p: 23. 3.
 Procurator Generalis quando eligitur. p: 218. 3. non sit eiusdem
 Nationis cum P. Maiore. p: 222. 9. durat 4. annos. 222. 7.
 Professus nouus manet uno āno in nouiciatu. p: 73. 1. vide Nouitius
 Professi cui debent confiteri vide Confessio Confessarius.
 Professio quādo & quo ordine admittitur ad illā Nouitius p: 160. 1.
 subscribit in presentia testium. p: 160. 1. ante disponit de suis re-
 bus. p: 161. 1. quando punitur nouus Professus repertus mendax
 p: 162. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prælatorū
 vide Maior Prior Visitator ante professionem facit generalem
 Confessionem & communicat ipso die. p: 235. 1. forma Professio-
 nis & quæ Obseruantur in illa. pag: 235. 1.
 Prophetiæ cum quo ordine leguntur. p: 70. 21.
 Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum aut Dietam. p: 167. 1.
 198. 2. vide Ordo.

I N D E X

Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo pecunia potest conseruari. p: 96. 1. non potest aliquid teneri absconditum. p: 97. 5. pana proprietarij. pag: 96. 1. 2. 3.
 Prostratio in choro ob errores factos quando fit. p: 129. 1.
 Psalterium recitatur omni septimana priuatim. pag: 64. 1.
 Publicatio & Conclusio Capituli Generalis: pag: 224. 4. 5.

Q

Quadragesima quomodo debet obseruari à monachis. p: 137. 1. multo magis eb Eremitis. pag: 138. 1. 2.

R

Reclusio post quinque annos Professionis conceditur qualibus & à quo. p: 14. 1. 2.
 Reclusorum obseruantia. p: 16. 7. 8. 9. eorum Cella. p: 15. 3. à quo tempore carent voce actiua Reclusi perpetui non habent actiuam nec passiuam. p: 17. 11. infirmi non visitantur sine licentia. p: 104. 7. 10. Recreatio Eremitarū quādo fit. p: 32. 7. 112. 6. quæ obseruantur. pag: 112. 7. 8. non pulsantur instrumēta mutata à secularibus nec eorum Domus visitantur. p: 112. 6. 8. vindemia vno die. p: 112. 9.
 Refectorium commune quibus diebus fit. p: 110. 2. signa profaciendo refectorio. p: 111. 3. si his diebus ieiunatur vesperi portantur fructus & vinum ad Cellas. p: 111. 3.
 Regula & Constitutiones obseruentur. p: 231. 1. leguntur quolibet die vesperi ante Completoriū. 197. 5. vide Constitutiones.
 Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali. p: 152. 3. hospites quomodo tractantur. 165. 5.
 Reliquiæ Sanctorum quando ab Eremita monstratur quæ debent obseruari. p: 58. 11. ablatio earum non absoluitur nisi restituat acceptas. p: 93. 3.

Reus:

I N D E X

- Reus & eius defensio.* pag: 84. 4.
Residentia P. Maioris & Visitorum. pag: 169. 2. 3.
Responsoria quomodo dicuntur in choro. p: 65. 1.
Renunciatio Prælatuæ qualiter & quo fit Ordine. p: 206. 2. non
acceptatur in visitatione sine Consensu P. Maiores. p: 229. 13.
vide Prælatuæ.
Reuelare tractata in Capitulo Conuentuali quando non licet &
pœna p: 23. 4. *quando à Definitoribus.* p: 216. 16.
Reuerentiæ inferiorū versus superiores & alios. pag: 171. 1. 2. 3. 4.
Res nouitiorum deponuntur in manu Cellerarij & conseruantur
in dispensa ad Professionem. p: 161. 1.
Rogationum ieiunium quale. pag: 114. 4.
S. Romualdus Institutor Or. Camaldulensis quanto tempore in
Eremito vixit & quæ reliquit discipulis suis. p: 5. *ubi fundauit &*
stabiluit. p: 7. *vigilia festi S. Romualdi.* 116. 11.

S

- Sacerdotes extranei quomodo tractandi.* 164. 4.
Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in
hebdomada excepto &. p: 162. 5. *Hebdomadarius & suum officium*
um. p: 46. 4. *vide hebdomadarius, Sacerdos, Nouitius & sua*
præcedentia in choro. p: 164. 1. 2. *tribus annis peragit obedi-*
entia Clerici. p: 164. 2. *dicit Missam cum oratione de Spiritu S.*
in loco Capituli. pag: 203. 3.
Sacramentum SS. Eucharistiæ conseruantur decenter. p: 28. 13.
quando renouatur. p: 28. 13.
Sacrista debet considerare tempus Completorij. pag. 57. 5. *illius*
cura & officium. p: 92. 1. 2. 3. *adiuuatur à Nouitijs & datur illi*
socius. p: 93. 2: 132. 2. *vocat absentes à choro de die.* p: 125. 1.
Conseruat librum Professionis. p: 235. 2.

I N D E X

- Scapulare Cuius materiae & formae.* p: 147. 4. quot conceduntur. p: 149. 14.
Scriba Capituli Conuentualis notat determinationes in libro actorum. p: 22. 2. & *intimationes Nouitiorum.* p: 153. 4. à quo eligitur. p: 173. 2. 4.
Scriba Capituli Generalis à quo eligitur, eius Officium & auctoritas. p: 207. 1. 209. 1. scribit determinationes Capituli. p: 224. 4. legit tabulam ubi & quomodo. p: 225. 5.
Scrutatores duo eliguntur & quales. p: 217. 20. audiunt Missam quando Celebratur ante electionem Prælatorum. p: 212. 1. accipiunt præceptum. p: 218. 4. eorum officium. p: 218. 5. obligatio illorum sub pena disciplinae Circularis. p: 219. 6.
Seculares non admittuntur ad Commune Consortium excepto &. p: 10. 5. non frequentantur illorum Ecclesie. p: 11. 6. non introducuntur in Cellas. II. 7.
sedere quando debent in choro. p. 68. 10. sedent Eremitæ hibernæ. p: 121. 2.
Sedes Prioris à nullo occupatur absente illo à choro. p: 170. 8.
Signa Missæ priuata ad Maius Altare festis diebus, tum Missæ Primæ & Conuentualis. p: 58. 12. signum ad Sanctus & elevationem. p: 58. 13. quando Celebrat Superior in solennitatibus. p: 58. 13. quando vocantur Sacerdotes ad Celebrandum & ministri ad inferuendum. pag: 59 14.
Signa Mense Communis. p: III. 3. pro faciendo pane & Exercitio manuali. p: 133 5. Dormitionis. p: 135. 4. signa mortui. p: 106. 12. Capituli Culparum & Conuentualis. p: 22. 2. Capituli Generalis. p: 202. 3. signum post lectionem ante Completorium. 62. 7.
Signa Matutini. p: 40. 2 3. 4. Primæ. p: 55. 1. Tertie. p: 60. 1. Sextæ

I N D E X

- Sexta.* p: 60. 3. *Nonæ.* p: 61. 4. *vesperarum.* p: 61. 5. *Completo-*
rij. p: 61. 6. *pro Aue Maria.* p: 62. 8.
Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti. p: 73. 5. à co-
 quo cum licentia superioris. p: 101. 3. *quomodo infirmi & anno-*
rum. 60 *eximuntur à facienda abstinentia.* p: 109. 1. *quomodo*
tractantur à Priore. p: 109. 1.
Sylvæ quomodo Custodiuntur. p: 10. 2. *in circuitu Eremiti non ex-*
cinduntur arbores p: 10. 2. *pana Prioris excidentis sine Capitu-*
lo Conventuali. p: 10. 2. *quales sylvas debent habere loca nostra.*
 p: 231. 2. *aduerentia ne extirpentur.* p: 91. 7. *Custos siluarum*
sua Cura & diligentia. p: 94. 7.
Sepultura, quæ obseruantur in ea. p: 107. 15. *vide mortuus.*
Sequestratis in Cella prohibetur loqui. p: 81. 1.
Sexta quo tempore datur signum. p: 60. 3. *vide signum.*
Sigillum Congregationis aut particulare Eremiti. p: 145. 7.
Silentij documenta in Regula. p: 31. *Cap: 6. in quibus locis &*
vijs non licet loqui. p: 32. 2. 3. *quando & quomodo dispensatur.*
 p: 32. 3. 4. *prohibitus omnis importunus strepitus quoloco &*
tempore. p: 33. 5. *quo transgreditur silentium per vnum Miserere*
quæ priuatur p: 33. 5. *non alloquitur cui impositum silentium.*
 p: 81. 1. *nec post Completorium.* p: 122. 2. 123. 2 *silentium sum-*
mmum in Ecclesia & choro. p: 140. 1. 2.
Singularitas viuendi non laudatur. p: 122. 5.
Solitudo vera quæ requirat p: 10. 5.
Solennitas primæ Classis & secundæ in qua superior Missam cele-
brat. p: 50. 2.
Spoliari non licet nec ob calorem nec ob itinera. p: 74. 1.
Stola quomodo & quando uti solet Eremita. p: 58. 11.
Strepitus importunus prohibitus. 33. 5.

Suffragia

I N D E X

Suffragia mortuorū quomodo Celebrātur. p: 106. 13. 14. 17. 18. 181. 9.
Superior quid facit in Capitulo Domus. p: 22. 2. *suum officium in Choro tempore Matutini.* p: 49. 1. *in quibus solennitatibus dicit officium & Celebrat Missam.* p: 50. 2. *Inonat Magnificat & Benedictus in officio Regulari & Salve Regina.* p: 52. 1. *incensat Altare quando.* p: 57. 8. *quomodo stat dicendo Pater noster & dando Benedictiones.* p: 67. 7. *potest dispensare cum cooperitione medij Capitis & quando.* p: 69. 13. *dispensat cum austeritate lecti.* p: 75. 5. *quomodo procedit in Causis contra delinquentes.* p: 84. 3. 4. 5. *querit Apostatas & fugitiuos.* p: 85. 1. *non sit partialis.* p: 99. 2. *sit facilis in concedendo esu Carnium infirmis.* p: 105. 9. *dispesat secū & cū alijs in modo viuēdi.* p: 122. 5. 122. 2. *quid facit quando aliquis tarde venit aut deest in Choro.* p: 129. 2. *Corrigit errores in Choro & quomodo.* p: 129. 2. 3. *procurat ut suo tempore. pulsetur pro officio Diuino.* p: 131. 1. *non dormit extra hospitia ubi inueniuntur.* p: 139. 1. *quae subministrat itinerantibus.* p: 138. 10. *non grauet subditos indiscrete.* p: 179. 4. *qui coniurant contra Superiorem.* 193. 2. *Electiōnes Superiorum quomodo fiunt vide Electio.*

Superiorem Domus quando nominat Prior. p: 180. 23. *quando non nominat quis intelligitur esse Superior.* p: 180. 3. *cum quali aduertentia debet eligi.* p: 180. 4. *sua autoritas in temporalibus & spiritualibus.* p: 180. 5. 6. *subiectus Priori.* P: 131. 7. *non potest alium substituere.* p: 181. 9. *sine necessitate non mittit fratres extra Eremum* 181. *Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec vendit.* p: 181. 9.

Superior Abbatia Montis Coronae Subiectus Priori dictae Eremitae. p: 11. 10. *non potest mutari à dicto Priore sed reprehendi & Castigari.* pag: 182. 9.

T

Taxatam

20.
8.
4

$$\begin{array}{r} 3-6 \\ \hline 5=6 \end{array}$$

50
10
40

20.
6.

$$\begin{array}{r} 3-6 \\ \hline 35=6 \end{array} \quad \begin{array}{r} 20 \\ 180 \end{array}$$

3-10
2-10
6

$$\begin{array}{r} 20 \\ \hline 880 \end{array}$$

600
600
600
200
200

Biblioteka Jagiellońska

stdr0029939

90

$$\begin{array}{r} 44 \\ 24 \\ \hline 176 \end{array} \quad \times$$
$$\begin{array}{r} 88 \\ \hline 1056 \end{array} \quad \times$$

$$\begin{array}{r} 33-10 \\ 1-20 \\ \hline 35=6 \end{array}$$

P. 1

W

S

AD

Cons. Ju.
H. 1775